

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 203).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det lovforslag, jeg fremsatte den 4. oktober 1995 (lovforslag nr. L 6), og som blev vedtaget af Folketinget den 28. november 1995. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 1.196 personer.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Registersamkøring m.v.).
(Lovforslag nr. L 204).

Med fremsættelsen af nærværende forslag til ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring skabes et entydigt hjemmelsgrundlag for registersamkøring med henblik på et optimalt tilsyn med arbejdsløshedskasserne.

Forslaget fremsættes som led i opfølgningen på finanslovaftalen for 1996. Efter aftalen skal der oprettes en særlig tilsynsenhed i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Tilsynsenheden skal bl.a. have til opgave at afdække og forebygge misbrug af dagpengesystemet gennem anvendelse af registersamkøring.

Ifølge forslaget får Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen adgang til at samkøre registre oprettet af arbejdsministeren. Yderligere vil disse registre kunne samkøres med registre oprettet af andre statslige myndigheder, kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Det skal fremhæves, at registersamkøring ikke vil give direktoratet ret til at indhente flere oplysninger, end der i dag kan indhentes efter reglen i lovens § 91, stk. 7, der er anvendt til udførelse af stikprøvekontrol. Der vil som hidtil kun blive indhentet oplysninger om økonomiske forhold, herunder enkeltpersoners indkomstforhold.

Lovforslaget indeholder herudover bestemmelser hovedsagelig af teknisk og præciserende karakter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens

vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Kim Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af beskatningen på motorcykler.
(Beslutningsforslag nr. B 84).

Idet jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, anbefaler jeg det til Tingets velvillige behandling.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af vandelskrav som betingelse for opnåelse af dansk indfødsret ved skriftlig erklæring.
(Beslutningsforslag nr. B 85).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Jørgen Winther (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af visse vederlagsfrie tilbud i det offentlige sygehusvæsen.
(Beslutningsforslag nr. B 86).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1295

1) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Har regeringen planer om at ændre børnechecken til et skattefradrag?«

Skriftlig begrundelse

I en besvarelse af et spørgsmål fra undertegnede om børnecheckens fremtid har skatteminister Carsten Koch fastslået, at børnechecken er god og fornuftig og ikke skal ændres.

Til trods for dette har formanden for Socialdemokratiets arbejdsprogramudvalg, Ole Stavad, udtalt, at børnechecken skal erstattes af et personfradrag, hvilket også fremgår af udkastet til Socialdemokratiets arbejdsprogram for 1996-2000.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Spørgsmålet lyder: »Har regeringen planer om at ændre børnechecken til et skattefradrag?« Svaret er: Regeringen har gennemført en skatte-reform, som indføres år for år frem til 1998. Den har regeringen ingen planer om at ændre i.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg trækker statsministeren i Folketingssalen af hensyn til denne sag, skyldes det jo, at der i de seneste uger er skabt megen debat om, hvorvidt børnechecken skulle laves om til et skattefradrag. Og den debat er såmænd jo startet af ledende, vil jeg tillade mig at kalde dem, repræsentanter for statsministerens eget parti, som både i udkastet til arbejdsprogrammet, men også i dagspressen har redegjort for fordelene ved at omlægge børnechecken til et skattefradrag.

Skatteministeren har svaret – i et svar til mig her i Folketinget – at der ikke er nogen aktuelle planer om at ændre på tingene, som de er i dag. Men den, troede jeg, visionære debat, som Socialdemokratiet prøvede at starte med sit udkast til arbejdsprogram, vil jeg jo gerne trække her ned i Folketingssalen, og derfor kunne jeg også godt tænke mig at høre statsministerens vurdering af børnecheckens fremtid ikke bare i forbindelse med sluttidspunktet for den igangvæ-

rende skattereform, men også hvad der skal ske derefter.

Hvad er statsministerens holdning til børnecheckens fremtid? Kan statsministeren ikke se, at der kunne være nogle fordele ved at lave børnechecken om til et skattefradrag på et eller andet tidspunkt?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Debat skal man have, det kan jeg bekræfte, og jeg er glad for den interesse, der udvises for mit partis debat. Det tror jeg også, man kender i det parti, spørgeren tilhører. Debat skal man have. For mit eget vedkommende vil jeg sige, at jeg har det godt med sådan en debat også i Socialdemokratiet. Den skal have sin tid, og man vil nå frem til en afklaring på Socialdemokratiets kongres i september i år.

Jeg har ikke yderligere kommentarer til det bortset fra en personlig tilføjelse. Jeg lytter meget til befolkningens signaler om det spørgsmål, og jeg har noteret mig, at mange, mange børnefamilier lægger stor vægt på at få en børnecheck, som sætter børnene i fokus, som sætter det i fokus at kunne gøre noget ekstraordinært, når et beløb kommer til en familie. Det har jeg noteret mig, og det vil selvfølgelig også indgå i mit partis, Socialdemokratiets, videre overvejelser, som jeg nævnte det, på vores kongres.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan jo ikke undre, at børnefamilier er glade for at få en børnecheck, men er statsministeren ikke bekendt med den højere grad af social profil, som der jo kunne være i forbindelse med et skattefradrag i stedet for en børnecheck? Det ville netop have en social profil, som børnechecken ikke har, og det er jo netop en af beægggrundene for, som flere socialdemokrater har udtrykt et ønske om, at lave den ændring. Har statsministeren ikke for nuværende nogen egen holdning til, hvorvidt den ændrede ordning – altså med et skattefradrag med den større sociale profil, som det vil have – kunne være ønskelig at gennemføre?

Jeg har stor respekt for, at alting skal have sin tid, og at man skal have en debat internt i et større parti osv., men kunne statsministeren ikke se fordelene ved at omlægge børnechecken til et fradrag, bl.a. fordi det ville give de her børnepenge en større social profil?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke andet at tilføje, end at en god, åben debat i Socialdemokratiet lægger vi alle vægt på, og den synes jeg skal have lov at blomstre. Det er ikke tidspunktet for mig at give udtryk for, hvordan jeg synes, tingene skal være.

Men som jeg sagde før: Jeg synes, det er væsentligt at forstå, at børnechecken har stor betydning for mange familier, og det lytter jeg meget til også i denne tid. Lad nu debatten få sin tid på Socialdemokratiets præmisser, da det er det parti, vi taler om her. Det lægger jeg selv meget vægt på.

Så vi kommer det ikke nærmere i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1263

2) Til erhvervsministeren af:

Helge Sander (V):

»Mener ministeren at Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger forvalter selskabets kapital på en sådan måde, at investeringer med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en art og sammensætning, der varetager forsikringstagerernes interesser?«

Skriftlig begrundelse

Det er på det seneste fremgået af dagspressen, at investeringer foretaget af Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger ikke har været rentable. Der er i dagspressen endvidere blevet sat spørgsmålstegn ved, om det nogen sinde har været hensigten fra ledelsen, at aktiverne skulle give et tilfredsstillende økonomisk afkast.

For så vidt angår pensionskassens investeringer i diverse ejendomme, er det i en tv-udsendelse blevet fremført, at disse udelukkende har været til glæde for den del af medlemmerne, der har fået mulighed for et ophold. Med andre ord skulle pensionskassen med ejendommene have belønnet aktive forenings- og tillidsfolk i BUPL med billig leje af aktiverne. Med hensyn til Nordsjælland Sommerpark, der gennem tre år har været ejet af pensionskassen, har denne aldrig kunnet hvile i sig selv. Bestyrelsen for Nordsjælland Sommerpark nedjusterede i juni 1995 forventningerne til dette års besøgstal til 170.000, men nu er det forventede besøgstal for 1996 blevet nedjusteret med yderligere 20.000 gæster.

I et spørgsmål i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (spm. nr. 69 af 5. december 1995, alm. del – bilag 90) ønskede spørgeren oplyst, hvorvidt ministeren mente, at de regler, der gælder for pensionskassers forvaltning af lønmodtageres pensionsmidler, beskytter pensionsopsparerne mod ikke-rentable anbringelser. Ministeren oplyste skriftligt, at en pensionskasses aktiver i henhold til gældende regler skal »være udvalgt således, at de med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en art og sammensætning, så de er egnede til at fyldestgøre de forsikrede«.

På den baggrund giver omtalen af Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger anledning til at frygte, at pensionskassen med sin forvaltning af pensionsmidlerne ikke har levet op til de af ministeren angivne retsregler.

Helge Sander (V):

Dette spørgsmål stilles i forlængelse af tre generelle spørgsmål i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om forsikringstagerernes interesse i anbringelse af kapitalen. Af svarene her fremgik det, at regeringen ikke har planer om indgreb her og nu på grundlag af de praktiske erfaringer, som man har kunnet læse om i dagspressen også på det seneste. Derfor venter vi spændt på svaret her i dag, hvor vi nu har bragt et konkret eksempel på bordet fra Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det er jo sådan, at ifølge loven om forsikringsvirksomhed – jeg kan sige, at det er § 87, hvad spørgeren sikkert ved – skal bestyrelsen og direktionen i en pensionskasse anbringe selskabets kapital på en hensigtsmæssig og for forsikringstagerne ansvarlig måde, det er klart; der skal kunne komme pensioner ud af det. Det er pensionskassens ledelse, der skal sikre medlemmerne den bedst mulige pension.

Man skal også i sin generelle investeringspolitik sørge for stor spredning af de samlede investeringer, ikke lægge alle æg i én kurv, som det fremgår af bemærkningerne til loven.

Der er også i loven særlige investeringsregler – jeg tror ikke, spørgetiden giver anledning til at komme nærmere ind på dem – det er klart, at der er regler, og bestyrelsen og direktionen for Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger er naturligvis forpligtet til at følge disse regler. Men når en pensionskasse investerer i mange forskellige ting, så er der selvfølgelig en

gang imellem noget, der viser sig at være mindre rentabelt. Det er lidt hårdt at sige, at hvor der handles, dér spildes, men helt løgn er det jo ikke.

Finanstilsynet har den praksis, at når man bliver bekendt med, at et selskabs investering over tid viser sig urentabel, så undersøger man investeringen for at vurdere, om en urentabel investering kan påvirke selskabets solvens. Det er jo det afgørende. Det har man også gjort i tilfældet Nordsjællands Sommerpark, ligesom tilsynet følger investeringen meget nøje.

Finanstilsynet skal ikke godkende pensionskassers enkelte investeringer, men har mulighed for at gribe ind, hvis en pensionskasse bevidst overtager urentable investeringer. Man kan f.eks. påbyde pensionskasser at udleje pensionskassens ejendom til markedsværdi, men det er et led i den almindelige tilsynsvirksomhed.

Og så vil jeg sige med det samme til spørgeren, at naturligvis kan hverken jeg eller Finanstilsynet gå ind i den konkrete investering. Det forbyder tavshedsbestemmelsen i § 204 C i lov om forsikringsvirksomhed simpelt hen. Men jeg kan altså sige, at generelt bliver investeringsmåden, investeringerne, fulgt af Finanstilsynet, og er der nogen som helst grund til at tro, at en investering udvikler sig på en sådan måde, at solvensen kan blive truet, er det Finanstilsynets klare opgave at skride ind.

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne takke for svaret og sige, at det er jo aktuelt på grund af nogle aktuelle sager, men selvfølgelig også fordi ministeren har sørget for, at vi har fået emnet til debat takket være Demokratiudvalgets rapport, som netop er kommet, og som jeg kan forstå vi skal vende tilbage til.

Men jeg må sige til ministeren – uden at vi bryder nogen tavshed – at det jo er en kendt sag, at vi her har at gøre med en pensionskasse, hvor der har været en lang række uheldige investeringer. Og det er jo ikke bare et spørgsmål om, om man kan holde balance på bundlinjen, det er også et spørgsmål om, hvorvidt pensionssparerne i den pågældende kasse får forrentet deres penge på en rimelig måde.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge ministeren, da det jo er ministeren, der er ansvarlig for dette område, om ikke det gør indtryk, når man køber en mark i Norditalien, som tilsyneladende skulle udvikles til et ferieparadis, til 37 mio. kr., man er medspiller i et stort projekt i London med 146 lejligheder, og man udlåner penge i København

til projekter, hvor det direkte i papirerne står anført, at man kun skal tilbagebetale beløbet, såfremt der bliver overskud.

Det er da en form for investeringer, som jeg tror vil gøre indtryk på de fleste, og derfor ville jeg meget gerne høre, om ikke ministeren føler anledning til at kigge lidt nærmere på sagen, også efter at der er kommet nye ting til med hensyn til de forventninger, som samme kasse har til de investeringer, man har foretaget. Her tænker jeg på meddelelsen i sidste uge om, at man har nedjusteret sine forventninger til de aktiviteter, der foregår i sommerparken i Nordsjælland.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg ved ikke, hvor meget nyt jeg kan tilføje, men jeg kan i hvert fald gentage, så det forhåbentlig får den vægt, det skal have: Finanstilsynet skal påse – ikke godkende en enkelt investering, men påse – at der ikke foretages så mange uheldige investeringer, at solvensen bliver truet.

Det er det ene, og det andet er, at det fremgår klart af bemærkningerne til loven, at man både skal kunne udrede de løbende forpligtelser og honorere fremtidige ydelser. Det fremgår klart af bemærkningerne til loven. Og som jeg allerede har sagt: Bestyrelsen og direktionen er ansvarlig for, at kapitalen bliver anbragt på en både hensigtsmæssig og for forsikringstagerne tjenlig måde, altså man skal sikre medlemmerne den bedst mulige pension. Jeg går ud fra som givet – og det er vel også det, jeg har sagt – at Finanstilsynet følger med i investeringerne, ikke godkender hver enkelt investering, men følger med i, om der på nogen måde er fare på færde.

Helge Sander (V):

Jeg kan forstå på svaret, at ministeren ikke vil gå nærmere ind på den sag og de eksempler, som jeg her har givet. Så vil jeg gerne gøre det mere generelt og håbe på, at vi ad den vej kan vende tilbage til det.

Demokratiudvalgets rapport er netop kommet. Jeg er vidende om, at den i øjeblikket er ude til høring hos arbejdsmarkedets parter, og ministeren har sagt, at disse høringssvar er afgørende for, hvad regeringen foretager sig.

I forlængelse af det vil jeg gerne spørge: Kunne man ikke forestille sig, at man uanset arbejdsmarkedsparternes svar ville gå ind og tage nogle af de ting, som udvalget foreslår, og ikke mindst lade sig påvirke af de begivenheder, som jeg her har skitseret?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg mener, at det ikke er tiden til at gå ind i at fastlægge, hvad der skal ske med den rapport.

Helge Sander (V):

Det er så i orden, at ministeren ikke vil sige, hvad der skal ske med rapporten, men hvad er tidshorisonten? Nu da høringsvarene tilsyneladende spiller en meget stor rolle, hvornår afsluttes så høringsperioden? Det spørger jeg nærmest om af hensyn til, hvornår vi kan vende tilbage, for jeg mener, dette her er en sag, som helt afgjort vil komme op til overfladen igen. Det synes jeg de sidste ugers begivenheder klart til-siger.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Som jeg sagde sidste onsdag i besvarelsen af et andet spørgsmål: Jeg hader at henvise til, at det ikke er mig, men min kollega; men jeg må alligevel henvise hr. Sander til at rette den slags spørgsmål til økonomiministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1291

3) Til justitsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvad agter regeringen at gøre for at stoppe de mange fangeflugter fra danske fængsler?«

Skriftlig begrundelse

92 fanger er nu flygtet inden for de seneste 13 måneder, og den udvikling kan vi ikke forsvare over for den lovlydige del af befolkningen. Senest flygtede to fanger fra Vestre Fængsel den 31. januar 1996.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Først lidt tal: Fra de lukkede fængsler, fra Københavns fængsler og fra arresthusene skete der i alt 67 undvigelses i 1995, og i de første måneder af 1996 var der fem undvigelses fra disse institutioner, og jeg er selvfølgelig grundlæggende enig i, at det er for mange. Jeg kan da oplyse spørgeren om, at antallet af undvigelses over muren, som man siger, i den sidste 10-årsperiode kun svinger meget lidt. I 1986 var det 66, i 1995 var det 67, så der er ikke de store udsving. Tallene er vist i øvrigt sendt til Retsudvalget.

I vurdering af sikkerheden indgår to elementer. Det ene er den fysiske sikkerhed. Den koncentrerer sig bl.a. om ringmur, vinduer, alarm, overvågningssystemer. På finansloven for 1996 blev der som bekendt afsat 6 mio. kr. til forbedringer af den ydre sikkerhed ud over de midler, der normalt afsættes.

Det andet element, der er lige så vigtigt, er det sikkerhedsarbejde, personalet udfører. Dette arbejde varetager personalet ikke alene ved traditionelt sikkerhedsarbejde, f.eks. visitationer, men også ved daglig, tæt kontakt til de indsatte. Denne kontakt er forsøgt styrket og udvidet ved de omstruktureringer, der er gennemført i fængsler og arresthuse de senere år. Kontakten giver bl.a. også mulighed for, at de nødvendige sikkerhedsmæssige initiativer kan tages, før en situation udvikler sig uheldigt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg spurgte sådan set ministeren om, hvad ministeren ville gøre. Det er jo ikke lang tid siden, vi har haft et samråd i Retsudvalget om dette meget alvorlige problem, og ministeren nævnte selv nogle tal, som i allerhøjeste grad beviser, at problemet er alvorligt. Efter dette samråd i Retsudvalget er yderligere to fanger undveget fra de danske fængsler, og det ser ud til, at problemet fortsætter.

Jeg vil godt høre ministeren, for det var det, der lå i spørgsmålet: Hvad vil regeringen gøre? Det nytter jo ikke noget at blive ved med at læse tallene op for, hvad der er afsat til sikkerhed. Hvad vil regeringen nu og her gøre for at undgå de mange fangeflugter og undvigelses? Det er jo ikke alene fra fængslerne, men også under prøveløsladelser osv., at fanger flygter.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som rigtigt anført har jeg udførligt svaret på disse spørgsmål den 23. januar i Retsudvalget. Jeg kan sige, at de ting, jeg har nævnt, med hensyn til, at uddannelsen af personalet skal forbedres, og at der skal installeres mere sikkerhed, som jeg her har nævnt, for 6 mio. kr., er i gang, det arbejdes der med, og det er de initiativer, vi mener er de rigtige i øjeblikket.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu nævnte ministeren tallet 6 mio. kr., og det er jo ikke så forfærdelig meget til sikring af nogle fængsler, hvoraf nogle er i meget elendig stand.

Der har været en lille debat rundt omkring i landet i nogle provinsaviser om, at man nogle

steder sætter fangerne til at forbedre fængslerne. Jeg har ikke selv kunnet finde ud af, om det er korrekt, og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Er det sådan, at man visse steder faktisk sætter fangerne til at forbedre fængslerne?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

De 6 mio. kr., der er afsat ekstra på finansloven, er altså ud over det, der normalt er til vedligehold. Mig bekendt er det også sådan, at der på visse af værkstederne laves ting, der bruges til at forbedre sikkerheden, f.eks. nye vinduer til enkelte institutioner. Det forsøger man at bruge, institutionernes værksteder til, så det kan jeg bekræfte.

Pia Kjærsgaard (DF):

Kan ministeren komme lidt dybere ind i det svar, for det synes jeg er interessant? Jeg synes, det er ganske udmærket. Jeg synes faktisk, det er en god idé. Netop ting som nye vinduer og andre ting kan være med til at istandsætte fængslerne, og det må jo på sin vis være meget billigere, så man kan nå meget længere med det millionbeløb, som ministeren omtaler er afsat til at sikre de danske fængsler.

Jeg ved ikke, hvor god en idé det vil være – det tror jeg ikke det er – at sætte fangerne til den rene sikring af fængslerne, men istandsættelse og renovering, det er en god idé.

Men kan ministeren – og hvis ministeren ikke kan det nu, så eventuelt ved en skriftlig, mere uddybende besvarelse – komme ind på, i hvor vidt omfang og i hvilke fængsler det foregår?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det kan jeg godt og vil jeg gerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1292

4) Til justitsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil regeringen indføre tillægsstraf til fanger, der flygter fra fængslerne?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren mener, at undvegne eller udeblevne fanger bør påføres sanktioner for deres forehavende.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet lyder, om regeringen vil indføre tillægsstraf til indsatte – eller fanger, som er det udtryk, spørgeren bruger – der flygter fra fængslerne.

Efter de regler, der gælder i dag, kan en dømt, der afsoner frihedsstraf, og som undviger eller udebliver fra afsoning, ikke idømmes yderligere frihedsstraf alene i anledning af undvigelsen. Derimod imødegås undvigelser og udeblivelser ved en lang række andre reaktioner over for den dømte.

Undvigelser kan for det første få betydning for, om den dømte kan prøveløslades. Det er nemlig en forudsætning for prøveløsladelse, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig. Undviger den dømte fra åben anstalt, bliver den pågældende som hovedregel overført til lukket anstalt. Er den dømte undveget fra en lukket anstalt, reageres der med disciplinærstraf, typisk 7 eller 14 dages strafcelle. Også udeblivelse følges af disciplinærstraf, typisk i form af strafcelle i indtil 7 dage. Dømte, der flygter eller udebliver, får også karantæne med hensyn til udgang, sådan at en eventuel udgangstilladelse inddrages for en periode. Jeg mener, at disse reaktioner er tilstrækkelige.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at straffeloven tidligere indeholdt en regel, der gjorde det muligt at straffe fanger, indsatte, der aftalte at flygte i fællesskab. Strafframmen var fængsel i 3 år. Denne regel blev ophævet i 1973 efter forslag fra Straffelovrådet, fordi der var enighed om, at forhold af denne art ikke burde straffes i medfør af straffeloven, men i stedet sanktioneres ved disciplinære midler. Desuden havde bestemmelsen ikke haft nogen særlig praktisk betydning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo efterhånden temmelig mange år siden, som ministeren henviser til.

Men så vil jeg godt spørge ministeren lidt mere konkret: Når man ikke får en tillægsstraf for den tid, man har været ude i friheden, hvad jeg synes er ganske urimeligt, vil ministeren så overveje seriøst, om alt, hvad der hedder orlov, udgang og prøveløsladelse, totalt skal tages fra den fange, som flygter? Det kunne eventuelt gælde i gentagelsestilfælde; det oplever man jo desværre også. Det er simpelt hen for slapt, at man gør så lidt, som der tilsyneladende gøres, mens nogle af fangerne i hvert fald prøver lykken i friheden, eller hvad det nu er, den ene gang efter den anden.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som jeg har nævnt, kan der gives karantæne for udgang, orlov og andre ting, hvis en indsat udebliver, og det tager man stilling til i hver enkelt sag. Hvor alvorlig var udeblivelsen? Var det, fordi man havde orlov og éns kone blev syg, og at man så kom for sent tilbage, eller hvad var baggrunden for det? Det vurderer man i hvert enkelt tilfælde. Jeg tror, at de regler, vi har i dag, er fornuftige og i orden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1296

5) Til finansministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre sig, at resultatet af licitation på Ørestaden og de aftaler, der derefter forsøges forhandlet på plads med entreprenører og leverandører, er lovmedholdelige, jf. Ørestadsloven?«

Skriftlig begrundelse

Af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1159 fremgår det, at det kan forventes, at der udvises variationer over, hvilke udgifter der retteligt kan henføres til de enkelte etaper. Spørgeren ønsker derfor med spørgsmålet at få oplyst, hvordan ministeren vil sikre, at den samlede budgetramme overholdes, hvis udgifter fra den første licitationsrunde overføres på budgettet for fase 2 og fase 3.

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Ifølge Ørestadsloven er det Ørestadsselskabets bestyrelse, der har ansvaret for udbudet af bybanen og for indgåelse af kontrakter med entreprenører og leverandører. Jeg går ud fra, vi her taler om bybanen og ikke om Ørestaden som anført i spørgsmålet. Det er derfor også selskabets bestyrelse, der skal sikre, at disse kontrakter holder sig inden for bestemmelser i Ørestadsloven. På baggrund af de hidtidige erfaringer, er der ikke grundlag for at tro, at Ørestadsselskabets bestyrelse ikke lever op til dette krav.

Spørgerens begrundelse for spørgsmålet tyder imidlertid på, at fru Margrete Auken har misforstået et tidligere svar fra den rigtige finansminister. Spørgeren udtrykker således bekymring for, at Ørestadsselskabet vil forsøge

at overføre udgifter fra første etape til to senere etaper. Jeg kan imidlertid berolige spørgeren med, at dette næppe er muligt i realiteternes verden. Der er næppe nogen entreprenør eller leverandør, som vil indgå en kontrakt om levering af ydelser i første etape, som først betales i anden og tredje etape, så meget desto mere som disse etaper endnu ikke er besluttet, og der derfor ikke er nogen garanti for, at de bliver gennemført.

Derimod kan der blive tale om, at elementer, som reelt tilhører anden og tredje etape, i nogle tilfælde må gennemføres og betales allerede i første etape. Herved kommer de til at belaste første etape, indtil det måtte blive besluttet at udføre de efterfølgende etaper. I hvilket omfang det vil være tilfældet, afhænger af tilbudsgivernes løsningsforslag.

Jeg skal for god ordens skyld tilføje, at Ørestadsloven ikke indeholder bestemmelser om fordeling af omkostningerne mellem de tre etaper. Ørestadsselskabet har imidlertid fra første færd draget omsorg for at vurdere alle bybanens tre etaper i sammenhæng. Jeg er derfor også overbevist om, at selskabet fortsat vil træffe sine beslutninger på grundlag af vurderinger, der omfatter både første etape og det samlede anlæg.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan godt forstå, at ministeren havde svært ved at læse det op. Det er i reglen svært at få det, som bliver skrevet fra Ørestadsselskabet, til at lyde sammenhængende. Jeg vil sige: Jeg er nødt at se teksten, for jeg synes, der var mange modsigelser i det – men det var der muligvis ikke. Jeg synes, at man sagde, at man ikke inddrog de to andre etaper, for det ville tilbudsgiverne jo ikke acceptere, hvorefter man sagde, at man alligevel inddrog de to andre etaper.

Jeg kan sige til den fungerende finansminister, at det jo så også er det, man har gjort, og det har været en af begrundelserne for, at vi ikke har kunnet få åbenhed om de her licitationer. Man har sagt: Der er jo så meget, og der ligger så meget, og vi skal også helt ind i de andre etaper, og man har oven i købet accepteret, at de andre etaper ikke engang er projekteret. I den oprindelige lov skulle de være det, for at man kunne gøre det, men det er man jo gået væk fra nu, så nu sidder vi altså med lette overslag.

Jeg er selvfølgelig betaget af den afgrundsdybe tillid, regeringen har til Ørestadsselskabets bestyrelse. Men så tror jeg, jeg vil gøre ministe-

ren opmærksom på, at det ene bestyrelsesmedlem for nogen tid siden udtalte til Månedssbladet Press, at hun strengt taget var ligeglad med, om pengene kom hjem, bare hun fik sin Ørestadsbane, altså sin minimetro.

Det var specielt om finansieringen af det. Så er direktøren i fredags i radioens Orientering blevet spurgt, om hun kunne garantere, at budgettet holdt, og efter en forholdsvis klædelig tøven sagde hun: »Nej, det kan jeg selvfølgelig ikke«. Og derefter sagde hun, så vidt jeg husker, et eller andet med, at hun jo havde de bedste folk til at regne på det, og de ville gøre, hvad de kunne, og så tror jeg, formuleringen var: Så talene kommer til at passe.

Men jeg vil egentlig gerne spørge den fungerende finansminister, om regeringen mener, at det er god måde at holde loven på, at man på forhånd fra direktørens side siger, at man ikke kan garantere, at budgettet holder.

Jens Løgstrup Madsen (V):

I bemærkningerne til § 7 i Ørestadsloven, står der: »Efter forslaget skal både anlæg og drift af letbanerne udbydes i offentlig licitation med henblik på, at der gennem konkurrence kan findes det bedste forslag i både teknisk og økonomisk henseende.«

Vil ministeren bekræfte, at begrebet offentlig licitation refererer til de regler, der er i licitationsloven om, hvordan en sådan licitation skal foregå?

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg skal undlade at kommentere en del af fru Margrete Aukens betragtninger. Jeg ser heller ikke, at de fremgår af det spørgsmål, der er blevet stillet mig her.

Men jeg vil gerne sige, at det, jeg sagde, var, at der vel var meget lidt sandsynlighed for, at entreprenører ville vente med at få betaling under nogle andre etaper, der end ikke er besluttet endnu; men at man, når man anlægger et anlæg, så også tager hensyn til, hvad der eventuelt kan komme senere, kan man vel ikke bebrejde et selskab.

Men så i øvrigt til hr. Jens Løgstrup Madsen og også til fru Margrete Auken vedrørende licitationsformen og spørgsmålet om lukkede licitationer eller ej kan jeg sige, at Ørestads-selskabets udbudsform er valgt for at sikre den størst mulige konkurrence imellem de store koncerner, der giver tilbud på den slags arbejde.

Formålet er at give så meget bybane for pengene som muligt. Fremgangsmåden er i overensstemmelse med både gældende EU-regler og de bestemmelser i den danske licitationslov, der finder anvendelse på totalentreprise. Og så er udbudsformen i øvrigt ikke mere lukket over for offentligheden end den traditionelle licitationsform.

Margrete Auken (SF):

Altså nu kan jeg godt se, det er svært. Jeg spurgte faktisk helt inden for spørgsmålet. Jeg vil så lige sige, at i den besvarelse, jeg refererer til i begrundelsen, skriver finansministeren jo udtrykkeligt, at det her gælder alle tre etaper, for det er det smarteste, siger man.

Man siger også, at det er det smarteste, men man kunne jo godt have lavet det åbent; selv om det måske ikke er lovpligtigt, så er det ikke forbudt at lave det åbent. Det har man så vedtaget ikke at gøre. Man har vedtaget at sige: Det her holder vi ind til kroppen, fordi det er det mest hensigtsmæssige. Det tror jeg det er for alle institutioner. Åbenhed er altid noget bøvlf for dem, der sidder og skal lave tingene, hvis nogen skulle komme til at kigge dem i kortene.

Men der står faktisk udtrykkeligt, at man vil lave det hele sammen for at billigere det. Og så kan det godt være, at der noget af det mesopotamiske, der suser frem og tilbage her, jeg ikke kan opfatte, men så vidt jeg kan høre, så siger ministeren, at der er ingen, der vil finde sige i at give tilbud på det hele, samtidig med at vi står med noget, hvor der faktisk gives tilbud på det meste af det andet eller meget af det andet også. Og derfor er det altså svært at høre, at der ikke skulle være meget, meget bløde ting i det her.

Så beklager jeg selvfølgelig også, at ministeren ikke er blevet opmærksom på, at direktøren har sagt, at hun ikke kunne garantere, at budgetterne holdt.

Og jeg vil godt spørge direkte – man kan så overveje, om spørgsmålet er til finansministeren eller justitsministeren – hvis der nu er vedtaget i loven, at prisen skal være sådan og sådan, har man så lov til midtvejs at sidde og holde papirerne ind til kroppen og lade være med at fortælle nogen om noget som helst?

Jeg kan godt forstå, direktøren siger det, for jeg har endnu ikke mødt nogen, der tror, de budgetter holder, så i og for sig er det fair snak. Men er det også regeringens holdning, at direktøren må sige, at hun ikke kan garantere, at budgettet kan holde? Det vil jeg faktisk gerne

have et svar på, og både finansministeren og justitsministeren bør være i stand til at svare på, om det er i overensstemmelse med loven. Og så vil jeg selvfølgelig gerne vide, hvad man i givet fald vil gøre, hvis det ikke er tilfældet.

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Først vil jeg sige, at licitationen er afholdt efter de gældende regler, og når den har været lukket, er det bl.a., fordi den indeholder et forhandlingselement, hvor man forhandler med hvert enkelt koncern. Hvis man fortæller alle tilbuds-giverne, at andre har krævet meget mere for det, er det ikke sikkert, man får den rigtige pris frem, så det er for at få den rigtige pris frem, man ikke fortæller konkurrenten, hvad de andre har budt.

Jeg tror, det er en normal og fornuftig måde at afholde den slags licitationer på, hvis arbejdet ikke skal blive alt for ekstremt dyrt i forhold til, hvad det behøver at blive. Den går altså efter de regler, der gælder i lovgivningen, og man gør det altså på den måde, for – lidt populært sagt – at få mest mulig bybane for pengene og ikke fortælle konkurrenterne indbyrdes, hvad de andre har sagt, for så ville de måske sige: Vi kan lave den entreprise for den pris, vi har tilbudt, men hov, vi kan godt sætte vores pris lidt op, for de andre tilbud lå noget højere.

Det andet, jeg sagde, var, at jeg satte spørgsmålstegn ved, om entreprenører vil lave første etape af et projekt, hvis de i givet fald kun vil få betaling for arbejdet i forbindelse med udførelsen af en eventuel anden etape, der ikke er taget beslutning om endnu. Det er noget andet end at sige, hvad omkostningerne i givet fald vil være. Her taler jeg om at udføre det konkrete arbejde, og jeg har ikke til hensigt at kommentere udtalelser, jeg ikke har hørt eller set, fra en direktør, jeg ikke kender.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg må altså sige, at jeg forstår ikke ministerens svar vedrørende den anvendte licitationsform, og derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål og bede om et klart og tydeligt svar. Jeg går ud fra, at både justitsministeren og den fungerende finansminister er enige med mig i, at når der står »offentlig licitation«, skal selskabet afholde en offentlig licitation, og derfor spørger jeg igen: Henviser begrebet »offentlig licitation« i bemærkningerne til § 7 til licitationsloven? Det må kunne besvares klart og tydeligt af ministeren.

Margrete Auken (SF):

Jeg havde håbet, at ministeren havde sagt, at jeg havde citeret direktøren korrekt, men det håbede ministeren selvfølgelig ikke, at jeg gjorde, for det ville jo have været skandaløst. Men hvis jeg havde citeret direktøren korrekt, ville ministeren vel sige, at det er klart, at vi ikke kan have en direktør, der siger, at hun ikke overholder loven. Men jeg kan forstå, at ministeren ikke vil kaste sig ud i det, så det må vi tage fat på i næste runde.

Der kan selvfølgelig altid være velbegrundede årsager til, at man ikke fortæller offentligheden og os andre, hvad det drejer sig om. Der er altid gode grunde til hemmelighed, og det ved ministeren også som justitsminister. Vi har mange gange måttet slås med problemet om åbenhed og lukkethed. Men kan vi i det mindste få lovning på, at inden der bliver indgået aftaler, der indebærer jeg ved ikke hvor mange milliarder kroner ud over dem, der allerede er lovgivet om, får vi lejlighed til at lave en uvildig vurdering?

Jeg tror nok, ministeren ved, hvad uvildig betyder, selv om han i andre sammenhænge har set, at det godt kunne betyde, at man lavede undersøgelsen selv. Men kunne vi få en uvildig vurdering af, om disse tal holder, altså få andre eksperter til at vurdere de tilbud, man i givet fald vil benytte sig af, og de aftaler, der bliver indgået?

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg kan sige til hr. Løgstrup Madsen, at den måde, der er anvendt her, ligger inden for den danske licitationslovs regler, og jeg kan sige til fru Margrete Auken, at lovgivningen naturligvis vil blive overholdt af de myndigheder, der har ret og pligt til at træffe beslutninger i disse sager.

Margrete Auken (SF):

Jeg er glad for, at ministeren forsikrer, at loven vil blive overholdt, og det vil vi så henholde os til. Men det, jeg spurgte om, var: Vil ministeren sikre, at vi andre kan komme til at vurdere, om alt dette holder stik? Vi står med en Storebæltsbro, hvor økonomien ikke holder stik, og økonomien for Øresundsbroen holder heller ikke stik. Vi har faktisk meget dårlige erfaringer, men tænk, hvis vi nu for en gangs skyld kunne kontrollere det, inden ulykken blev begået. Kunne ministeren ikke sige, at han i hvert fald vil foreslå i regeringen, at der skal være så megen

åbenhed som muligt, før finansministeren – eller hvem det nu bliver – skal sætte sit navn under det, vi andre i givet fald skal betale for, når skidtet er braset sammen, så vi får lejlighed til at se, hvad vi gør?

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Regeringen vil sikre, at de regler, Folketinget har fastsat, vil blive fulgt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 905

6) Til udenrigsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Med hvilken begrundelse har Udenrigsministeriet meddelt Folketinget, at The Public Administrator den 3. februar 1959 over for Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York bekræftede, at de havde boet efter Joseph L. Ritter under behandling, når det er et faktum, at der i skrivelsen fra The Public Administrator dateret den 3. februar 1959 står »Joseph Ritter« (intet mellemnavn), som var født i »Østrig-Ungarn«?»

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Folketinget har i to folketingsår, både i 1993-1994 og 1994-1995, udførligt behandlet den såkaldte Tom Lisborg-sag, og i den forbindelse har jeg besvaret godt 200 spørgsmål fra medlemmer af Folketinget, fra Retsudvalget og fra Finansudvalget, og den beklagelige sag om forvekslingen af to dødsboer i New York for mere end 35 år siden er dermed velbelyst.

Sagen fandt en politisk afgørelse sidste år, da Folketinget nedstemte et forslag fra Fremskridtspartiet, og Finansudvalget enstemmigt tiltrådte et aktstykke i sagen. Nu har Udenrigsministeriet imidlertid fra hr. Lisborgs advokat modtaget et udkast til en stævning, hvori der er formuleret en påstand om, at Udenrigsministeriet skal tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarligt over for hr. Lisborg.

Sagen er nu flyttet over på det juridiske område, og af den grund finder jeg, at jeg må afstå fra at besvare det stillede spørgsmål.

Tom Behnke (FP):

Ministeren, der som bekendt også har en juridisk uddannelse, burde jo kunne kende forskel på, hvornår der er tale om et udkast til en stævning, hvornår der er tale om en stævning, og

hvornår der er tale om, at man blot stiller et spørgsmål om en eventuel suspendering af forældelsesfristerne i denne sag. I den forbindelse er man naturligvis nødt til at informere ministeren om, hvilken sag man ønsker at suspendere forældelsesfristerne for, for ellers ville ministeren jo ikke kunne tage stilling til spørgsmålet om en eventuel suspendering af forældelsesfristerne.

Men er ministeren ikke enig i det, som advokat Henrik Holm-Nielsen har spurgt om, nemlig om ministeren vil være indstillet på, at man suspenderer forældelsesfristerne, og er ministeren ikke enig i, at der ikke er tale om et udkast til en stævning?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Udenrigsministeriet har modtaget udkast til en stævning, og på den baggrund finder jeg, at jeg skal afstå fra at svare på spørgsmålet.

Tom Behnke (FP):

Selv om ministeren finder, at ministeren ikke bør svare på spørgsmål om den konkrete sag, kan man vel sige, at selv om ministeren har misforstået det stykke papir, ministeren har fået, og tror, det er et udkast til en stævning – hvilket det ikke er – er det et ganske simpelt spørgsmål, som ministeren må kunne besvare. Til trods for det må jeg jo have respekt for, at ministeren ikke ønsker at svare på spørgsmålet vedrørende Tom Lisborg-sagen, men ministeren kunne vel i det mindste svare på de tekniske spørgsmål, jeg stiller her, og som jeg stillede for et øjeblik siden.

Søren Søndergaard (EL):

Bare for at vi kan være fuldstændig enige om, hvad det er, vi snakker om, vil jeg høre, om den såkaldte stævning, som Udenrigsministeriet har modtaget, indeholder følgende formulering:

»Idet der ikke i øvrigt aftegner sig noget aktuelt behov for at foranledige sagen indbragt for domstolene, hører jeg gerne, hvorvidt Udenrigsministeriet vil kunne tiltræde en suspension af den i medfør af lov nr. 274 af 22. december 1908 hjemlede forældelsesfrist.«

Jeg vil godt spørge: Er det den stævning, udenrigsministeren taler om?

Tom Behnke (FP):

Jeg skal også spørge, om ministeren kan bekræfte, at allerede den 24. november 1994 – altså for mere end et år siden – sagde ministeren, jf. Folketingets forhandlinger, sp. 1065, blandt andet:

»Hvis han ikke opnår erstatning i udlandet, forstår jeg på hr. Lisborgs offentlige udtalelser, at han vil søge at få fuld erstatning fra den danske stat for de angiveligt lidte tab.«

Det sagde ministeren altså for mere end et år siden, men i hele den mellemliggende periode har der ikke været noget til hinder for, at ministeren kunne svare på spørgsmål, selv om ministeren allerede på det tidspunkt gisnede om, i hvilken retning det gik.

Det andet spørgsmål er: Er det ikke korrekt, at ministeren den 2. februar 1996, altså for ganske få dage siden, har modtaget et brev fra advokat Henrik Holm-Nielsen, hvor advokat Henrik Holm-Nielsen netop meget, meget utvetydigt slår fast, at der ikke er tale om en stævning, og der er heller ikke tale om et udkast til en stævning, men udelukkende tale om, at man spørger ministeren, om ministeren vil være indstillet på, at man suspenderer forældelsesfristerne?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan bekræfte det, hr. Søren Søndergaard spørger om. Svaret til hr. Søren Søndergaard er ja, og dermed er svaret også givet til hr. Tom Behnke. Men jeg fastholder, at der foreligger et udkast til stævning, som blev sendt til Udenrigsministeriet, og på den baggrund finder jeg ikke, jeg skal svare på spørgsmålet.

Søren Søndergaard (EL):

Synes udenrigsministeren ikke, det er en stævning af en speciel type, når den indeholder en bemærkning om, at man ikke føler noget aktuelt behov for at foranledige sagen indbragt for domstolene? Er det ikke en stævning af en helt særlig type, der her er tale om?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg har udtrykkelig sagt hele tiden, at der var tale om et udkast til en stævning. Det er, hvad jeg har sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 906

7) Til udenrigsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Hvor mange og hvilke forskelle i personoplysninger er det nødvendigt at have kendskab til for at fastslå, at der var tale om 2 forskellige personer i forbindelse med forvekslingen af Joseph

L. Ritter/Joseph Ritter, og ville det herunder have været tilstrækkeligt, hvis The Public Administrator havde meddelt Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York, at det dødsbo, som de behandlede, vedrørte en person ved navn Joseph Ritter, som på tidspunktet for sin død var bosiddende på adressen 203 Eldridge Street, New York, N.Y., og som var afgået ved døden den 11. februar 1958?«

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige om spørgsmål nr. S 907, som går på . . .

Formanden:

Undskyld, udenrigsminister, vi er ved nr. S 906 nu.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige om spørgsmål nr. S 906, at der er tale om et meget hypotetisk spørgsmål om, hvad der ville være sket, hvis noget var forløbet på en anden måde, end det rent faktisk er forløbet, og at jeg ikke synes, et sådant hypotetisk spørgsmål er til at svare på. Hertil kommer, som jeg allerede har sagt, at sagen jo nu er flyttet over på det juridiske område, og derfor finder jeg ikke, at jeg skal svare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 907

8) Til udenrigsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Med hvilken begrundelse reagerede Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York ikke på, at The Public Administrator den 3. februar 1959 meddelte Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York, at navnet på den person, som de behandlede dødsboet efter, var Joseph Ritter, som var født i Østrig-Ungarn, når det er et faktum, at Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York den 3. februar 1959 entydigt var bekendt med, at navnet på Tom Lisborgs fader var Joseph L. Ritter, som var født i Polen?«

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Også om spørgsmål nr. S 907 gælder det, at det er overordentlig hypotetisk og derfor meget vanskeligt at besvare, og hertil kommer den tidligere givne begrundelse.

Tom Behnke (FP):

Ministeren siger, det er et meget hypotetisk spørgsmål, og at det derfor også vil være meget vanskeligt at besvare. Men spørgsmålet er jo egentlig ganske præcist. Der bliver spurgt, om man – med de informationer, man havde for hånden på det pågældende tidspunkt – ikke burde have opdaget denne fejl, og om man simpelt hen ikke havde kunnet undgå at opdage fejlen.

Spørgsmålet skal meget, meget nøje sammenholdes med, at udenrigsministeren gennem hele dette sagsforløb som svar på adskillige spørgsmål igen og igen har meddelt Folketinget – og specielt Folketingets Retsudvalg – at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl overhovedet i hele forløbet, og det, der lægges op til i spørgsmålet, er jo netop, at man nu har konstateret, at udenrigstjenesten begik en fejl. Er ministeren ikke enig i det?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet er overordentlig hypotetisk formuleret, idet der spørges om begrundelsen for, at Det Danske Generalkonsulat i New York ikke reagerede på en begivenhed, der fandt sted i 1959. Det er et spørgsmål, der er yderst hypotetisk at besvare, det er vanskeligt i sig selv, hvortil kommer, at efter at Udenrigsministeriet har modtaget udkast til en stævning, finder jeg ikke, jeg skal svare på spørgsmål i sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 908

9) Til udenrigsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Med hvilken begrundelse reagerede Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York ikke på, at det fremgik af den tilstævning (Citation) som generalkonsul P.B. Ryder modtog den 8. februar 1960, at stævningen vedrørte en person ved navn Joseph Ritter, som på tidspunktet for sin død var bosiddende på adressen 203 Eldridge Street, New York, N.Y., når det er et faktum, at Kgl. Dansk Generalkonsulat i New York den 8. februar 1960 entydigt var bekendt med, at navnet på Tom Lisborgs fader var Joseph L. Ritter, som på tidspunktet for sin død var bosiddende på adressen 34 West, 65st. Manhattan, New York?«

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Mit svar på dette fjerde spørgsmål i Lisborgsagen er som de foregående: Dels er der tale om en meget hypotetisk problemstilling, dels har Udenrigsministeriet modtaget et udkast til en stævning, hvorfor jeg ikke finder, at jeg skal besvare spørgsmål i sagen.

Tom Behnke (FP):

Det interessante i dette spørgsmål er jo, at ministeren flere gange over for Folketinget har oplyst, at man ikke var i besiddelse af de pågældende dokumenter på generalkonsulatet. I forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 24 svarer ministeren bl.a. den 31. januar 1995 på spørgsmål nr. 16, at man ikke var i besiddelse af dokumenterne på generalkonsulatet. Men efterfølgende har det jo vist sig, at det ikke var korrekt. Man var i besiddelse af de pågældende papirer, for indtil flere dokumenter er sendt dertil og ikke sendt videre, men er arkiveret på generalkonsulatet.

Har ministeren nogen forklaring på, hvordan ministeren kan sige, at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl? Ministeren fortæller Folketinget, at der ikke ligger nogen papirer det pågældende sted, og alligevel kom det frem, da vi gik i gang med at undersøge sagen og stillede andre spørgsmål, at der lå dokumenter på Generalkonsulatet. Hvordan kan ministeren forklare det?.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan forstå på ministeren, at han finder spørgsmålene ualmindelig hypotetiske, og derfor vil jeg prøve at spørge ministeren lidt mere konkret: Føler ministeren, at det generelt er et udtryk for kvaliteten af Udenrigsministeriets arbejde, hvad angår vurderinger af dokumenter, at der ikke lægges mærke til, at der er forskel i navne, at der er forskel i adresser, og at der er forskel i dødstidspunkter, og at der såmænd heller ikke lægges mærke til, at der er forskel i fødelande?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Denne sag fik en politisk løsning i sidste folketingsamling, og Udenrigsministeriet har nu modtaget udkast til en stævning. Derfor finder jeg det vanskeligt at gå i detaljer med hele sagsforløbet.

Men lad mig sige til hr. Søren Søndergaard, at der har jo ikke været nogen tvivl om, at der er sket en beklagelig fejl og en beklagelig fejltagel-

se. Det ved vi alle sammen, men det, som derimod ikke er fastlagt, er, hvem der har skylden for den fejl.

Søren Søndergaard (EL):

Udenrigsministeren kan vel bekræfte, at de dokumenter, som Generalkonsulatet i New York fik tilbage, indeholdt et andet navn end det, man havde bedt om oplysninger om, og indeholdt en anden adresse end den, man havde bedt om oplysninger om?

Tom Behnke (FP):

Jeg skal spørge, om ministeren på dette tidspunkt fortsat vil fastholde, at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl i denne sag. Ministeren siger, at der blev begået en beklagelig fejl osv., men tidligere har det været insinueret, at det var de amerikanske myndigheder, der fejlede, og ministeren har flere gange tilkendegivet skriftligt over for Retsudvalget, at generalkonsulatet ingen fejl har begået. Vil ministeren lige her og nu fastholde, at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Denne diskussion har jo stået på i meget lang tid. Folketingets Finansudvalg vedtog det aktstykke, hvorved den danske stat stillede midler til rådighed for hr. Lisborg for at få korrigeret en fejl, der var sket, og der er ikke noget nyt i, at der er begået en fejl. Det er jo hele grundlaget for, at Folketingets Finansudvalg vedtog et aktstykke om bistand til hr. Lisborg, så spørgsmålet er ikke, om der er begået en fejl eller ej. Det er blevet fuldstændig klarlagt.

Tom Behnke (FP):

Er ministeren ikke enig i, at det grundlag, som Folketinget traf beslutning på – både i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslagene og i forbindelse med behandlingen af aktstykkerne i Finansudvalget og i Folketingssalen – var de informationer, som udenrigsministeren havde givet Folketinget? Der blev bl.a. givet en oplysning om, at man i 1959 havde at gøre med en Joseph L. Ritter, der var født i Østrig-Ungarn, da Krakow på hans fødselstidspunkt hørte under denne stat. Men den information var forkert. I virkeligheden var fødelandet Polen, Krakow hørte til Polen, da han blev født, og netop denne markante forskel afgør, om det var den ene eller den anden, der var tale om, og derved er fejlen opstået.

Hvis man på det pågældende tidspunkt havde været opmærksom på, at fødelandet var Polen, ville fejlen ikke være opstået. Men til trods for det og til trods for, at det fremgik af disse dokumenter, som man trods alt har fundet frem, fastholder ministeren altså, at den pågældende var født i Østrig-Ungarn ud fra den påstand, at Krakow hørte til det land på det tidspunkt, selv om det er forkert. Folketinget traf altså beslutning på et forkert grundlag, er det ikke korrekt?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det mener jeg ikke det var. Jeg mener, at Folketinget traf sin beslutning efter en meget nøje overvejelse, efter meget lange diskussioner og efter besvarelse af mere end 200 spørgsmål. Jeg mener, Folketinget traf sin beslutning på et rigtigt grundlag, og at sagen har fundet en politisk løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1090

10) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad vil regeringen gøre for at nedskære sagsmængden i EU og herunder sikre, at der lægges loft over antallet af sager, som kan behandles i de sidste uger i hvert formandskab?«

Skriftlig begrundelse

Der er et stærkt behov for at nedskære sagsmængden i EU. Ikke mindst af elementære demokratiske grunde må sagsmængden nedbringes til et niveau, hvor Folketingets Europaudvalg og de øvrige udvalg kan få tid til en grundig behandling af sagerne. Dette problem kan mildnes ved at nedskære antallet af sager, som behandles i EU – bl.a. ved at gennemføre nærhedsprincippet, dvs. begrænse EU's kompetence.

Problemet er særlig stort i de sidste uger af hvert EU-formandskab. På grund af dårlig planlægning af arbejdet har det ene formandskab efter det andet – Tyskland, Frankrig, Spanien – smølet med sagerne i de første måneder. Af prestigemæssige grunde vil et formandskab helst undgå at afslutte et formandskab uden at have behandlet sagerne, og derfor vælter det

ind med dagsordenspunkter i Folketingets Europaudvalg i november-december samt i maj-juni.

Det betyder, at Europaudvalget ofte skal behandle mere end 50 sager, herunder en lang række lovforslag, på 5-6 timer, hvilket ikke er forsvarligt.

Politiken har den 17. januar 1996 bragt et eksempel på en dagsorden fra mødet i Folketingets Europaudvalg den 17. november 1995. Enhver, der læser denne dagsorden, vil kunne se, at man ikke på 5 timer kan sikre en forsvarlig behandling af det enorme materiale, der ligger i en sådan dagsorden.

Keld Albrechtsen (EL):

Den franske ministerpræsident Juppé står bag et forslag om, at EU-formandskabet alene skal gå på omgang mellem de fem store lande. Det er typisk fransk stormagtsarrogance, og det er et utrolig frækt forslag, især når man tager i betragtning, at det er en kendsgerning, at de store lande konsekvent ikke er i stand til at sikre en ordentlig rytme i sagsbehandlingen i EU, når de har formandskabet.

Derfor hober sagerne sig op de sidste par måneder i hvert formandskab. Vi så det med Tyskland, vi så det med Frankrig, vi så det med Spanien, og vi kommer også – og måske endda i endnu højere grad – til at se det med Italien, der slet ikke har magtet at komme i gang. Det er et meget stort problem med de alt for store dagsordener, vi modtager i Folketingets Europaudvalg i månederne maj-juni og i november-december.

Da Enhedslisten i juni sidste år rejste sagen over for regeringen, nægtede regeringen at gøre noget ved problemet. Men siden er det altså kun blevet værre. Det oplevede vi i november, vi kommer til at opleve det igen i juni, og jeg håber, tiden nu er inde til, at den danske regering vil tage dette problem alvorligt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er, som også hr. Keld Albrechtsen udmærket ved, det enkelte formandskab, det enkelte formandsland, der tilrettelægger arbejdet i Rådet og dermed bestemmer, hvornår den enkelte sag bliver forelagt Rådet. Sådan må det nødvendigvis være, og det kan regeringen ikke ændre noget ved.

Men vi møder jo det samme problem i Folketinget. Det sker i Bruxelles, og det sker også her, at henimod slutningen af sæsonen er der mange

sager til afgørelse. Det hænger jo sammen med, at sagerne forelægges på et tidligt tidspunkt, så bliver de bearbejdet, og så træffes afgørelsen i slutningen af året eller kort før Folketingets hjemsendelse. Det er noget, vi er bekendt med i dette Ting, og det er altså også noget, vi kender til i europæisk sammenhæng. Dermed har jeg selvfølgelig ikke sagt, at det er nogen særlig lykkelig ting, at det er sådan.

Men det er meget svært at finde mekaniske regler, der kan forhindre, at tingene rent faktisk udvikler sig på den måde. I stedet for at finde nogle mekaniske regler skal vi derfor tilstræbe at finde en fornuftig og hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem EU og de enkelte medlemslande, og det er jo det, der er indholdet i hele diskussionen om nærhedsprincippet.

På regeringskonferencen skal vi gøre, hvad vi kan, for at give nærhedsprincippet kød og blod, så kun de sager, som skal løses på fællesskabsniveau og kun kan løses dér, bliver løst dér. Man kan også allerede se resultater af nærhedsprincippet. Jeg kan f.eks. oplyse, at i 1990 vedtog Kommissionen at fremlægge 21 nye lovgivningsforslag, og i arbejdsprogrammet for 1996 ventes antallet reduceret til 19.

Vi vil fra dansk side, som det også fremgår af forhandlingsgrundlaget, arbejde for en præcisering af nærhedsprincippet på den forestående regeringskonference. Det vil kunne bidrage til at løse det problem, som hr. Keld Albrechtsen rejser, og heldigvis står vi ikke alene i EU-kredsen med ønsket om at få præciseret nærhedsprincippet. Det er et synspunkt, der støttes næsten hele vejen rundt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg glæder mig overordentlig til, at vi en dag får det konkrete indhold af de overvejelser, den danske regering har om det såkaldte nærhedsprincip, at se. Men jeg vil godt spørge ministeren, om vi kan være enige om, at det er uacceptabelt, når Europaudvalget den 17. november måtte behandle 66 sager, heraf 15 til forhandlingsmandat. Vi havde det samme problem den 16. juni sidste år med 69 forslag, heraf var 27 til forhandlingsmandat, og jeg går altså ud fra – det håber jeg ministeren kan bekræfte at vi er enige om – at det er uacceptabelt.

Jeg vil også spørge ministeren, om han kan bekræfte, at det er korrekt, at det italienske formandskab faktisk ikke er kommet i gang med at få behandlet sagerne, og at det betyder, at der i øjeblikket praktisk talt ikke er sager på dags-

ordenen til ministerrådsmøder, og at det også må betyde, at vi får den samme ophobning af sager igen til juni. Og har den danske regering tænkt sig bare at lade Italien køre videre på den måde uden at sige noget til det?

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at det bliver Italiens sag, hvis vi i Folketingets Europaudvalg skal sidde tilbage med en kæmpestak sager, som vi ikke kan nå at behandle forsvarligt, fordi det er Italiens afgørelse, og det kan man ikke fra dansk side gøre noget som helst ved? Eller vil den danske regering rejse problemet og f.eks. sætte et loft over, hvor mange sager der kan behandles i de sidste 2 måneder af et formandskab? Eller vil den danske regering f.eks. rejse en diskussion om det frække i, at Frankrig nu kommer med et forslag om, at kun de store lande – som notorisk har dokumenteret, at de ikke magter opgaven – skal have lov til at have formandskabet? Det kunne man jo også rejse en diskussion om.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Den danske regering er ikke tilhænger af det forslag, den franske premierminister har stillet. Jeg finder, det er absolut vigtigt, at formandskabet fortsat er noget, som landene er fælles om.

Vi har jo sagt i forhandlingsgrundlaget, som blev godkendt her i Folketinget den 12. december sidste år, at det kunne være en idé, at flere lande samtidig bestred formandskabet. Det er en løsning, som rummer en række fordele, herunder at et formandskab ikke kan blive lammet af, at der bliver valg eller regeringsskifte i formandskabslandet. Jeg vil i øvrigt sige, at det er min almindelige erfaring fra EU-arbejdet, at de små lande bestemt ikke er dårligere formænd end de store lande, jeg vil snarere sige tværtimod.

At lægge et loft over antallet af forslag eller spørgsmål, der kan behandles, synes jeg er en meget vanskelig ting. Det er jo heller ikke en proces, vi kender her fra Folketinget. Det kunne måske også være en diskussion værd herhjemme, men vi har ikke gjort det, fordi det ikke er nemt at arbejde med i praksis. Men jeg synes da, det er et problem, at sagerne hober sig op. Det gør det svært for offentligheden at følge med, også i forbindelse med lovgivningsprocessen her i Folketinget, og derfor skal man forsøge at tilrettelægge arbejdet i Ministerrådet så fornødt som overhovedet muligt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Udenrigsministeren sagde i sit første svar, at når vi havde en ophobning af sager her i Folketinget, skyldtes det bl.a., at forslagene blev fremsat og derefter behandlet, og så sluttede man folketingsåret af med at tage stilling til de pågældende forslag. Jeg synes ikke, det skal stå helt uimodsagt, for sandheden er vel ret anderledes, nemlig at regeringen også sidste år – i det seneste folketingsår – kom med en mængde forslag i allersidste øjeblik og ønskede at Folketinget skulle færdigbehandle dem på 3-4 uger med tre behandlinger og udvalgsbehandlinger osv.

Men det, det handler om her, er vel, at hvis politikerne ikke kan nå at behandle de sager, som forelægges, må udenrigsministeren da være enig i, at så er det ikke det politiske demokrati, der skal gå på kompromis, men så er det antallet af sager, der skal begrænses. Og sagens nøglepunkt er vel også, at hvis vi via EU får forelagt så mange sager, at det parlamentariske system ikke i tilstrækkeligt omfang kan nå at behandle dem på den seriøse måde, vi normalt behandler lovinitiativer på, er det vel antallet af sager, der skal begrænses, og ikke demokratiet, som skal gå på kompromis.

Keld Albrechtsen (EL):

Er det korrekt forstået, at den danske regering vil tilkendegive i EU, at man er klart imod det franske forslag, og at man er indstillet på at stille forslag – i hvilken form ministeren nu vil udforme det forslag – der kan sikre, at formandskabet kommer til at fungere, så sagerne kan blive rimeligt fordelt gennem året?

Og er det ikke korrekt, at der er den forskel mellem det problem, der er her i Folketinget, og det problem, der er i EU, at sagerne i EU jo ikke kommer væltende fra Europa-Kommissionen i én bylt i begyndelsen af formandskabet for så at blive behandlet i slutningen? I EU er det sådan, at Kommissionen løbende fremsætter disse forslag, og at problemet alene er det, at når de store lande har formandskabet, passer de ikke sagerne, før det to måneder før formandskabets afslutning pludselig går op for dem, at de løber ind i et vældigt prestigetab, hvis de ikke får behandlet i hvert fald nogle af sagerne.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg klart sige ja. Vi vil fra den danske regerings side under regeringskonferencen helt i forlængelse af forhandlingsgrundlaget sikre, at alle lande kan deltage i

formandskaber, og så må vi finde den rigtige form at sikre det under. Én mulighed er, at en kreds af lande går sammen om et formandskab. Det er en mulighed, der udtrykkeligt er nævnt i forhandlingsgrundlaget.

Må jeg gøre den bemærkning yderligere til hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg, at forskellen mellem EU og Folketinget ofte er den, at der er meget længere tid fra start til mål i den europæiske beslutningsproces. Det tager længere tid. De eksempler på hurtig behandling af lovforslag, som hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, er jo ikke så almindelige i det europæiske. Der er det normale, at direktivforslag er meget længe undervejs, og det giver jo mulighed for, at man i f.eks. Europaudvalget behandler den samme sag adskillige gange til orientering, før den kommer til Europaudvalget med et forhandlingsoplæg.

Så jeg synes, det hører med til beskrivelsen af sagsgangen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det hører vel også med til beskrivelsen af sagsgangen, at de direktivforslag, som man i Europaudvalget får forelagt, ofte i meget høj grad ændrer karakter fra møde til møde, bl.a. på grund af, at de jo gudskelov diskuteres, således at det, man tager stilling til på det sidste møde, ofte kan være ganske afvigende fra det, som man er blevet orienteret om tidligere.

Men når man nu vil tage det her op i det kommende arbejde, hvilket jeg synes er ganske fornuftigt, vil jeg spørge udenrigsministeren – for det er noget af det, der mangler i regeringens forhandlingsoplæg til regeringskonferencen – om man ikke i højere grad burde gøre en indsats i det øjemed at sætte nogle klare hegnspæle op for, hvad EU må blande sig i, og hvad EU-samarbejdet egentlig skal omfatte, og hvad EU-samarbejdet ikke skal omfatte? For hvis man i højere grad får det rammet ind bl.a. i det traktatgrundlag, der bliver resultatet af næste regeringskonference, vil det også betyde, at mange af de forslag, der reelt bliver forelagt, og som hagler ned i de forskellige lande, men som ikke bliver vedtaget, kunne blive taget af bordet – med det resultat, at vi så i højere grad kunne koncentrere os om de få eller færre direktivforslag, som har en egentlig betydning, og som har en chance for at blive vedtaget i sidste omgang.

Keld Albrechtsen (EL):

I forlængelse af det vil jeg spørge, om det ikke er korrekt, at når de store lande har formandskabet, sker der det, at når regeringschefen kort før det afsluttende topmøde finder ud af, at der ikke rigtig er nogen politiske resultater, bliver der givet besked til de ministre, som er formænd for de pågældende ministerråd, at nu skal der indgås nogle politiske kompromiser, så man kan opnå nogle resultater, og så får vi disse meget udviklede og lange dagsordener, som Folketingets Europaudvalg så skal behandle i løbet af meget kort tid under meget hastende forhold, og at det altså skyldes, at den måde, som de store lande kører formandskaberne på, er dybt uhensigtsmæssig.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl har da ret i, at et direktivforslag kan undergå forandringer undervejs – det er velkendt – og de forandringer, det undergår undervejs, vil jo også løbende være blevet drøftet med Folketingets Europaudvalg, men det kan være afvigende.

Jeg synes også, man skal hæfte sig ved, at antallet af sager af egentlig lovgivningskarakter, altså direktivforslag, klart er for nedadgående. Der kommer færre forslag, fordi hvidbogen om det indre marked jo er ført ud i livet, og vi må i de kommende år vente at se færre direktivforslag. Det er i hvert fald den almindelige forventning.

Med hensyn til nærhedsprincippet er det en del af det, som Danmark møder op med til regeringskonferencen. Det har vi i bagagen.

Og jeg vil så gentage over for hr. Keld Albrechtsen, at jeg synes, vi skal prøve at finde en fornuftig løsning på formandskabsproblemet. Hvis flere lande er samlet om formandskabet, tror jeg, man kan tilrettelægge arbejdet mere hensigtsmæssigt, og det tror jeg i sig selv kan bidrage til at forbedre arbejdsgangen i Ministerrådet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1091

11) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen i EU tage initiativ til at begrænse Kommissionens beføjelser til at udstede retsakter og stoppe for nye bemyndigelser til Kom-

missionen samt tage initiativ til nedlæggelse af de mange forvaltningskomiteer?»

Skriftlig begrundelse

Alene i 1994 vedtog EU's 424 komiteer ifølge B.T. den 12. januar 1996 4.679 retsakter. Nu må tiden være inde til at stoppe denne bureaukratiske kværn, der efterhånden udvider ved knopskydning med nye komiteer og nye bemyndigelser til Kommissionen.

Keld Albrechtsen (EL):

I strid med den danske grundlov flyttes den politiske magt i disse år væk fra de folkevalgte organer og over til bureaukraterne i Bruxelles. Der sker i stigende grad det, at ting, som burde afgøres i Folketinget, afgøres i et samarbejde mellem lobbyister, repræsentanter for ministerier og Kommissionen i Bruxelles.

Dagbladet Information har i en leder betegnet dette politiske system, som vi er på vej til at komme til at leve under, som et civiliseret diktatur – jeg ved ikke, hvorfor man bruger ordet civiliseret.

En metode til at begrænse dette bureaukratvælde kunne selvfølgelig være, at man nu begyndte at rydde op i alle de bemyndigelser, som Europa-Kommissionen efterhånden har fået, og få nedlagt de mange komiteer, der gennem de sidste 10 år er opstået ved knopskydning.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan selvfølgelig overhovedet ikke godkende den generelle fremstilling af arbejdet i EU, som hr. Keld Albrechtsen her gør sig til talsmand for; den kender vi fra vores almene debatter, og den vil jeg lade ligge.

Det, der er ærindet her, er jo spørgsmålet om Forvaltningskomiteen og forvaltningskomitéprocedurerne. Det er et spørgsmål, der vil blive diskuteret på regeringskonferencen i 1996. Det følger dels af den forståelse, der er opnået mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i december 1994, dels af en erklæring til Maastricht-Traktaten om, at man skal se på retsakternes hierarki.

Jeg er derfor i den lykkelige situation, at jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at det problem, der her rejses, i allerhøjeste grad vil være en del af det, som skal forhandles på regeringskonferencen.

Vi vil arbejde for en forenkling af disse regler, og vi vil arbejde for, at beslutningsprocedurerne og komitéprocedurerne undersøges med henblik på at sikre klare og effektive regler for udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's retsakter.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig overordentligt at høre, at regeringen har tænkt sig at rejse dette problem.

Jeg har gennemgået dagsordenen for ministerrådsmødet om det indre marked den 23. november sidste år. Alene på dette enkelte møde lå der forslag om nye bemyndigelser til Kommissionen og nye komitéprocedurer for et direktiv om trykbærende udstyr, et direktiv om to- og trehjulede køretøjer, et direktiv om statistiske oplysninger om turisme, et direktiv om aromastoffer, et direktiv om markedsføring af mineralvand, to levnedsmiddeldirektiver og et direktiv om fri bevægelighed for læger. For alle disse direktiver skulle Kommissionen have nye beføjelser og nye procedurer. Jeg håber, vi kan være enige om, at det er helt uoverskueligt og helt uacceptabelt, at denne knopskydning fortsætter på den måde.

I forlængelse af det, ministeren har oplyst om, at man altså vil tage spørgsmålet op på regeringskonferencen, vil jeg så spørge, om det betyder, at man vil stille forslag om, at den rådsafgørelse af 13. juli 1987, hvor man fastlagde retningslinjerne for beføjelser til Europa-Kommissionen, skal ophæves, og at man i stedet skal have en rådsafgørelse, der går ud på, at man nu begynder at afvikle alle disse indviklede, lukkede og uigennemskuelige komitéprocedurer.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var et lidt polemisk svar, udenrigsministeren gav på spørgsmålet. Umiddelbart lød det selvfølgelig tilforladeligt, at det vil blive diskuteret. »Vi vil undersøge beslutningsprocedurerne og se på retsakterne«, var vist de ord, udenrigsministeren brugte. Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide helt klart: Når man vil undersøge beslutningsprocedurerne og se på retsakterne, og når man vil tage disse forhold op og diskutere dem de steder, udenrigsministeren nævnte, hvad er så regeringens holdning, hvilket mål har regeringen så med de diskussioner, vil regeringen så arbejde for det, som spørgsmålet også er inde på: at få begrænset Kommissionens beføjelser til det absolut mindst mulige?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg bliver desværre nødt til at afstå fra at kommentere en rådsafgørelse fra 1987, som jeg selvfølgelig ikke har her i hænderne, og som der ikke er spurgt til i spørgsmålet. Men jeg vil med glæde diskutere spørgsmålet i Folketingets Europaudvalg, hvis det var det, spørgeren måtte ønske sig.

Op til hr. Thulesen Dahl kun det ene synspunkt, at når jeg bruger det udtryk, at vi vil arbejde for enklere og mere effektive regler på dette område, så er det en holdningstilkendegivelse. Det er det, vi arbejder for under forhandlingerne, men det er 15 lande, der forhandler, og derfor er det selvfølgelig nødvendigt at finde løsninger, som alle kan samles om.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver så nødt til at følge det problem, som hr. Thulesen Dahl rejser, lidt op, nemlig at det jo kunne være interessant at vide, hvad den danske regering konkret forestiller sig at man kan gøre ved dette problem, som vi jo altså er enige om er et problem.

Når jeg henviste til en bestemt afgørelse, var jeg selvfølgelig godt klar over, at den kan man ikke forlange at ministeren har med i tasken, men ministeren kender jo de retningslinjer, der er for udstedelse af bemyndigelser. Og mit spørgsmål er, om man fra dansk side vil foreslå, at disse retningslinjer bliver ophævet og erstattet med retningslinjer, der indeholder et oprydningssarbejde, at man simpelt hen går i gang med et oprydningssarbejde og tager alle disse mærkelige forskriftskomiteer, revisionskomiteer, forvaltningskomiteer osv. osv. og nedlægger dem efter tur, alt efter som man får gennemgået dem og fundet ud af, at de er overflødige.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg er bange for, at jeg nu bliver nødt til at benytte mig af gentagelser:

Jeg har slået fast, at spørgsmålet om komitéprocedurerne vil blive diskuteret på regeringskonferencen, og at det fra dansk side vil ske med det udgangspunkt, at vi ønsker klare og effektive regler, og at vi også ønsker at forenkle det gældende regelsæt. Det er den holdning, hvormed vi går til forhandlingerne med de andre 14 lande, og jeg synes ikke, det er rimeligt at begynde at efterlyse resultatet af forhandlingerne på en regeringskonference, som ikke engang er startet endnu.

Keld Albrechtsen (EL):

Men så vil jeg spørge, om regeringen vil fremlægge et forslag for Folketingets Europaudvalg, som kan være det danske udspil på dette område. For jeg fornemmer, at regeringen måske nok har den gode vilje i denne sag, men at den gode vilje i allerhøjeste grad trænger til en konkret udmøntning.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Da man ofte kan skade en god sag ved at spørge alt for meget, vil jeg stille udenrigsministeren det meget kontante spørgsmål, om det ikke er uforståeligt, at hr. Keld Albrechtsen ikke har taget initiativ til at få det spørgsmål, der her er tale om, drøftet i Tingets Europaudvalg? Det ville jeg anse for mere passende.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg forsikrer, at jeg meget gerne deltager i en diskussion i Folketingets Europaudvalg om dette spørgsmål – det er jeg i øvrigt også forpligtet til, så det giver sig selv – og det, der er vigtigt i sagen, er jo at få gennemdrøftet, hvordan vi bedst kan arbejde hen imod det mål, som vi jo er enige om, nemlig enklere og klarere regler.

Keld Albrechtsen (EL):

I forlængelse af hr. Jens Risgaard Knudsens spørgsmål vil jeg spørge ministeren, om han kan bekræfte, at jeg satte dette spørgsmål til diskussion i Folketingets Europaudvalg i juni sidste år.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo meget polemik, og det kan somme tider gøre, at man ikke får nogle klare svar, og derfor føler jeg egentlig, at der er behov for at gentage det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stillede til udenrigsministeren:

Vil regeringen tage initiativ til at forelægge et konkret udspil til, hvordan man kan begrænse antallet af disse forvaltningskomiteer m.v. og deres indflydelse på EU-lovgivningen, så det i højere grad bliver politisk valgte folk, der varetager EU-lovgivningen, i stedet for Kommissionen og forvaltningskomiteerne m.v.?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan bekræfte, at hr. Keld Albrechtsen tidligere ved flere lejligheder både i Folketingets Europaudvalg og her i salen har beskæftiget sig med hele denne problemstilling vedrørende komitéprocedurerne, og hr. Keld Albrechtsen er derfor også bekendt med min holdning til dette spørgsmål.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at regeringen ikke på nuværende tidspunkt, adskillige måneder før regeringskonferencen starter, helt præcis har fastlagt, hvilke forslag regeringen agter at fremlægge på en regeringskonference, der jo vil vare i ca. 12 måneder, fra foråret 1996 til foråret 1997.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Formanden:

Fra de pågældende ministre er der modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Auken, Margrete (SF): Spm. nr. S 1159 og 1160
Behnke, Kim (FP): Spm. nr. S 1028, 1070, 1076 og 1079-1081

Behnke, Tom (FP): Spm. nr. S 1129-1131 og 1148
Brusgaard, Aage (FP): Spm. nr. S 1200

Baastруп, Anne (SF): Spm. nr. S 112 (suppl. besv.)

Christensen, Jan K pke (FP): Spm. nr. S 979 og 1108

Dahl, Kristian Thulesen (DF): Spm. nr. S 1113
Dahl-Sørensen, Inge (V): Spm. nr. S 1043, 1044 og 1147

Dinesen, Tommy (SF): Spm. nr. S 990

Donner, Ole (DF): Spm. nr. S 1150

Fergo, Tove (V): Spm. nr. S 936 (suppl. besv.), 1151 og 1158

Glerup, Martin (S): Spm. nr. S 1139

Hornbech, Birthe Rønn (V): Spm. nr. S 955, 1152 og 1175

Hovmand, Svend Erik (V): Spm. nr. S 1186

Jacobsen, Erik (V): Spm. nr. S 1125, 1126 og 1149

Jerup, Bruno (EL): Spm. nr. S 1088 og 1180

Kjærsgaard, Pia (DF): Spm. nr. S 1073, 1077 og 1123

Langkilde, Niels J. (KF): Spm. nr. S 1087

Madsen, Jens Løgstrup (V): Spm. nr. S 913-931, 1049 og 1213-1218

Mouritsen, Kim (V): Spm. nr. S 1138

Rasmussen, Stefan G. (KF): Spm. nr. S 1061, 1114, 1115 og 1146

Sander, Helge (V): Spm. nr. S 1116 og 1117

Schmidt, Hans Christian (V): Spm. nr. S 1056 og 1083

Søndergaard, Søren (EL): Spm. nr. S 1135 og 1137

Søvndal, Villy (SF): Spm. nr. S 1063, 1064, 1112 og 1136

Touborg, Kristen (SF): Spm. nr. S 1140-1143

T rn es, Ulla (V): Spm. nr. S 1038

Spm. nr. S 1159

Til finansministeren (24/1 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse den samlede budgetterede pris for den del af minimetroprojektet, der er udbudt i licitation, samt de budgetmæssige rammer for de andre udbudsfasen, Frederiksbergbanen og Østamagerbanen?«

Begrundelse

Den 2. februar udløber licitationsrunden for minimetroprojektets første fase. Spørgeren ønsker at få oplyst den budgetmæssige ramme, som licitationen skal holde sig inden for, hvis den samlede pris på 5,2 mia. kr. skal overholdes. Derfor ønskes der også en opgørelse over de budgetmæssige rammer for de andre delfaser af minimetroprojektet.

Svar (1/2 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det samlede overslag for alle tre etaper af minimetroen er på 5,2 mia. kr. i prisniveau 1. januar 1994. Heraf udgør første etape, Ørestadsbanen, 3,5 mia. kr., mens anden og tredje etape, Frederiksbergbanen og Østamagerbanen, tegner sig for henholdsvis 1,1 mia. kr. og 0,6 mia. kr.

Det nuværende udbud vedrører dels anlæg og drift af første etape, dels optioner på de relevante dele af anden og tredje etape. En del af anlægsomkostningerne vedrører alle tre etaper, f.eks. etablering af et vedligeholdelses- og kontrolcenter og udviklingsomkostninger til togmateriel. Desuden vil der være grænseflader, hvor de tre etaper st der op til hinanden, som først kan afklares, n r den detaljerede udførelse af anlægget er lagt fast på grundlag af de indkomne tilbud. Endelig må det forventes, at de tilbud, som kommer ind ved licitationen, vil udvise forskelle i den samlede økonomi alt efter, om der bliver tale om at anlægge etaperne uafhængig af hinanden eller i direkte forlængelse af hinanden.

De tilbud, som kommer ind ved licitationen, må derfor forventes at udvise variationer over, hvilke udgifter der retteligt kan henføres til de enkelte etaper, og over, hvor store dele der med fordel kan indgås kontrakter om, henholdsvis tages optioner på.

Der kan således ikke på forhånd fastlægges endelige rammer for, hvor store dele af anlægsomkostningerne der bør kontraheres om i forbindelse med den igangværende licitation. Det afgørende må være at finde frem til det tilbud, som samlet set er det økonomisk mest fordelagtige.

Tilbudene vil blive åbnet i overværelse af notarius publicus. Herefter skal tilbudene evalueres, og der skal i henhold til direktivets bestemmelser føres forhandlinger med alle de bydende.

Da udbudet er meget omfattende, forventes der at medgå nogle måneder til evaluering og forhandlinger, således at der formentlig først vil kunne foreligge et resultat i maj eller juni 1996. Ifølge de gældende regler er forhandlingerne fortrolige, og derfor vil der først kunne gives oplysninger, når det endelige resultat foreligger.

Når dette er sket, vil offentligheden blive orienteret om resultatet af licitationen.

Spm. nr. S 1160

Til finansministeren (24/1 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvornår I/S Ørestadsselskabet har vurderet det samlede resultat af licitationen af den første fase af minimetrosystemet, og vil ministeren oplyse Folketinget om resultatet (den samlede anlægspris), så snart denne foreligger?«

Begrundelse

Anne-Grethe Foss, direktør i Ørestadsselskabet, udtaler til dagbladet Information den 24. januar 1996, at »jeg ville ønske, at vi havde taget en offentlig debat inden beslutningen (om systemvalget) blev truffet«. Da ministeren og Ørestadsselskabet nu har mulighed for at fremlægge resultatet af licitationen, inden der træffes en beslutning, opfordres ministeren til at sikre, at den offentlige debat denne gang bliver taget, inden beslutningen er definitiv.

Svar (1/2 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I udbudet om minimetroen skal tilbudsgiverne aflevere deres tilbud den 2. februar 1996. Udbud og kontrahering gennemføres i henhold til EF-direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 (forsyningsvirksomhedsdirektivet) med anvendelse af proceduren »udbud efter forhandling med forudgående bekendtgørelse«.

Spm. nr. S 1028

Til kirkeministeren (12/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er normen for, hvad det koster i afgifter til kirken at blive begravet?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Stenlille har en mand oplevet en del i forbindelse med sin kones død. Han fik 1.050 kr. i begravelseshjælp. Derefter skulle han betale 2.141 kr. til stiftsøvrigheden samt en regning fra menighedsrådet på 2.720 kr.

Manden har årligt betalt 1.213 kr. i kirkeskat og konen 450 kr. i kirkeskat. Han kan ikke forstå, hvad kirkeskatten går til, når han ved en begravelse skal betale så mange penge til kirken.

Svar (12/1 96)

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Takster for erhvervelse, fornyelse og vedligeholdelse af gravsteder fremgår af de enkelte kirkegårdes vedtægter. Menighedsrådet fastsætter taksterne, der skal godkendes af provstiuudvalget. Det er provstiuudvalgets opgave at sikre, at taksterne er ensartede inden for samme ligningsområde (kommunen), jf. § 12 i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde.

Ved fastsættelsen af taksterne er det muligt at differentiere dem ud fra forskellige kriterier.

Det vil således normalt være dyrere at erhverve et kistegravsted end et urnegravsted.

Endvidere vil der ofte være forskellige takster for medlemmer og ikkemedlemmer af folkekirken således, at takster for ikkefolkekirkemedlemmer er højere end for medlemmer. Baggrunden herfor er, at medlemmerne via kirkeskatten betaler underskuddet ved driften og vedligeholdelsen af kirkegårdene i den kommune, hvori de bor.

Derudover kan der være forskellige takster for personer, der har bopæl i eller uden for kommunen. Taksterne kan altså være højere for personer, der har bopæl i en anden kommune, end den, hvor de begravnes. Yderligere kan der skelnes mellem, om de pågældende har haft særlig tilknytning eller ej til det sogn, hvor de ønskes begravet. Baggrunden herfor er den samme som ved sondringen mellem medlemmer og ikkemedlemmer af folkekirken.

For samtlige takster gælder, at de ikke kan fastsættes højere end de faktiske omkostninger, der er forbundet med den ydelse, som taksten er betaling for. For erhvervelse og fornyelse af et gravsted betyder det, at taksten ikke må overstige omkostningerne ved etablering og opretholdelse af gravstedet med tillæg af en andel af kirkegårdens generelle drifts- og vedligeholdelsesudgifter. For vedligeholdelse og andre arbejdsbestemte ydelser, f.eks. gravkastning, må taksterne ikke overstige udgifterne til arbejds løn for medgået tid, eventuelle materialer samt et procenttillæg for generelle omkostninger bl.a. til administration.

Betaling for erhvervelse, fornyelse, gravkastning og vedligeholdelse i ét år sker til menighedsrådet. Betaling for en flerårig vedligeholdelse af gravstedet, typisk i en fredningsperiode, sker til stiftsøvrigheden.

Som det fremgår af ovenstående, fastlægges takstpolitikken decentralt ud fra forskellige kriterier, hvilket indebærer, at betalingen for de nævnte ydelser varierer. Det er således ikke muligt at oplyse, hvad der er normen for, hvad det koster at blive begravet.

Spm. nr. S 1070

Til skatteministeren (17/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorfor accepterer skattevæsenet ikke alle dokumenterede driftsudgifter som fradragsberettigede i samhandel med østeuropæiske lande i henhold til regeringens Østlandepolitik, og efter hvilke regler kan skattevæsenet skønne, at dokumenterede driftsudgifter er etableringsudgifter?«

Begrundelse

I årevis har regeringspartierne og andre partier i Folketinget opfordret danske virksomheder til øget samhandel med østeuropæiske lande for blandt andet at styrke disse landes demokratiske udvikling. Under normale forhold vil et firma kunne ansætte folk i Danmark og herfra udføre det oplysningsarbejde og det tekniske servicearbejde, der er nødvendigt for at oplyse om fordelene for forbrugerne. Alle udgifter ved dette arbejde ville have været fradragsberettigede.

I f.eks. Ungarn kan service- og oplysningsarbejdet dog ikke udføres, medmindre man starter et selskab i Ungarn og ansætter en ungarsk medarbejder, der har kendskab til teknikken og udviklingen i ungarsk lovgivning. Det ungarske servicekontor er afhængigt af, at det får tilført driftskapital fra det danske firma. I det konkrete tilfælde skal der udføres pilotprojekter, og folk skal inviteres på besigtigelse i Danmark. Energi- ministeriet og Boligministeriet har bl.a. stået bag denne aktivitet. Der etableres intet produktionsapparat i Ungarn, og det ungarske servicekontor har ingen kapitalgoder, der kan omsættes, hvis kontoret lukker.

Det virker skadeligt for indsatsen i Ungarn, at driftsudgifter bliver betragtet som etableringsudgifter, fordi der ad åre skulle kunne blive tale om en indtægtsgivende forretning, hvor enhver indtjening i øvrigt vil blive beskattet i Danmark.

Som et krav fra det danske skattevæsen indgår det ungarske firma i det danske firmas koncernregnskab. Det ungarske selskab bliver revideret af firmaets revisors datterselskab i Ungarn. Disse udgifter er accepteret som fradragsberettigede udgifter. Firmaet risikerer på grund af det danske skattevæsens holdning, at de driftsudgifter, det afholder i Ungarn, vil blive betragtet som en indtægt for det ungarske sel-

skab, og at det ungarske skattevæsen kræver skat af driftsudgifterne.

Svar (30/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, at der forudsættes at være tale om et selskab i Ungarn, der driver den nævnte virksomhed. Et sådant selskab vil som udgangspunkt ikke være skattepligtigt i Danmark, men kun i Ungarn.

Det ungarske datterselskabs skattemæssige resultat – opgjort efter danske skatteregler – skal dog medregnes ved det danske moderselskabs indkomstopgørelse, såfremt moderselskabet begærer sig sambeskattet med datterselskabet, og såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Der gælder i den danske skattelovgivning ikke særlig gunstige fradragsregler for danske virksomheder, der handler med østeuropæiske lande. Disse danske virksomheder er derfor kun berettiget til at fratække udgifter i det omfang, der er hjemmel hertil i den danske skattelovgivning.

Driftsomkostningsbegrebet i dansk skatteret er fastlagt i statsskattelovens § 6 a. Det følger heraf, at kun de udgifter, »som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder ordinære afskrivninger« er fradragsberettigede.

Der er derfor ikke fradrag for etableringsudgifter, dvs. udgifter, der afholdes for at tilvejebringe et nyt indkomstgrundlag, enten i form af start af en hel ny virksomhed eller i form af udvidelse af en igangværende virksomhed ud over dens hidtidige rammer.

Der er dog efter reglerne i ligningslovens § 8 I adgang til at fratække udgifter til undersøgelse af nye markeder – også i udlandet – med henblik på etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående virksomhed.

Spm. nr. S 1076

Til skatteministeren (17/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om praksis i skatteforvaltningerne vedrørende brugen af anonyme

me tips, herunder, om der er forskellig praksis på området, og hvilke retssikkerhedsspørgsmål det giver anledning til?«

Begrundelse

Der har været en del offentlig omtale af den stigende anvendelse af anonyme tips i skatteforvaltningens arbejde med at finde såkaldte skattesnydere. Det er imidlertid aldrig blevet oplyst, hvilken praksis der er i landets forskellige skatteforvaltninger. I betragtning af, at der i de fleste skattesager er omvendt bevisførelse, kan brugen af anonyme tips gøre borgernes retssikkerhed temmelig skrøbelig.

Svar (30/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Der kan ikke oplyses noget om praksis vedrørende anvendelsen af anonyme anmeldelser i skatteforvaltningerne eller i told- og skatteregionerne. Det beror på en konkret vurdering af den anonyme oplysning, om en kontrol skal iværksættes.

Såvel de kommunale skattemyndigheder som de statslige told- og skattemyndigheder har, uanset om der er tale om en almindelig ansættelsessag eller efterforskning i sager om skatte- og afgiftsunddragelse, pligt til at iagttage de formelle og materielle regler i skatte- og afgiftslovgivningen og i skatte- og afgiftsstraffesager tillige retsplejelovens regler om strafferetspleje, således at borgernes retssikkerhed ikke krænkes.

Retssikkerhed er også et spørgsmål om at sikre, at alle skattepligtige her i landet betaler de skatter og afgifter, de ifølge lovgivningen er forpligtet til.

Spm. nr. S 1079

Til trafikministeren (18/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 226 oplyse, hvorfor John Gjerrow Jensen som den eneste ikke skal have honorar for sit arbejde i forbindelse med projektet vedrørende udnyttelse af spildvarme fra DSB's færger på Storebælt?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. S 226 spørges der direkte, hvorfor John Gjerrow Jensen ikke har fået sit arbejde honoreret, når 11 navngivne firmaer har modtaget honorar for deres arbejde i forbindelse med projektet vedrørende udnyttelse af spildvarme fra DSB's færges på Storebælt. Der blev henvist til, at det tidligere fra ministeren er blevet argumenteret med, at John Gjerrow Jensen ikke var honorarberettiget, fordi der ikke forelå nogen kontrakt med ham. Imidlertid forelå der heller ikke nogen kontrakt med de 11 firmaer, som deltog i projektet.

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 226 oplyses det om honoreringen af John Gjerrow Jensen blot, at »... ministeriet ikke har fundet, at der var grundlag for at imødekomme dette«. Der gives ingen argumentation, der gives ingen begrundelse. Spørgsmålet står derfor fortsat ubesvaret, hvorfor spørgeren igen skal anmode om, at ministeren besvarer ovennævnte meget enkle spørgsmål.

Svar (29/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg har tidligere svaret på spørgsmålet, og jeg kan ikke tilføje yderligere. Jeg forstår, at hr. John Gjerrow Jensen nu har anlagt sag mod Miljø- og Energiministeriet. Forhåbentlig finder sagen herved en afslutning.

Spm. nr. S 1080

Til skatteministeren (18/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken hjemmel der er til at anvende anonyme tips i skatteforvaltningens arbejde?«

Begrundelse

Der har været en del offentlig omtale af den stigende anvendelse af anonyme tips i skatteforvaltningens arbejde med at finde såkaldte skattesnydere. Det er imidlertid aldrig blevet oplyst, hvilken hjemmel der er til at anvende disse anonyme tips. I betragtning af at der i de fleste skat-

tesager er omvendt bevisførelse, kan brugen af anonyme tips gøre borgernes retstilstand temmelig skrøbelig.

Svar (30/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Der er ingen positiv hjemmel til at anvende anonyme oplysninger i lignings- og kontrolarbejdet, men der er heller ingen lov, der forbyder skattemyndighederne at anvende de oplysninger, de lovligt måtte komme i besiddelse af, herunder gennem anonyme anmeldelser.

Spm. nr. S 1081

Til skatteministeren (18/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om omfanget af brugen af anonyme tips i skatteforvaltningen, f.eks. i forbindelse med opklaring af sort arbejde?«

Begrundelse

Der har været en del offentlig omtale af den stigende anvendelse af anonyme tips i skatteforvaltningens arbejde med at finde såkaldte skattesnydere. Det er imidlertid aldrig blevet oplyst, hvilket omfang denne brug af anonyme tips har. I betragtning af, at der i de fleste skattesager er omvendt bevisførelse, kan brugen af anonyme tips gøre borgernes retstilstand temmelig skrøbelig.

Svar (30/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Med 275 selvstændige kommunale skatteforvaltninger og 31 told- og skatteregioner kan det ikke umiddelbart besvares, i hvilket omfang anonyme anmeldelser anvendes f.eks. i opklaringen af sort arbejde. Det må imidlertid antages, at de kommunale skatteforvaltninger i lighed med told- og skatteregionerne nøje vurderer lødigheden af anmeldelserne, før der igangsættes en kontrol af den pågældende skatteyder. Det sker normalt kun, hvis der er tale om en

virksomhed, eller hvis der indgår misbrug af sociale ydelser eller dagpenge i forbindelse med sort lønindkomst (bedrageri efter straffelovens § 279).

For så vidt angår begrundelsen for spørgsmålet, skal det oplyses, at der i skatteforvaltningsretten ikke findes formelle bevisbyrderegler, men at det i ansættelsessager påhviler skattemyndighederne at dokumentere eller sandsynliggøre, at en skatteyder har selvangivet sin indkomst for lavt.

Ved sort arbejde, der pr. definition er strafbart efter straffeloven og/eller særlovgivningens straffebestemmelser, påhviler bevisbyrden for det strafbare forhold og dermed en urigtig selvangivelse told- og skattemyndighederne og eventuelt anklagemyndigheden, såfremt sagen ikke kan afgøres administrativt.

Spm. nr. S 1129

Til forsvarsministeren (22/1 96) af:

Tom Behnke (FP):

»På hvilket grundlag strandede forhandlingerne om en udviklingsplan for Christiania?«

Begrundelse

Den 15. januar 1996 sendte Forsvarsministeriet et brev til Christianias kontaktgruppe, hvori der bl.a. skrives, at forhandlingerne er strandet, og at der skal være indgået en aftale inden 1. maj 1996, men der er ikke meget konkret i brevet om konsekvenserne, hvis ikke der indgås en årsaftale.

Svar (30/1 96)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Af årsaftalen for 1995 mellem Forsvarsministeriet og Christiania fremgår det, at forhandlingerne vedrørende den endelige udviklingsplan mellem Christiania og Forsvarsministeriets Fæstnings- og Natursekretariat fortsætter og afsluttes inden den 1. oktober 1995.

Ved udviklingsplan forstås et samlet administrationsgrundlag for den lokalplan, som Miljøministeriet har udarbejdet for Christiania, herunder lokalplanens dispensationsmuligheder.

Ved årets udgang var der imidlertid ikke mellem Fæstnings- og Natursekretariatet og Christiania skabt enighed om en samlet udviklingsplan for Christiania. Baggrunden herfor var, at forhandlingerne gik træt og var præget af en manglende kompromisvilje fra Christianias side, f.eks. vedrørende fjernelse af bygninger ud over dem, der indtil videre er blevet fjernet på Christiania.

Spm. nr. S 1130

Til forsvarsministeren (22/1 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvilke dele af årsaftalen for 1996 med Christianias kontaktgruppe er ikke overholdt, hvilke overvejelser gør ministeren sig, hvis ikke det lykkes inden den 1. maj 1996 at indgå en årsaftale med Christiania, og kan det komme på tale at rømme området, hvis ikke der indgås en årsaftale inden den 1. maj 1996?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1129.

Svar (30/1 96)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg forudsætter, at spørgsmålet, for så vidt angår overholdelse af aftale mellem Forsvarsministeriet og Christiania, vedrører årsaftalen for 1995.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1129 fremgår det af årsaftalen for 1995 mellem Forsvarsministeriet og Christiania, at forhandlingerne vedrørende den endelige udviklingsplan mellem Christiania og Forsvarsministeriets Fæstnings- og Natursekretariat afsluttes inden den 1. oktober 1995.

Det fremgår endvidere af aftalen for 1995, at Christiania selv står for gennemgangen af den resterende del af de bevaringsværdige bygninger efter opfordring fra områdemoderne. Disse to forhold har Christiania ikke efterlevet i 1995.

For Forsvarsministeriet var færdigforhandlingen af en endelig udviklingsplan et centralt punkt i aftalen for 1995. På denne baggrund

meddelte Forsvarsministeriet ved brev af 15. januar 1996 til Christianias Kontaktgruppe, at ministeriet ikke på nuværende tidspunkt ønsker de at indgå en ny aftale med Christiania for 1996.

Endvidere meddelte Forsvarsministeriet, at man havde anmodet Fæstnings- og Natursekretariatet om at fortsætte forhandlingerne om en samlet udviklingsplan for Christiania, og at disse forhandlinger skal være tilendebragt senest den 1. maj 1996.

Endelig skulle der inden denne dato gennemføres en byggeteknisk gennemgang af de resterende bevaringsværdige bygninger eller være aftalt en køreplan for gennemgangen.

Såfremt dette blev efterlevet, ville Forsvarsministeriet være indstillet på at indgå en årsaftale for resten af 1996 og eventuelt en længerevarende aftale.

For så vidt angår spørgsmålet om at rømme Christianiaområdet, skal jeg henlede opmærksomheden på, at Forsvarsministeriet administrerer Christianiaområdet på baggrund af lov nr. 399 af 6. juni 1989 om anvendelse af Christianiaområdet. Formålet med denne lov er at muliggøre anvendelsen af Christianiaområdet i overensstemmelse med det landsplansdirektiv og den lokalplan, som miljøministeren har udstedt for området.

muliggøre anvendelse af Christianiaområdet i overensstemmelse med det landsplansdirektiv og den lokalplan, som miljøministeren udsteder for området.

Den gældende lokalplan for området er fra januar 1991, og den omhandler en detaljeret plan for bl.a. bygninger, vej- og stiforhold, voldanlæg, beplantning og friarealer.

Lokalplanen opdeler Christianiaområdet i et »byområde« (det sydlige område), der fortrinsvis skal udlægges til bolig- og værkstedsformål, og et »landområde« (det nordlige område), der fortrinsvis skal udlægges til offentlig rekreativ område.

I »landområdet«, der omkranser Stadsgraven, bestemmer lokalplanen bl.a., at der skal ske en samling og en udtynding af beboelsesbygninger, således at der opnås flere »grønne stræk«.

Spm. nr. S 1148

Til socialministeren (23/1 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvordan er status med hensyn til gennemførelse af den kvalificerede døgnbehandling af narkomaner?«

Begrundelse

I svaret bedes givet en oversigt over, hvor mange penge der er afsat til området, og hvor pengene kommer fra, ligesom det bedes oplyst, hvilke institutioner der er med i ordningen – såvel private som offentlige.

Svar (31/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som led i amternes økonomi for 1995 blev der afsat midler til forbedring af indsatsen for stofmisbrugere. Der afsattes i alt 26,5 mio. kr.

Efter forhandlinger med Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner er det aftalt, at midlerne med fradrag for udgifter til centrale initiativer, herunder erfaringsopsamling og forskning, i alt 24,9 mio. kr. er fordelt i 1995 med udgangspunkt i bloktilskudsnøglen og i de følgende år indgår i bloktilskuddet. På

Spm. nr. S 1131

Til forsvarsministeren (22/1 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad indeholder den lokalplan, som Forsvarsministeriet ensidigt kan gennemføre, hvis ikke det lykkes at indgå en årsaftale med Christiania?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1129.

Svar (30/1 96)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Ifølge lov nr. 399 af 6. juni 1989 om anvendelse af Christiania-området er det lovens formål at

grund af Københavns Kommunes store andel af landets samlede antal stofmisbrugere er det imidlertid aftalt, at kommunen forlods godskrives 10 pct. af midlerne, der er til fordeling.

Ud over de nævnte midler til amterne er der afsat midler til såvel amter som kommuner som led i udmøntningen af satsreguleringspuljen for 1995 til og med 1998. Det drejer sig om henholdsvis 12,2, 33,0, 66,0 og 100 mio. kr.

Af disse beløb er der afsat ca. 5 mio. kr i 1995 og ca. 8,5 mio. kr i de efterfølgende år til et forsøg med behandling af kriminelle stofmisbrugere som alternativ til ubetinget frihedsstraf. Forsøget er afgrænset til Fyns og Frederiksborg Amter. Forsøget startede 1. august 1995 og strækker sig over mindst 3 år. Forsøget bliver evalueret.

Endvidere er der afsat 9-10 mio. kr. årligt i 3 år til et narkoprojekt »Projekt Menneske« i Københavns Kommune. Projektet er en dansk udgave af et italiensk behandlingssystem for yngre stofmisbrugere. Projektet bliver evalueret.

Vedrørende de øvrige satspuljemidler er det aftalt med de kommunale parter, at de tillægges blokken for 1996 og 1997 med samme forlods tildeling til Københavns Kommune som ovenfor.

Baggrunden for, at disse midler kun indgår i blokken for 2 år, er, at det anses som afgørende, at midlerne kommer området til gode til den udbygning, der har været central ved midlernes afsættelse, og at der føres nøje kontrol hermed.

Med henblik på at vurdere, om midlerne anvendes til en udbygning som forudsat, er der nedsat en følgegruppe med deltagelse af repræsentanter udpeget af satspuljeparterne og de kommunale parter. Gruppen skal følge anvendelsen af midlerne i amter og kommuner, og arbejdet vil strække sig frem til sidst i 1997, hvor følgegruppen vil vurdere, i hvilken udstrækning midlerne er anvendt som forudsat for herefter at foretage indstilling om fordelingen fremover. Gruppen har haft sit 1. møde.

Samtlige af de nævnte midler er afsat for at forbedre de sociale tilbud til stofmisbrugere i overensstemmelse med regeringens narkotikapolitiske redegørelse af 16. marts 1994. Det fremgår bl.a. af redegørelsen, at der er behov for generelt at øge og forbedre indsatsen over for stofmisbrugere, især på behandlingsområdet.

En styrket indsats må baseres på differentierede krav og målsætninger under hensyntagen til stofmisbrugerens forskellige behov og formåen. Indsatsen bør derfor være så bred, at den

dels dækker behovet for længerevarende behandlingsforløb med kontinuitet i behandlingen og dels dækker behovet for en mere omsorgsmæssig indsats med henblik på at højne livskvaliteten for den enkelte stofmisbruger.

Afhængig af allerede eksisterende tilbud og regionens målsætninger for den samlede indsats bl.a. på baggrund af overvejelser og drøftelser amter og kommuner imellem i forbindelse med den nye lov, der trådte i kraft 1. januar 1996, peges særligt på følgende indsatsområder:

- Tilbud i forbindelse med metadonunderstøttet behandling.
- Tilbud med længerevarende, helhedsorienteret behandling, inklusiv døgnophold.
- Hjælp til etablering (igangsætningstilskud) af private, selvejende institutioner, eventuelt i samarbejde med andre amtskommuner.
- Opsøgende arbejde i forhold til stofmisbrugere, der i dag ikke er i kontakt med det eksisterende behandlingssystem.
- Omlægning eller kapacitetsudvidelse af eksisterende tilbud.
- Behandlingstilbud til særlige grupper, herunder unge blandingsmisbrugere, gamle injektionsmisbrugere, sindslidende misbrugere og gravide stofmisbrugere.

Herudover er der reserveret et beløb på 5 mio. kr. årligt af den socialpolitiske pulje (Storbypuljen) til misbrugområdet. Heraf er bevilget 2,8 mio. kr. for årene 1995-98 til et metodeudviklingsprojekt på Center for Rusmiddelforskning som forudsætning for det videre teori- og modeludviklende arbejde i forbindelse med evaluering af forskellige behandlingsformer. Det drejer sig om tilvejebringelse af evalueringsinstrumenter, planlægning af de enkelte projekter og samvirket imellem dem, et system for erfaringsopsamling og en række nødvendige kontaktaktiviteter mellem forskere og praktikere i ind- og udland. Der sigtes bl.a. mod etablering af en typologi af behandlingsinstitutioner, opstilling af typologi af klienter samt udarbejdelse af modeller for summarisk selvevaluering.

Det resterende beløb af de 5 mio. kr. er hovedsagelig bevilget til centrets konkrete evalueringsplan, der omfatter evaluering af forskellige behandlingsformer. Det drejer sig om et metadonprojekt (Foldbjergcentret i Nordjyllands Amt), Minnesotaprojekter i privat regi (Kongens Ø, Gunderuplund og Egeborg), private behandlingstilbud baseret på terapeutiske principper (Opbygningsgården i Thy og Hjulsgård) samt evaluering af en behandlingsinstitution i Vejle Amt og evaluering af et kontakt-

tilbud efter selvhjælpsprincipper i Fredericia Kommune.

Spm. nr. S 1200

Til indenrigsministeren (26/1 96) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i forbindelse med sagsbehandlingen vedrørende campingpladsen i Agersø?«

Begrundelse

Der henvises til Indenrigsministeriets brev af 15. januar 1996, sag nr. 1994/122/030-13, stilet til Jørn Herkild, Agersø, Skælskør.

Svar (31/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at sagen vedrører en konkret sag fra Vestsjællands Amtskommune.

En borger har klaget til Indenrigsministeriet over, at amtskommunen ikke har grebet ind over for en ulovlig campingplads på Agersø.

I brev af 4. september 1995 har amtskommunen oplyst over for Indenrigsministeriet, at campingpladsen må anses for ulovlig, men at sagen forventes løst i samarbejde med Skælskør Kommune inden udgangen af oktober 1995.

I brev af 15. november 1995 har Indenrigsministeriet erindret amtskommunen om sagen. I brev af 22. november 1995 har amtskommunen oplyst, at ministeriets henvendelse forventes besvaret inden 4 uger.

Indenrigsministeriet har den 15. januar 1996 på ny rykket amtskommunen for svar i sagen.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg i dag har sendt Vestsjællands Amtskommune en kopi af dette svar og anmodet om en redegørelse for, hvilke initiativer amtskommunen vil tage med henblik på at bringe den ulovlige camping til ophør.

Når amtskommunens svar foreligger, vil jeg orientere spørgeren direkte om sagens videre forløb.

Ad spm. nr. S 112

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 763, var sålydende:

Til justitsministeren (15/10 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»I lyset af, at Esbjergs politimester ikke kunne fungere som anklagemyndighed på grund af inhabilitet i sagen vedrørende de varetægtsfængslede Ri-Bus-chauffører, da han selv havde været udsat for hærværk, bedes ministeren oplyse, hvilke regler i retsplejeloven der hjemler adgang til, at han fortsat kan fungere som øverste leder i efterforskningen i øvrigt?«

Supplerende svar (31/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Esbjerg, Statsadvokaten i Sønderborg og Rigsadvokaten.

Politimesteren har bl.a. oplyst følgende:

»I perioden fra den 10. februar 1995, hvor de i busselskabet Ri-Bus A/S ansatte chauffører nedlagde arbejdet, og frem til den 26. juni 1995, blev der til politiet i Esbjerg anmeldt i alt 178 tilfælde af hærværk, trusler, vold og chikane mod busser, ansatte i busselskabet Ri-Bus A/S, fremtrædende politikere med tilknytning til busdriften i Esbjerg, ansatte i politiet med opgaver i forbindelse med buskonflikten, og tv-stationer, der har behandlet buskonflikten indgående. Da der således løbende tegnedes et billede af ikke ganske tilfældigt indtrufne hærværk, blev det på ledelsesplan besluttet at intensivere efterforskningen af de anmeldte forhold og forøge den præventive patruljering omkring lokaliteter og personer, der, hvis den hidtidige linje skulle følges, ville være i farezonen som ofre for straflovsovertrædelser.

De anmeldte straflovsovertrædelser gav derimod ikke anledning til, at der blev ændret på den helt fra starten af konflikten lagte strategi for den operative indsats i forbindelse med løsningen af politiets opgaver i forbindelse med konflikten omkring busselskabet Ri-Bus A/S – specielt ved selskabets garageanlæg og ved terminalen ved Jernbanegade.

Da politimesteren den 27. juni 1995 blev udsat for hærværk på bopælen, blev der ikke foretaget ændringer i de allerede tidligere lagte strategier, hvilket heller ikke er sket senere.

I henhold til retsplejelovens § 97 må den, der efter forvaltningslovens kapitel 2 må anses for inhabil i forhold til en bestemt sag, ikke virke som anklager i sagen. Da der i hærværksforholdet mod politimesteren ikke på nuværende tidspunkt er udfundet nogen konkret gerningsmand, er der heller ikke nogen spørgsmål om inhabilitet i forhold til retsplejelovens § 97. Derimod er spørgsmålet opstået i relation til de personer, der er blevet sigtet bredt for medvirken til hærværk i forbindelse med konflikten omkring busselskabet Ri-Bus A/S. Spørgsmålet blev derfor i overensstemmelse med Rigspolitichefens kundgørelse nr. I, nr. 38, punkt 3, litra A, telefonisk forelagt for Statsadvokaten i Sønderborg, der ikke havde indvendinger mod, at den her ved embedet ansatte politiassessor og en her ved embedet ansat politifuldmægtig, der begge samtidig er ansat som medhjælpere ved Statsadvokaten i Sønderborg, mødte som anklagere i retsmøder under efterforskningen mod de personer, der var sigtet bredt for medvirken til omfattende hærværk med tilknytning til buskonflikten. Under den videre efterforskning i denne del af straffesagerne har der været kontakt til Statsadvokaten i Sønderborg frem til sagens overdragelse til Statsadvokaten med henblik på afgørelse af tiltalingsspørgsmålet.«

Statsadvokaten i Sønderborg og Rigsadvokaten har henholdt sig til det af politimesteren anførte.

Det fremgår af udtalelserne, at politimesteren ikke deltager i efterforskningen i det omfang, han må anses for inhabil.

Justitsministeriet har derimod ikke bemærkninger til, at politimesteren leder efterforskningen i øvrigt, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2, hvorefter politiet iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Spm. nr. S 979

Til undervisningsministeren (10/1 96) af:
Jan Køpke Christensen (FP):

»I hvilket omfang kan myndighederne og offentligheden få kendskab til regnskaber inklusive bilag fra organisationer under folkeoplysningsloven, f.eks. regnskabet for 1994 for AOF i Sejlflod Kommune, for at kunne sikre, at de offentlige midler er brugt korrekt?«

Begrundelse

Af artikler i Aalborg Stiftstidende den 5., 7. og 9. november 1995 fremgår det, at der er en debitorpost i 1994-regnskabet for AOF i Sejlflod Kommune på 68.605,55 kr.

Formanden for AOF i Sejlflod Kommune har oplyst, at regnskabet er en hemmelighed. Spørgeren er af den opfattelse, at da AOF hører under folkeoplysningsloven, og da det dermed er offentlige midler, der anvendes, må regnskaberne inklusive bilag være offentligt tilgængelige. Det bemærkes, at AOF's amtskontor, der reviderede AOF i Sejlflod Kommune, er af den opfattelse, at der ikke bør være hemmeligheder i en organisation, der lever af offentlige tilskud.

Svar (30/1 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Jeg har ikke mulighed for at kommentere den konkrete sag om regnskabet for 1994 for AOF i Sejlflod Kommune, der ligger til grund for spørgsmålet, men kan generelt oplyse følgende om regnskab for tilskud til kredse efter lov om støtte til folkeoplysning.

I lov nr. 445 af 14. juni 1995 om ændring af lov om støtte til folkeoplysning er bestemmelserne om aflæggelse af regnskab og revision m.v. for tilskud efter lovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v., kapitel 5 om tilskud til aktiviteter og kapitel 6 om tilskud til lokaler blevet samlet i et nyt kapitel om regnskab og revision m.v. for at præcisere omfanget og pligten for kredsene til at aflægge regnskab for det modtagne tilskud samt dokumentation for, at virksomheden gennemføres i overensstemmelse med reglerne.

Bestemmelserne har virkning fra den 1. januar 1997 for tilskud til virksomhed, der afvikles i 1996 og fremover.

For så vidt angår tilskud til lokaler til aktiviteter og til aktiviteter i tilknytning til undervisning m.v., er der tale om en udvidelse i forhold til de hidtidige regler.

Kommunalbestyrelsen kan som hidtil fra de enkelte kredse kræve de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af, om den enkelte kreds har opfyldt betingelserne for at modtage tilskud.

Offentlighedens ret til aktindsigt er i øvrigt reguleret af bestemmelserne i lov om offentlighed i forvaltningen.

Spm. nr. S 1108

Til sundhedsministeren (19/1 96) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Kan en landsdækkende mammografiscreening af kvinder over 50 år eventuelt resultere i besparelser for det offentlige, da behandlingen af fremskreden brystcancer er mere omkostnings tung i forhold til behandling af mindre fremskreden cancer?«

Svar (29/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Der foreligger, så vidt Sundhedsministeriet er orienteret, ingen analyser, der belyser, hvorvidt der er en økonomisk gevinst for det offentlige forbundet med indførelse af en landsdækkende mammografiscreening af kvinder over 50 år med henblik på at behandle mindre fremskreden brystcancer frem for en senere behandling.

Efter min opfattelse er det økonomiske aspekt heller ikke det væsentligste i overvejelserne om en eventuel indførelse af en landsdækkende mammografiscreening. Af langt større betydning er den sundhedsfaglige vurdering, herunder vurderingen af effekten i form af en reduktion af dødeligheden samt en belysning af de psykologiske konsekvenser for de implicerede kvinder.

Spm. nr. S 1113

Til skatteministeren (22/1 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Har regeringen planer om at ændre børnechecken til et skattefradrag?«

Begrundelse

AF udkastet til Socialdemokratiets arbejdsprogram for 1996-2000 fremgår det, at børnechecken skal ændres til et tilsvarende skattefradrag.

Svar (31/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Spørgsmålet om, hvorvidt børnefamilieydelsen skal komme børnefamilierne til gode som en kontant ydelse (børnechecken) eller i form af et skattefradrag, har været diskuteret jævnlige, siden ydelsen blev indført ved skattereformen i 1987 som kompensation for børnefamiliernes mindre skatteevne i forhold til skatteevnen hos familier uden børn.

Børnechecken er en populær og synlig ydelse, der administreres så godt som uden problemer.

Regeringen har ingen planer om at ændre den gældende ordning.

Spm. nr. S 1043

Til justitsministeren (15/1 96) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren oplyse antallet af afsonere fra statsfængslet i Jyderup, der skal deltage i en skiudflugt til Sverige, samt i anonymiseret form opgive indholdet af hver enkelts kriminalregisterudskrift?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Fangers skiferie til debat i Retsudvalget« i Morgenavisen Jyllands-Posten søndag den 14. januar 1996.

Svar (31/1 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at Statsfængslet i Jyderup i perioden fra den 18. februar 1996 til den 25. februar 1996 har planlagt et skiprojekt med deltagelse af 9 indsatte under ledelse af 3 fængselsfunktionærer. Projektet foregår på Kriminalvårdsanstalten Gruvberget i Sverige, som er et åbent fængsel.

De indsatte, som er udpeget til at deltage i projektet, har alle tilladelse til regelmæssig uledsaget weekendudgang.

Institutionens leder kan give tilladelse til deltagelse i sådanne projekter til indsatte med straffe under 8 år. For indsatte med straffe på 8 år og derover afgøres spørgsmålet af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Deltager 1 afsoner en dom fra januar 1994, hvor han blev idømt en straf af fængsel i 1 år og 6 måneder for underslæb samt overtrædelse af momsloven.

Deltager 2 afsoner to domme fra august og oktober 1995, hvor han blev idømt straffe af henholdsvis fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 191 (narkotikakriminalitet), våbenloven og toldloven og fængsel i 4 måneder for afpresning.

Deltager 3 afsoner en dom fra februar 1994, hvor han blev idømt straf af fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191 og forsøg herpå samt våbenloven.

Deltager 4 afsoner en dom fra marts 1995, hvor han blev idømt en straf af fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191 og medvirken hertil samt straffelovens § 191 a (narkotikahæleri).

Deltager 5 afsoner en dom fra december 1991, hvor han blev idømt straf af fængsel i 10 år for manddrab.

Deltager 6 afsoner en dom fra december 1994, hvor han blev idømt straf af fængsel i 2 år og 6 måneder for forsøg på bedrageri, ulovlig tvang, overtrædelse af straffelovens § 191 og medvirken hertil samt våbenloven.

Deltager 7 afsoner en dom fra juni 1995, hvor han blev idømt straf af fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 191 samt for forsøg på og medvirken hertil.

Deltager 8 afsoner en dom fra juni 1992, hvor han blev idømt en straf af fængsel i 10 år for manddrab.

Deltager 9 afsoner en dom fra marts 1991, hvor han blev idømt 14 års fængsel for

manddrab, røveri af særlig farlig karakter og tyveri.

Såfremt der ønskes yderligere oplysninger om de udpegede deltageres kriminalitet, vil jeg fremsende oplysningerne i fortrolig form.

Spm. nr. S 1044

Til justitsministeren (15/1 96) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Finder ministeren, at det er rimeligt at belønne alvorligt kriminelle med gratis skiture til udlandet?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Fangers skiferie til debat i Retsudvalget« i Morgenavisen Jyllands-Posten søndag den 14. januar 1996.

Svar (31/1 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Efter gældende regler og praksis kan der lejlighedsvis gives tilladelse til skiture, overlevelseshedsture, skibstogter m.v. med grupper af indsatte og under ledsagelse af fængselsfunktionærer. Forinden der gives tilladelse, foretages en nøje vurdering af misbrugsrisikoen for hver enkelt deltager. Institutionens leder kan give tilladelse til sådanne ture til indsatte med straffe under 8 år. For indsatte med straffe på 8 år og derover afgøres spørgsmålet af direktoratet.

Beslutningen om at iværksætte idrætsprojekter som det omtalte bygger bl.a. på De Europæiske Fængselsregler og en Europarådsrekommandation fra 1986 om sportsaktiviteter for indsatte i fængsler, hvorefter idrætsprojekter skal opprioriteres. Baggrunden herfor er, at fængselstilværelsen uundgåeligt vil være præget af en vis trivialitet og dermed medføre en vis risiko for, at tiden bruges til koncentration om kriminalitet og stofmisbrug og lignende uønskede aktiviteter.

Kriminalforsorgen prøver derfor at motivere de indsatte til en aktiv anvendelse også af fritiden.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at navnlig indsatte, som skønnes at have et sær-

ligt behov for en afbrydelse i et ellers langvarigt, monotont ophold i fængslet, udtages til deltagelse i sådanne ture. Deltagerne har derfor normalt forholdsvis lange straffe og udsigt til et fortsat fængselsophold af endnu nogen varighed. Endvidere udtages indsatte, som af andre årsager skønnes at have særligt behov for deltagelse i sådanne ture. På turene bliver der stillet krav til de indsatte, såvel fysisk som psykisk, og de lærer at fungere bedre sammen med andre mennesker. Turene er således et led i resocialiseringen af de indsatte.

Jeg er opmærksom på, at det er en svær balancegang at forberede de indsatte til livet uden for fængslet uden at krænke retsbevidstheden. Det er imidlertid min opfattelse, at sådanne ture har en positiv virkning på de indsatte og som følge heraf bør fortsætte.

Spm. nr. S 1147

Til udenrigsministeren (23/1 96) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Er det efter udenrigsministerens mening acceptabelt for regeringen, at danske fjerkræslagterier som betaling for islamisk velsignelse af den danske fjerkræeksport betaler 1 mio. kr. årligt som tilskud til organer, der har tilknytning til islamiske propaganda- og terrororganisationer, som er stærkt fjendtlige over for lande, som er allierede med eller i hvert fald venligsindede over for Danmark?«

Begrundelse

Ifølge Kristeligt Dagblad den 13. januar 1996 betaler danske fjerkræslagterier ovennævnte tilskud til Islamisk Kulturcenter i København, der har tilknytning til fundamentalistiske organisationer, bl.a. Islamisk Kald i Libyen.

Svar (1/2 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Ifølge de for Udenrigsministeriet foreliggende oplysninger betaler danske fjerkræslagterier et administrationsgebyr til Islamisk Kulturcenter i København for udstedelse af de nødvendige certifikater vedrørende slagtemetoder.

Islamisk Kulturcenter er af myndigheder i islamiske lande blevet bemyndiget til at udstede disse certifikater. Uden sådanne certifikater vil det ikke være muligt at eksportere fjerkræ til disse lande.

Udenrigsministeriet går ud fra, at Islamisk Kulturcenter fuldt ud respekterer dansk lovgivning.

Spm. nr. S 990

Til trafikministeren (11/1 96) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren kommentere figur 2.1 i Transportrådets Femernrapport (report no. 95*3, side 43), hvoraf det fremgår, at der er en snæver sammenhæng mellem fordyrelsen af Storebæltprojektet og prognosen for trafikmængde, herunder bl.a. om ministeren mener, at den snævre sammenhæng mellem de to talstørrelser er tilfældig?«

Svar (29/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

A/S Storebælt udarbejdede det første egentlige anlægsbudget for forbindelsen i 1998. Det beløb sig til 17,85 mia. kr. (1988-priser). Ved en revision i marts 1991 blev budgettet opgjort til 19,0 mia. kr., og siden april 1992 har budgettet uændret været på 21,6 mia. kr. Stigningerne hænger bl.a. sammen med problemerne med byggeriet af tunnelen samt valget af et større spænd på højbroen end først planlagt. Hertil kommer en række miljøforbedrende foranstaltninger.

Hvad angår trafikprognoserne, igangsatte A/S Storebælt arbejdet i 1988, og den første egentlige trafikprognose forelå i november 1990. Den viste, for så vidt angår vejdelene, en årsdøgntrafik på 14.670 biler. Prognosen var baseret på 3 komponenter, nemlig trafikvækst frem til åbningen af forbindelsen, overført trafik fra omkringliggende færgeruter samt det såkaldte trafikspring, der fremkommer som en følge af de forbedrede trafikforhold.

I marts 1994 forelå en revideret trafikprognose, der viste en stigning i årsdøgntrafikken til 16.130 biler. Hovedårsagen til opjusteringen af skønnet var, at der i de mellemliggende år havde været en større vækst i biltrafikken end antaget i 1990.

Trafikprognoserne er udarbejdet af et uafhængigt rådgiverkonsortium. De anvendte metoder m.v. er dokumenteret i to offentliggjorte rapporter fra henholdsvis 1991 og 1994.

Siden marts 1994 har væksten i biltrafikken over Storebælt været højere end den i 1994 forventede, og det kan konstateres, at biltrafikken allerede i 1995 stort set er nået op på det niveau, som den seneste revision af trafikprognosen i marts 1994 har prognosticeret for sommeren 1998, hvor vejforbindelsen forventes åbnet.

Spm. nr. S 1150

Til trafikministeren (23/1 96) af:

Ole Donner (DF):

»Hvorfor er de nødvendige følgeinvesteringer på 600-700 mio. kr. til indkøb af nye S-tog aldrig blevet forelagt politikerne, og hvilke konsekvenser vil ministeren drage over for de ansvarlige?«

Begrundelse

Efterregningen på 600-700 mio. kr. figurerer ifølge bladet Ingeniøren hverken på DSB's egne rammeplaner eller på finansloven.

Svar (31/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB har indtil videre indkøbt 8 nye S-togsæt, men har option på yderligere 112 S-togsæt.

Optionen giver DSB en ret til at købe, men ikke pligt til at købe.

Der vil først blive taget stilling til eventuelt køb, når de første 8 togsæt er afprøvet med et tilfredsstillende resultat.

DSB oplyser, at der i forbindelse med levering af de første S-togsæt er foretaget en række nødvendige tilpasninger af infrastruktur og værkstedsanlæg, så de kan afprøves og senere idriftsættes på udvalgte strækninger. Tilpasningerne, der finansieres af DSB's normale bevillinger til reinvesteringer og mindre fornyelser, sikrer, at de 8 sæt vil kunne indgå i den normale togdrift.

Såfremt det besluttet at anskaffe yderligere 112 S-togsæt af samme type, og såfremt man

ønsker at udnytte togets potentiale først og fremmest vedrørende energiforbrug og køreegenskaber fuldt ud, forudsætter det en tilsvarende målrettet udbygning og fornyelse af den eksisterende infrastruktur. Det drejer sig især om strømforsyning, kørestrømsledninger og sporanlæg m.v., som naturligt nok er dimensioneret i forhold til det gamle S-togsmateriels tekniske specifikationer.

DSB oplyser, at man nu er i gang med at udarbejde en samlet plan for investeringer i S-banenettet i de kommende 10 år. Planen omfatter både de investeringer, der er nødvendige, for at banenettet kan fungere tilfredsstillende uanset togsættype, og de investeringer, der måtte følge af beslutningen om at anskaffe yderligere 112 togsæt af samme type og om at udnytte potentialet i fuldt omfang.

DSB oplyser, at investeringer i S-baneinfrastrukturen i sidste ende vil afhænge af valg af materiel, anskaffelsestakt, idriftsættelsesstrategi og fremtidige køreplansforudsætninger.

Disse forudsætninger er også afgørende for omfanget af årlige følgeinvesteringer, der forventeligt vil kunne holdes inden for DSB's normale årlige bevillinger.

Jeg kan oplyse, at forud for indgåelse af kontrakt om yderligere S-tog vil sagen, herunder spørgsmålet af behovet for følgeinvesteringer, blive forelagt Folketingets Finansudvalg.

Ad spm. nr. S 936

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende svar på et af Tove Fergo (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 3052, lød således:

Til sundhedsministeren (8/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for sin holdning til Århus Kommunes nægtelse af at yde hjemmehjælp til en 100 pct. invalideret kvinde?«

Supplerende svar (30/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Den 16. januar 1996 besvarede jeg foreløbigt spørgsmål nr. S 936 vedrørende Århus Kommunes nægtelse af at yde hjemmehjælp til en invalideret kvinde.

Jeg har nu modtaget en udtalelse fra Social- og Sundhedsforvaltningen i Århus Kommune. På den baggrund kan jeg oplyse følgende:

Sagen drejer sig om et tilfælde, hvor kommunen på grund af særlige forhold har fundet det nødvendigt at tilbyde en patient en plejehjemsplads i stedet for fortsat at yde sygepleje og hjælp i hjemmet.

Århus Kommunes beslutning i denne sag bygger bl.a. på, at personalet i hjemmesygeplejen er blevet videoovervåget under udførelse af deres arbejde hos den pågældende patient.

Social- og Sundhedsforvaltningen har over for de pårørende til patienten gjort opmærksom på, at man fandt videoovervågning af plejepersonalets arbejde uacceptabelt. På den baggrund enedes parterne om, at videoovervågningsudstyret skulle være slukket, når plejepersonalet var tilstede. Den 7. december 1995 var videoanlægget imidlertid slået til, mens patienten blev gjort i stand.

Den pågældende videooptagelse fra den 7. december 1995 ligger til grund for Ekstra Bladets omtale af sagen den 14. og 15. december 1995. Som Ekstra Bladet fremstiller sagen, fremgår det af den private videooptagelse, at basale hygiejneregler ikke overholdes i en konkret plejesituation. Plejepersonalet anvender, ifølge Ekstra Bladet, en diarréinficeret klud til afvaskning af patientens ansigt.

Embedslægeinstitutionen for Århus Amt har haft lejlighed til at gennemse den pågældende videooptagelse og fastslår på den baggrund, at: »den klud, som anvendes ved afvaskningen for nede, kasseres og lægges i en plasticpose«. Der anvendes således to forskellige klude til afvaskning af den pågældende patient.

Hvorvidt plejepersonalet gør brug af det samme vand til afvaskning af patienten for nede og i ansigtet, er der ifølge embedslægen usikkerhed om.

På baggrund af de oplysninger, som jeg har modtaget fra Social- og Sundhedsforvaltningen i Århus Kommune og fra embedslægeinstitutionen for Århus Amt, agter jeg derfor ikke at foretage videre i den konkrete sag.

Spm. nr. S 1151

Til sundhedsministeren (24/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Registreres psykiatriske diagnoser på børn stillet af psykologer i forbindelse med en af forvaltningen foranstaltet psykologisk undersøgelse af et barn i Det Psykiatriske Centralregister?«

Begrundelse

Særdeles ofte stilles i den psykologiske erklæring om et barn, som en socialforvaltning foranstalter i forbindelse med en børnesag (bistandslovens § 32 d), en psykiatrisk diagnose som f.eks. »angstneurotisk« eller »grænsepsykotisk«. Når sådanne diagnoser registreres for voksnes vedkommende, må man – især i betragtning af hensigten med Det Psykiatriske Centralregister – antage, at også disse ad klinisk-psykologisk vej konstaterede psykiatriske tilfælde tilgår registeret.

Svar (30/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Ifølge Demografisk Institut i Århus foretages der ikke en sådan registrering.

Spm. nr. S 1158

Til justitsministeren (24/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan bistandsvæргеordningen fungerer, samt oplyse, hvor mange retspsykiatriske patienter der ikke når at få beskikket en bistandsvæрге, inden deres sag skal behandles?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af en artikel i Politiken den 10. januar 1996, hvor formanden for Det Etske Råds Psykiatriudvalg, Jørn Vestergaard, udtaler, at bistandsvæргеordningen slet ikke fungerer, og at langt de fleste surrogatfængslede – psykisk syge, der er vare-

tægtsfængslet på en lukket psykiatrisk afdeling – ikke har en bistandsværge.

Foreløbigt svar (31/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1139

Til trafikministeren (23/1 96) af:

Martin Glerup (S):

»Vil ministeren kommentere følgende udtalelse fra direktør Bruno Wigandt, DSB Gods: »Jeg har fået til opgave at bringe DSB Gods økonomisk på fode og har ikke råd til at føre miljøpolitik« (Aalborg Stiftstidende den 22. januar 1996), og hvad agter ministeren at foretage sig for at få DSB Gods til at efterleve regeringens miljøpolitiske målsætning på trafikområdet?«

Begrundelse

Gennem indførelse af grønne afgifter og grønne regnskaber søger regeringen at få borgere og virksomheder til at udvise miljørigtig adfærd.

Trafikkens miljøbelastning er et af Danmarks største miljøproblemer, og det er vanskeligt at få stabiliseret endsize reduceret trafikens CO₂-udslip i overensstemmelse med regeringens målsætninger herom. Derfor forekommer det absurd, at et statsligt selskab som DSB Gods tilsyneladende agter at tilsidesætte sine miljøforpligtelser på grund af fejlinvesteringer på andre områder.

Svar (31/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Godsdirektør Bruno Wigandts udtalelser til diverse aviser m.v. skal ses på baggrund af den økonomiske situation, DSB Gods befinder sig i, sammenholdt med de økonomiske krav, der er i rammeaftalen for DSB for 1995-98.

DSB Gods er fuldt ud klar over den samfundsmæssige værdi, der ligger i, at mest muligt gods transporteres med bane i stedet for ad landevej, og arbejder over en bred front med dette sigte. DSB Gods bruger bl.a. i sin argumentation for at få forsenderne – især dem, der har større mængder – til at bruge banetransport, at banetransport er miljørigtig transport.

Når dette er sagt, må det dog også konstateres, at der findes situationer, hvor DSB Gods ikke kan påvise nogen miljøfordele ved banebefordring, f.eks. hvis ganske få vogne skal transporteres over en længere afstand af et lokomotiv og så returneres tomme.

F.eks. hvor lokomotiver på sidestrækningerne ofte kun kører rundt med et par vogne, så vægten af lokomotiv og vogne er langt større end ved lastbilkørsel. Hertil kommer på disse strækninger ofte større tomkørsel og omladning samt omvejskørsel set i forhold til landevejstransport.

Altså alt i alt et større energiforbrug end ved benyttelse af lastbil.

Det er den slags transporter, godsdirektør Bruno Wigandt hentyder til i sine udtalelser.

I lyset af det meget alvorlige tilbageslag i 1995 har DSBs bestyrelse som bekendt besluttet, at DSB Gods i marts skal fremlægge en gennemarbejdet handlingsplan. Skitserne hertil har været omtalt i pressen.

Først når bestyrelsen har godkendt den endelige handlingsplan, ved vi præcis, hvad konsekvenserne vil blive.

Det er stadig min forventning, at vi både kan rationalisere DSB Gods og samtidig flytte en større del af transportarbejdet over på bane.

Men det, der miljømæssig tæller, er naturligvis de mange ton-kilometre på de »lange skinner« og ikke nogle ganske få ton på de meget korte strækninger.

Der skal dog ikke herske tvivl om, at jeg agter at gøre alt, hvad jeg kan, for at få mere gods over på skinner, hvor det er muligt og det miljømæssigt rigtigste.

Jeg vil derfor vente og se, hvad DSB's analyser viser, så får vi nok lejlighed til at diskutere sagen igen og i den rette sammenhæng – nemlig de fremtidige muligheder for gods på bane.

Spm. nr. S 955

Til indenrigsministeren (8/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange opholdstilladelser der i 1995 blev tildelt efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, samt hvor lang sagsbehandlingstiden var regnet fra første indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter andre bestemmelser, og vil ministeren oplyse, hvor mange af tilladelserne der blev givet til personer, der forinden havde fået afslag på opholdstilladelse efter andre bestemmelser?«

Svar (31/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i 1995 blev meddelt opholdstilladelse til 4.143 personer efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. 3.894 personer blev meddelt opholdstilladelse af Udlændingestyrelsen, mens 249 personer meddeltes opholdstilladelse af Indenrigsministeriet.

Af de 4.143 personer, der i 1995 meddeltes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, var 360 personer forinden meddelt afslag på opholdstilladelse efter andre bestemmelser i udlændingeloven (§ 7 og § 9). De resterende 3.783 personer meddeltes opholdstilladelse efter udlændingebekendtgørelsens §§ 24-26 (uddannelse), på grund af au pair- eller missionær-ophold, dansk afstamning, forlænget besøgsophold efter udløb af visum samt forlængelse af en tidligere meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Sagsbehandlingstiden regnet fra den første indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter andre bestemmelser til tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, udgjorde følgende:

For personer, som forinden Udlændingestyrelsens meddelelse af opholdstilladelse var meddelt afslag på asyl, var sagsbehandlingstiden gennemsnitligt 927 dage. Der ses her bort fra forlængelserne af tidligere meddelte humanitære opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

For personer, som var blevet meddelt afslag på asyl, men som i 1995 af Indenrigsministeriet blev meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 1.025 dage.

For gruppen af personer, der forinden Udlændingestyrelsens meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, var blevet meddelt afslag på opholdstilladelse efter andre bestemmelser i § 9, udgjorde den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 480 dage.

For personer, der på dette grundlag meddeltes opholdstilladelse af Indenrigsministeriet, var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 1.305 dage.

Den nævnte sagsbehandlingstid er ikke udtryk for, hvor længe en udlændingesag har været under behandling i Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet. Således vil en sag inden Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriets behandling af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, meget ofte tillige have været under behandling i både Flygtningenævnet og Indenrigsministeriet.

Henset til, at udlændingen herudover ofte har fået behandlet en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, og at opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, blandt andet også meddeles, hvor udsendelse af afviste asylansøgere for tiden ikke er mulig, er den samlede sagsbehandlingstid i disse særlige sager af den angivne varighed.

Til sammenligning kan det nævnes, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i asylsager regnet fra politiets registrering af udlændingen som asylansøger til effektivering af en eventuel udsendelse for tiden udgør ca. 11 2/3 måned, jf. nærmere »Nyhedsbrev om Danmarks udlændinge« nr. 51, 20. december 1995, s. 12 ff.

Spm. nr. S 1152

Til indenrigsministeren (24/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren garantere, at Retsudvalget i fremtiden får tilsendt betænkninger og rapporter, der angår udlændingspørgsmål, senest samtidig med, at disse fordeles til dagblade, tv- og radiostationer?«

Begrundelse

Ministeren har i et svar til Retsudvalget anført, at der ikke eksisterer en fast udsendelsesliste, for så vidt angår betænkninger.

Dette har medført, at Folketingets Retsudvalg ikke fik oversendt en betænkning om opholdstilladelse for voldsramte kvinder. Dette til trods for, at ministeren senere forsøgte at fremsætte et ændringsforslag om opholdstilladelse til netop denne gruppe, hvilket ændringsforslag senere er trukket, idet fremsættelsen var i strid med grundloven.

Det forekommer stærkt uheldigt, at Retsudvalget i den konkrete sag og andre ikke kan være sikker på at modtage det fornødne materiale, der er nødvendigt for et forsvarligt lovgivningsarbejde. Det forekommer særlig kritisabelt, at Retsudvalget ikke automatisk har modtaget den betænkning, der lå til grund for lovgivningsarbejdet, men har været henvist til at blive orienteret gennem pressen, der for længst havde modtaget det for lovgivningsarbejdet nødvendige materiale.

Svar (31/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ja.

Spm. nr. S 1175

Til kulturministeren (25/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvem har ansvaret for at kontrollere, om f.eks. muslimske tv-udsendelser på Kanal København ikke overtræder lovgivningen og betingelserne for den givne sendetilladelse, og er det uden videre lovligt at sende på fremmede sprog, der vanskeliggør kontrollen?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles dels på grund af de principielle aspekter, dels på grund af henvendelse fra en bekymret borger.

Svar (29/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

De lokale radio- og tv-nævn, der udsteder tilladelse til lokal programvirksomhed, fører i henhold til § 57 i lov om radio- og fjernsynsvirk-

somhed (lovbekendtgørelse nr. 578 af 24. juni 1994) tilsyn med virksomheden. Nævnene kan påtale overtrædelser af radio- og fjernsynsloven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for tilladelser.

De lokale nævn skal ifølge lovens § 48 påse, at programvirksomheden har tilknytning til det lokale område, men herudover indeholder loven ingen krav til programmernes indhold eller bestemmelser om, at der ikke må udsendes fremmedsprogede programmer.

I § 3 i bekendtgørelse nr. 599 af 29. juni 1994 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed er der fastsat enkelte bestemmelser om programvirksomheden i lokal-tv, bl.a. vedrørende beskyttelse af mindreårige og forbud mod programmer, som tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

Spm. nr. S 1186

Til erhvervsministeren (25/1 96) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren være indforstået med, også gennem personligt fremmøde i Kommissionen i Bruxelles, at kræve en opstramning af holdningen over for statsstøtte til skibsværfter i EU-landene, specielt Spanien og Tyskland?«

Begrundelse

Årsagen til den danske værftsindustri stadig større vanskeligheder med at klare sig i den internationale konkurrence er ikke alene værfterne i Østasien, men også f.eks. værfterne i andre EU-lande, hvor der i strid med EU-reglerne stadig anvendes statsstøtte i betydeligt omfang.

I Tyskland er forbundsregeringens foretrukne metode statsgaranterede lån til skibsværfterne. Det gælder ikke alene i det gamle Østtyskland, men også i den øvrige tyske værftsindustri.

Kommissionen synes at savne mod og tilskyndelse til at gribe ind mod navnlig den tyske statsstøtte, men der synes ud fra det dårlige tyske eksempel også i andre EU-lande at være en stigende tendens til at redde lukningsstruede skibsværfter med tilladelse fra Kommissionen.

Svar (31/1 96)**Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):**

Jeg fremlagde den 13. december 1995 en skibsværftspolitisk redegørelse for Folketinget: »Forbedring af vilkårene for skibsbygning i Danmark«. I redegørelsen fremlægges en handlingsplan, der bl.a. indebærer,

- at regeringen vil arbejde for overvågning af udenlandske værfters vilkår for at sikre, at danske værfter har lige konkurrencevilkår, og at andre landes værfter overholder gældende internationale regler, samt
- arbejde mod bedre, hurtigere og mere transparente EU-procedurer, bl.a. ved statsstøttesager og overvågning af EU-værfternes aktiviteter.

Erhvervsministeriet er i øjeblikket ved at følge op på redegørelsen i form af initiativer på bl.a. disse to højt prioriterede områder.

Det overvejes i øjeblikket, hvorledes en mere åben forvaltning af statsstøttereglerne på skibsværftsområdet kan fremmes, herunder at afgørelser i konkrete sager træffes efter konsultation af medlemsstaterne.

Handlingsplanen indebærer også, at Erhvervsministeriet aktivt over for Kommissionen giver udtryk for de danske holdninger til statsstøtte til skibsværfterne i EU-landene, specielt Spanien og Tyskland, og at der gøres en omfattende indsats for at medvirke til, at konkurrenceforvridninger helt undgås.

Den danske holdning til statsstøtte er klar: De internationale regler skal overholdes, og der skal sættes effektivt ind for at forhindre konkurrenceforvridninger.

Dette er senest understreget overfor Kommissionen på Rådsmødet (Industri) 6.-7. november 1995 og fulgt op i henvendelser til Kommissionen vedrørende statsstøtten til de spanske og de tyske skibsværfter i november, december 1995 og i januar 1996.

På grund af den ihærdige danske indsats er det af Europa-Kommissionen besluttet at konsultere medlemsstaterne i sagerne vedrørende statsstøtte til skibsværfterne i Spanien, Tyskland og Frankrig ved et multilateralt møde den 4. marts 1996. På dette møde vil der kunne stilles spørgsmål og fremsættes holdninger til de konkrete sager. Jeg kan love, at såvel de principielle danske holdninger til statsstøtte som de danske holdninger til de konkrete sager vil blive understreget.

Jeg er naturligvis indstillet på at tage de konkrete sager op mundtligt eller skriftligt over for Europa-Kommissionen i Bruxelles. Jeg vil dog afvente udfaldet af det multilaterale møde den 4. marts 1996, før jeg tager konkrete skridt hertil.

Spm. nr. S 1125

Til trafikministeren (22/1 96) af:

Erik Jacobsen (V):

»Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt eller rimeligt, at tysk indregistrerede lastbiler lovligt kan foretage transporter mellem Danmark og Tyskland, uden at der skal betales vejbenyttelsesafgift herfor, når der af dansk indregistrerede lastbiler skal betales vejbenyttelsesafgift, uanset om de benytter motorvejsnettet eller ej?«

Begrundelse

I Tyskland skal lastbiler kun betale vejbenyttelsesafgift, hvis de benytter motorvejsnettet. I Danmark skal udenlandske lastbiler – herunder tyske lastbiler – ligeledes kun betale vejbenyttelsesafgift, hvis de benytter motorvejsnettet, mens vejbenyttelsesafgiften for danske lastbiler er obligatorisk, uanset om de benytter motorveje eller ej.

Den nuværende ordning medfører en ulige konkurrence mellem tyske og danske vognmænd til fordel for de tyske vognmænd. Det er i særlig grad vognmænd i Syd- og Sønderjylland, der oplever en ulige konkurrence med tyske vognmænd i forbindelse med først og fremmest transport af byggematerialer mellem Danmark og Tyskland samt ved cabotage i Danmark og Tyskland.

Svar (1/2 96)**Trafikministeren (Jan Trøjborg):**

Efter at der var opnået enighed herom under det danske EU-formandskab i første halvdel af 1993, vedtog Rådet direktiv nr. 93/89/ EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og

brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer.

Direktivet indebærer, at vejbenyttelsesafgift som udgangspunkt betales for motorveje og tilsvarende veje, men der er i direktivet åbnet mulighed for, at det enkelte medlemsland kan udstrække afgiftspligten for dets egne vognmænd til at omfatte hele det nationale vejnet. Det kan endvidere fastsættes, at der skal ske årlig betaling – med mulighed for refusion, hvis køretøjet ikke benyttes hele året.

Danmark, Tyskland, Holland, Belgien og Luxembourg har på grundlag af direktivet den 9. februar 1994 indgået en aftale om indførelse af et fælles system for vejbenyttelsesafgifter i de fem lande.

Ved indførelsen af vejbenyttelsesafgiften i Danmark pr. 1. januar 1995 blev det ved lov nr. 956 af 25. november 1994 om afgift af vejbenyttelse fastsat, at afgiftspligten omfatter hele det danske vejnet for dansk indregistrerede lastbiler, og at afgiften betales for ét år ad gangen.

Begrundelsen herfor var, at man fra dansk side ikke ønskede at give afgiftsmæssige incitamenter til kørsel uden for motorvejene, der er den mest trafik sikre vejform. En årlig opkrævning af vejbenyttelsesafgiften – sammen med opkrævning for vægtafgiften – anses endvidere administrativt og omkostningsmæssigt for en mere hensigtsmæssig ordning.

Der er i bemærkningerne til forslaget til ovennævnte lov anført følgende:

»Der er mellem skatteministeren og trafikministeren på den ene side og vognmandsorganisationerne på den anden side indgået en aftale om, at der fremsættes forslag til ændring af godskørselsloven, der bl.a. indebærer udvidet adgang til tilbageholdelse af motorkøretøjer, der udfører ulovlig godskørsel.

Endvidere vil godskørselsbekendtgørelsen blive ændret, således at der sker en stramning af de økonomiske adgangskrav til erhvervet, forbedring af vognmandskurser, indførelse af tilladelseskrav til slamsugning m.v.

Der vil endvidere blive fremsat forslag til ændring af færdselsloven med henblik på fastsættelsen af skærpede krav til traktorer.

Herudover afsættes der af Trafikministeriets trafikpulje et beløb på 10 mio. kr. over 3 år til telematik.

Endelig træffes en række foranstaltninger, herunder indførelse af krav om farvning af afgiftsfri diesel og information af politiet med henblik på en skærpet politiindsats over for den ulovlige godskørsel. (. . .)

Vognmandsorganisationerne, der har været rådspurgt under forhandlingerne i EU om direktivet og aftalen, har også været rådspurgt om sammensætningen af den foreslåede pakke. Organisationerne har erklæret sig enige med regeringen i, at den samlede pakke vil gavne vognmandserhvervet.«

Spørgsmålet om tyske lastbilers transporter over den dansk-tyske grænse blev rejst at Hovedorganisationen Danske Vognmænd under de nævnte forhandlinger om indførelse af vejbenyttelsesafgiften i Danmark. Som det fremgår af lovbemærkningerne, tiltrådte Danske Vognmænd – og de øvrige involverede organisationer i forhandlingerne – imidlertid ud fra en samlet vurdering den foreslåede danske ordning.

Spm. nr. S 1126

Til trafikministeren (22/1 96) af:

Erik Jacobsen (V):

»Hvad kan ministeren oplyse om omfanget af trafikken i Danmark med tyske lastbiler, der ikke betaler vejafgift?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1125.

Svar (1/2 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Oplysninger om tyske lastbilers kørsel i Danmark blev indtil 1992 indsamlet via udenrigshandelstatistikken. Ved etableringen af det indre marked i 1993 bortfaldt kontrollen ved grænserne og dermed tillige registreringen af tyske lastbilers transportarbejde i Danmark. Efter 1993 er det således ikke muligt at angive præcise tal for antallet af tyske lastbilers transportarbejde i Danmark, herunder omfanget af trafikken med tyske lastbiler, der ikke betaler vejafgift.

Hovedorganisationen Danske Vognmænd har i forbindelse med forhandlingerne i 1994 om indførelse af vejbenyttelsesafgiften i Danmark oplyst, at der i den dansk-tyske grænsetrafik

hvert år gennemsnitlig transporteres 600.000 t sand og grus. Dette svarer til 30.000 ture pr. år, hvoraf 9.000 ture skønsmæssigt foregår uden for motorvejsnettet. Af disse kørsler udføres 3-4.000 ture årligt af tyske vognmænd.

Spm. nr. S 1149

Til trafikministeren (23/1 96) af:
Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren oplyse DSB's årlige indtægter/udgifter på Helsingør-Helsingborg-overfarten, samt hvordan udviklingen har været de seneste fem år?«

Begrundelse

I den seneste tid er det blevet fremført i pressen, at Helsingør-Helsingborg-overfarten er forholdsvis meget dyrere at benytte end andre færgeruter i Danmark.

Svar (1/2 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Ved aktstykke nr. 270 tiltrådt 19. juni 1990 fik DSB tilslutning til sammen med Scandinavian Ferry Lines at blive aktionær i ScandLines a/s. Dette skete med virkning fra 1. november 1991.

Ud over omdannelsen i 1991 kommer, at det er særdeles vanskeligt at vise sammenlignelige regnskabstal for årene 1991 og 1992. Det hænger sammen med, at der dengang var en anden kontoplan og en helt anden økonomistyring i DSB. Dette er også oplyst til Rigsrevisionen, som har fået tallene for 1993 og 1994 efter en tidligere henvendelse.

DSB har for årene 1993 og 1994 oplyst, at statsvirksomheden DSB's indtægter fra ScandLines A/S - bl.a. til dækning af forrentning og afskrivning af færger, havneanlæg og bygninger m.v. - var følgende:

Mio. kr.	1993	1994
DSB's indtægter	206,5	240,7
DSB's driftsudgifter ekskl. forrentning og afskrivning ..	106,9	102,0
Driftsresultat før forrentning og afskrivning	99,6	138,7

Med virkning fra 1. januar 1995 blev DSB Rederi omdannet til aktieselskab, hvorefter indtægterne fra ScandLines A/S indgår som indtægt hos aktieselskabet. DSB Rederi betaler i 1995 et beløb til DSB på ca. 24. mio. kr. Det bemærkes, at dette ikke er sammenligneligt med de ovenfor viste tal for 1993 og 1994. Regnskabet for 1995 er i øvrigt endnu ikke afsluttet.

Spm. nr. S 1088

Til sundhedsministeren (19/1 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Er den aftale, som Frederikssund Sygehus har lavet med Divisionsforeningen Håndbold, i overensstemmelse med sygehusloven?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i B.T. den 19. januar 1996, side 1 og side 26-27, hvoraf det fremgår, at Divisionsforeningen Håndbold har lavet en sær aftale med Frederikssund Sygehus om, at håndboldspillerne mod betaling kommer foran i køen på hospitalet med deres sportsskader.

Svar (25/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

En retlig vurdering i forhold til sygehusloven forudsætter en nærmere gennemgang af den konkrete aftale. Jeg har derfor anmodet Frederiksborg Amt om materiale til brug herfor. Når resultatet af min vurdering foreligger, vil jeg underrette spørgeren og Folketingets Sundhedsudvalg.

Spm. nr. S 1180

Til socialministeren (25/1 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Vil ministeren undersøge, efter hvilke instrukser socialkontorerne udmønter rådgivning om specifikke gældsproblemer i henhold til den almindelige rådgivning og vejledning efter § 28 i bistandsloven?«

Begrundelse

Spørgsmålet er en opfølgning af spørgsmål nr. S 910, idet det i svaret anføres, at der ikke er nogen undersøgelser om rådgivning, der hverken be- eller afkræfter, om folk med gældsproblemer afvises fra socialkontorerne. Det er ikke kun bistandsklienter, der har behov for gældsvejledning, men også lavindkomstgrupper og folk på understøttelse.

Foreløbigt svar (30/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet har i anledning af spørgsmålet bedt Kommunernes Landsforening om en udtalelse. Så snart denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage med svar på spørgsmålet.

Spm. nr. S 1073

Til justitsministeren (17/1 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren udfærdige en oversigt over, hvor mange drab der er blevet begået af udlændinge i hvert af de seneste 5 år?«

Svar (31/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, som har oplyst, at der i årene 1991 til og med 1995 er begået 35 drab, for hvilke udenlandske statsborgere enten er domfældt eller sigtet.

For årene 1991 til 1993 er antallet af drab begået af udenlandske statsborgere henholdsvis

8, 5 og 4. Der er for disse 3 år tale om afgjorte sager, hvori der er sket domfældelse.

For årene 1994 og 1995 er der hvert år registreret 9 drab begået af udlændinge. Det skal dog bemærkes, at der i disse 2 år endnu ikke er sket endelig afgørelse i henholdsvis 3 og 6 tilfælde, idet der i disse drabssager alene er rejst sigtelse mod udenlandske statsborgere. For så vidt angår de sidstnævnte drab, må det understreges, at en af politiet rejst sigtelse ikke nødvendigvis vil føre til en strafferetlig sanktion mod den pågældende.

Spm. nr. S 1077

Til indenrigsministeren (17/1 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til ændringer i lovgivningen vedrørende transportøransvar?«

Begrundelse

Spørgeren er enig i den kritik af lovgivningen om transportøransvar, der blandt andet er rejst af gruppeformanden for Det Radikale Venstre, Jørgen Estrup. Hvis loven om transportøransvar, der trådte i kraft i 1989, skal fjernes, er det imidlertid nødvendigt, at andre foranstaltninger iværksættes. Det er klart, at kravet om flyselskabers kontrol af passagerernes indrejsepapirer har været medvirkende til at begrænse indstrømningen af asylansøgere. Derfor bør denne kontrol fortsat foretages, men opgaven overflyttes til paspolitiet.

Det er spørgerens holdning, at ministeren bør indlede forhandlinger på internationalt plan med henblik på at indrejsepapirer kontrolleres i den lufthavn, hvorfra passagererne afrejser. På denne måde sikres det, at asylansøgere kan afvises, inden de når til Danmark.

Er der ikke mulighed for sådanne internationale aftaler, mener spørgeren, at en forudsætning for ophævelse af loven om transportøransvar er, at der blandt Folketingets partier er villighed til at hjemsende personer, der kommer til Danmark uden indrejsepapirer, uden at behandle dem som asylansøgere.

Svar (29/1 96)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Udlændingelovens regler om transportøransvar fremgår af § 59 a, hvorefter »den, der bringer en udlænding her til landet, straffes med bøde, såfremt den pågældende ved indrejse i Danmark ikke er i besiddelse af fornøden rejselogitimation og visum«.

§ 59 a blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 686 af 17. oktober 1986. Justitsministeren blev bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

Baggrunden for bestemmelsen var ifølge bemærkningerne til lovforslaget til lov nr. 686 af 17. oktober 1986, at det havde vist sig, at et meget stort antal asylansøgere var indrejst gennem Kastrup enten uden at være i besiddelse af fornødent visum eller med falske visa istemplet passene. Indførelse af krav om transitvisum og nye danske visa havde ikke hindret eller formindsket disse indrejser. Det var herefter ikke muligt for Danmark at anvende reglerne om første asylland efter deres hensigt, enten fordi det var vanskeligt at få oplysninger om, hvor de pågældende kom fra, og hvor længe de havde opholdt sig dér, eller fordi det pågældende land senere nægtede at modtage de pågældende igen, eller fordi asylansøgeren alene på grund af sit ophold her i landet fik Danmark som første asylland under sagens behandling. Det anførtes endvidere i bemærkningerne, at en asylansøger ofte har bekostet store beløb på rejsen og i tilfælde af et afslag i Danmark derfor ofte vil være stillet væsentligt ringere i økonomisk og social henseende.

Bestemmelsen blev herefter ved bekendtgørelse nr. 788 af 14. december 1988 sat i kraft den 1. januar 1989.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse er behovet for bestemmelsen fortsat til stede. Der indrejser således fortsat et stort antal personer uden fornødne rejsedokumenter, og dette tal vil kunne stige ved en ophævelse eller lempelse af udlændingelovens § 59 a.

Det fremgår således af de foreliggende statistikker vedrørende flypassagerer, der kommer til Danmark uden fornødne rejsedokumenter, at der i perioden juli 1994 – juni 1995 ankom 873 sådanne flypassagerer, fordelt på 451 personer i 2. halvår af 1994 og 422 personer i 1. halvår af 1995.

Hertil kommer, at der i Schengensamarbejdet, som Danmark har ansøgt om observatørstatus i,

samt et foreliggende udkast til Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om personers passage af EU-medlemsstaternes ydre grænser (grænsekontrolkonventionen) er krav om, at der optages bestemmelser om transportøransvar i de nationale lovgivninger.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i de hidtidige forhandlinger om medlemskab af Schengensamarbejdet fra Schengenlandenes side har været lagt afgørende vægt på, at de nordiske lande accepterer hele Schengenreglementet, herunder også den nævnte bestemmelse om transportøransvar.

Endelig må fremhæves, at bestemmelsen i § 59 a fortsat er et nødvendigt middel til at sikre overholdelsen af udlændingelovens regler om første asylland, ligesom bestemmelsen er med til at forhindre, at personer først foretager en – måske besværlig og langvarig – rejse til Danmark og herefter afvises ved indrejsen, hvilket ud fra en menneskelig synsvinkel ikke er forsvarligt.

Indenrigsministeriet finder derfor ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at overveje at foretage ændringer i udlændingelovens bestemmelse om transportøransvar i § 59 a.

Heller ikke de af spørgeren foreslåede ordninger til erstatning for udlændingelovens bestemmelse om transportøransvar er efter Indenrigsministeriets opfattelse tilfredsstillende.

Spørgeren har i begrundelsen for spørgsmålet anført, at kontrollen med rejsedokumenter bør overflyttes til paspolitiet, og at indenrigsministeren bør indlede forhandlinger på internationalt plan med henblik på, at indrejsepapirer kontrolleres i den lufthavn, hvorfra passagererne afrejser.

Hertil bemærkes, at Indenrigsministeriet ikke finder grundlag for på internationalt plan at foreslå gennemført en international ordning, hvorefter dansk politi skal kunne udøve myndighedshandlinger som kontrol af rejsedokumenter i andre lande, ligesom Indenrigsministeriet ikke finder, at en ordning, hvorefter fremmede landes myndigheder generelt skal foretage indrejsekontrol på de danske myndigheders vegne, vil være hensigtsmæssig eller praktisk gennemførlig.

Spørgeren har endvidere i begrundelsen for spørgsmålet anført, at det vil være en forudsætning for ophævelse af § 59 a, at personer, der kommer til Danmark uden indrejsepapirer, kan hjemsendes, uden at en eventuel ansøgning om asyl behandles.

Hertil bemærkes, at det følger af flygtningekonventionen, at Danmark er forpligtet til at undlade at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende vil risikere forfølgelse, der er omfattet af flygtningekonventionen. Dette indebærer, at en asylansøger som altovervejende hovedregel ikke kan udsendes af Danmark, førend der er taget stilling til, om den pågældende risikerer forfølgelse i det land, som den pågældende i givet fald skal udsendes til.

Spm. nr. S 1123

Til arbejdsministeren (22/1 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren indskærpe over for Arbejdsmarkedsstyrelsen, at ministerens svar på spørgsmål nr. S 811 vedrørende cirkulære af 13. november 1995 er gældende, således at AF skal godkende ansøgninger fra arbejdsgivere om danske statsborgere til ledige stillinger?«

Begrundelse

Ved henvendelse til Arbejdsmarkedsstyrelsen oplyses det, at arbejdsgivere ikke over for AF må angive, at man kun ønsker danske statsborgere, og at man ikke må hjælpe danske statsborgere til et job før udenlandske borgere.

Svar (29/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at Arbejdsministeriet ved brev af 8. januar 1996 har sendt en kopi af mit svar på spørgsmål nr. S 811 til Arbejdsmarkedsstyrelsen og anmodet om, at man ved given lejlighed udskifter ordet nationalitet med national oprindelse.

Spm. nr. S 1087

Til trafikministeren (18/1 96) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvordan vil det af ministeren foreslåede færgeleje i Helsingør påvirke udsynet til Kronborg og hele området kulturmiljø?«

Begrundelse

Netop den dag, hvor Folketinget har sin store debat om kulturmiljøet, og hvor der i Folketingssalen tegner sig et endog meget bredt flertal for at være omhyggelige med at bevare de kulturhistoriske miljøer så omsorgsfuldt som muligt, foreslår ministeren et færgeleje, som ud fra en umiddelbar betragtning strider imod principperne om beskyttelse af kulturmiljøet og udnyttelse af eksisterende ressourcer bedst muligt. Ministeren bedes derfor belyse færge-spørgsmålet i forhold til disse principper.

Svar (30/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Såfremt der måtte blive etableret et nyt færgeleje som det foreslåede, er det min vurdering, at det kun vil have begrænsede visuelle konsekvenser i forhold til Kronborg.

Spm. nr. S 913

Til ministeren for udviklingsbistand (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 95)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

opgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?»

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Spm. nr. S 914

Til økonomiministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?»

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Svar (19/1 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 916

Til udenrigsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) Udenrigsministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?»

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om Udenrigsministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes Udenrigsministeriets årlige udgifter til

Spm. nr. S 915

Til undervisningsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-drifts-

outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 917

Til skatteministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 918

Til socialministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 919

Til statsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) Statsministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om Statsministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes Statsministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 920

Til trafikministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 921

Til kulturministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 922

Til arbejdsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholds-

vis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?»

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 923

Til boligministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 924

Til miljø- og energiministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 925

Til finansministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 926

Til landbrugs- og fiskeriministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 927

Til justitsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontrakternes løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)**Justitsministeren** (Bjørn Westh):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 928

Til erhvervsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)**Erhvervsministeren** (Mimi Jakobsen):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 929

Til forskningsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholds-

vis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)**Forskningsministeren** (Frank Jensen):

Regeringen har besluttet, at forskningsministeren som overordnet ansvarlig for statens brug af informationsteknologi koordinerer ministeriernes besvarelse af de ovenfor nævnte enslydende spørgsmål. Dette svar gives derfor på alle ministres vegne.

Forskningsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet oplysninger fra de øvrige ministerier. Jeg henviser til de vedlagte bilag. Udenrigsministeriets besvarelse dækker såvel udenrigsministerens som udviklingsministerens område.

Forskningsministeriet har søgt at sikre, at ministeriernes bidrag fremtræder i ensartet form. Det har dog bl.a. på grund af den begrænsede tid, der har været til rådighed, ikke været muligt at sikre, at alle ministerier har lagt nøjagtig samme opfattelse til grund ved vurderingen af, hvilke typer af opgaver og aftaleforhold spørgsmålet omfatter.

I den forbindelse bemærkes, at begrebet »outsourcing« er åbent for fortolkning. Outsourcing omfatter strengt taget kun de situationer, hvor en virksomhed udskiller en eksisterende edb-afdeling, som så videreføres i regi af en anden virksomhed. Ud fra denne definition kan de store statslige edb-systemer, der altid har været driftsafviklet på Datacentralen (i dag Datacentralen med Dan Computer Management som

underleverandør) ikke betragtes som værende outsourcet. Forskningsministeriet har på forespørgsel fra andre ministerier foreslået, at disse opfatter begrebet outsourcing bredere, således at det omfatter alle tilfælde, hvor en statsinstitution har indgået aftale med en ekstern leverandør om bistand til edb-driftsopgaver (udlicite-ringsaftaler).

Med en så bred definition kan ganske mange aftaler til en beløbsmæssigt ganske ringe værdi blive omfattet, f.eks. aftaler om konsulentbistand til drift af en mindre lokalnetsinstallation. Jeg har derfor tilladt mig at opfordre ministerierne til ved besvarelsen at indlægge en »baga-telgrænse«, så der bortses fra kontrakter med en samlet værdi på under 1 mio. DKK, hvilket svarer til den forventede kommende undergrænse for pligt til udbud efter EF's tjenesteydelses-direktiv.

Forskningsministeriet har opfordret ministerierne til at angive kontraktens værdi inden

for nærmere angivne intervaller (1-5 mio. DKK, 5-10 mio. DKK, 10-50 mio. DKK og > 50 mio. DKK) for at beskytte statens og/eller leverandørernes legitime kommercielle interesser. Nogle ministerier vurderer dog, at de heller ikke i denne form kan give alle oplysninger i forbindelse med besvarelsen af nærværende spørgsmål.

For så vidt angår spørgerens anmodning om at få angivet kontraktens tekniske omfang i »MIPS«, gør jeg opmærksom på, at MIPS primært bruges til at angive kapaciteten på IBM mainframe installationer. Selv i forbindelse med edb-opgaver, der afvikles på en IBM mainframe, er det ikke givet, at den enkelte edb-opgaves belastning af en installation måles i antal MIPS og angives i en kontrakt om outsourcing. I øvrigt vil en væsentlig del af den samlede udgift ifølge en kontrakt ofte være betaling for at stille en driftsorganisation til rådighed, dvs. for personelle ressourcer.

Bilag

Forskningsministeriet, den 18. januar 1996

Bilag til besvarelse af spørgsmål nr. S 929 fra Jens Løgstrup Madsen.

Kort beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
<i>Telestyrelsen</i> Løsning af edb-driftsopgaver omkring administrative systemer på Control Data mainframe. Opgaverne omfatter primært tidligere P&T-opgaver. Opgaven er under afvikling	Tele Danmark	Indtil opsigelse	Værdi: 5-10 mio. kr. 1993: 5-10 mio. kr. 1994: 1-5 mio. kr. 1995: <1 mio. kr.	Nej
<i>Forskningsrådene</i> Assistance til drift af lokalnet med pc-arbejdspladser og drift af databasesystemer	Siemens Nixdorf	Indtil opsigelse	Værdi: 1-5 mio. kr. 1993: 0 kr. 1994: <1 mio. kr. 1995: <1 mio. kr.	Ja, som del af tilbud på indkøbsaftaler

Arbejdsministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1240 København K

Med henvisning til Forskningsministeriets brev af 10. januar 1996 kan Arbejdsministeriet bidrage med følgende oplysninger til besvarelse af § 20-spørgsmål nr. S 922 af 5. januar 1996 stillet af Jens Løgstrup Madsen (V) om outsourcing af edb-driftsopgaver.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen varetager selv driften af direktoratets edb-anlæg og har ikke outsourcet edb-driftsopgaver.

Tilsvarende forestår Direktoratet for Arbejds-tilsynet (AT) selv driften af edb-systemer med fornøden ekstern bistand fra en række forskellige virksomheder til service- og vedligeholdelsesopgaver m.m. Efter udbud har AT f.eks. indgået aftaler om support til direktoratets Unix- og Vax-maskiner, men da der ikke er tale om outsourcing, er disse kontrakter ikke medtaget i vedlagte skema. Alle aftaler har i øvrigt 3 måneders opsigelsesfrist.

Heller ikke Arbejdsministeriets departement har outsourcet edb-opgaver, men forestår selv driften af et lokalnet med et kontorautomatiseringssystem. Departementet har indgået en såkaldt facility management-aftale og modtager bistand til den daglige drift, vedligeholdelsesopgaver m.m. Aftalen omfatter on-site konsulentbistand og ekspertservice.

Facility management-opgaven blev udbudt i EU-licitation i april 1995, hvor 18 virksomheder, men ikke Dan Computer Management A/S, viste interesse for opgaven. 5 virksomheder blev prækvalificeret og inviteret til at afgive et tilbud, men kun 3 virksomheder afgav tilbud. Arbejdsministeriet valgte et tilbud fra Tele Danmark Erhverv/DanaData, der skønnedes at være det økonomisk mest fordelagtige tilbud for ministeriet. Den 30. juni 1995 indgik Arbejdsministeriet en 4-årig kontrakt med nævnte tilbudsgiver, og resultatet af udbudsforretningen blev offentliggjort i EF-Tidende primo juli 1995, dog i overensstemmelse med tilbudsgivers anmodning

uden angivelse af priser. Da der ikke er tale om outsourcing, er departementets FM-aftale ikke medtaget i nedenstående tabel.

Arbejdsmarkedsstyrelsen indgik i 1992 en kontrakt om driften af AF-MATCH-systemet med Responsor A/S (opr. CMA Data A/S) på baggrund af en kontrakt fra 1986 mellem CMA Data A/S og det daværende Arbejdsdirektorat, der havde været i udbud. Kontrakten er løbende blevet ændret i takt med et stigende forbrug af maskinkapacitet. Driften af AF-MATCH vil fortsat være outsourcet, indtil AF-MATCH er blevet afløst af det nye edb-system til Arbejdsformidlingen, AMANDA. Også driften af AMANDA vil blive outsourcet via et EU-udbud.

Den årlige udgift (inkl. moms) til vederlag for maskinkapacitet til AF-MATCH-systemet beløb sig i årene 1993, 1994 og 1995 til henholdsvis 11,4 mio. kr., 12,7 mio. kr. og 14,3 mio. kr. Maskinkapaciteten var i de samme finansår henholdsvis 27 RPP/MIPS, 44 RPP/MIPS og 50 RPP/MIPS, idet 1 RPP i IBM's maskiner af den valgte type stort set svarer til 1 MIPS. Den årlige udgift (inkl. moms) til bemanding og drift af AF-MATCH-maskinen i perioden 1993-95 beløb sig til henholdsvis 7,4 mio. kr., 8,2 mio. kr. og 8,3 mio. kr. Den samlede årlige udgift til outsourcing af edb-kapacitet (inkl. moms) på styrelsens område beløb sig således til 18,8 mio. kr. i 1993, 20,9 mio. kr. i 1994 og 22,6 mio. kr. i 1995.

Med henvisning til ovenstående skal tabel vedrørende outsourcete edb-driftsopgaver på Arbejdsministeriets område foreslås udfyldt på følgende vis:

Beskrivelse af driftsopgave	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens værdi	Udbud?
Drift af AF-MATCH-systemet Aktuel maskinkapacitet 50 RPP/MIPS	Responsor A/S	Kontrakten forventes at løbe, indtil driften af det nye AMANDA-system har været i EU-udbud	Ca. 22 mio. kr. om året	

Med venlig hilsen
Erik Halling

Boligministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Vedlagt fremsendes Boligministeriets bidrag i form af to skemaer til besvarelse af spørgsmål nr. S 923 (nr. S 929) af 5. januar 1996, stillet af Jens Løgstrup Madsen

Ole Løvig Simonsen

Til belysning af ovennævnte spørgsmål kan Dep. 7 oplyse, at kontoret har følgende systemer kørende i drift hos eksterne edb-virksomheder.

Driftsopgaver	Leverandør	Løbetid	Samlede værdi	Udbud?
<p>BOSSINF Mainframebaseret system til administration af støttet nybyggeri og byfornyelse efter byfornyelsesloven samt kontrol af udbetaling af støtte til lån i det støttede byggeri.</p> <p>Systemet omfatter:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Indberetnings- og opslagsmulighed for alle landets kommuner, Boligministeriet, Hypotekbanken og alle realkreditinstitutter. - 5 adskilte, selvstændige indgange og - ca. 35 skærbilleder. 	Kommune-data I/S	Indtil opsigelse	<p>Udviklingsomkostningerne er afholdt af Boligministeriet.</p> <p>Driftsomkostningerne betales af de enkelte brugere – dvs. kommunerne m.fl. Omkostningerne opgøres efter Kommunedatas standardpris og brugernes faktiske anvendelse af systemet.</p> <p>Ministeriets andel af driftsomkostningerne har været:^{*1)} 1993: 608 kr. 1994: 178 kr. 1995: 114 kr.</p>	Nej
<p>TILSINFO Mainframebaseret system til administration af ordningen med tilskud til forbedring af helårsboliger.</p> <p>Systemet omfatter:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Indberetnings- og opslagsmulighed for alle kommuner og Boligministeriet. - 2 adskilte, selvstændige indgange. - 3 skærbilleder og - Udskrivning af standardbreve og cheks til støttedtageren. 	Kommune-data I/S	Indtil opsigelse	<p>Såvel udviklings- som driftsomkostningerne afholdes af Boligministeriet.</p> <p>Driftsomkostningerne opgøres efter Kommunedatas standardpris og den faktiske anvendelse af systemet.</p> <p>Driftsomkostningerne har været:^{*1)*2)} 1993: 7.131.110 kr. ^{*3)} 1994: 8.622.057 kr. ^{*3)} 1995: 2.581.390 kr. ^{*4)}</p>	Nej

*1) Udgiften er opgjort uden moms.

*2) I udgiften indgår udgifter til kuvertering.

*3) Udgiften i enkelte måneder er skønnet, da det pga. flytning ikke har været muligt at fremfinde alle regninger. Hvis det ønskes, kan de nøjagtige tal oplyses senere.

*4) Ekskl. udgifter for december måned. Det noget lavere beløb skyldes, at systemet er under afvikling, idet tilskudsordningen er ophørt.

Til belysning af spørgsmålet kan Kort- og Matrikelstyrelsen oplyse, at følgende system er i drift hos eksternt edb-virksomhed.

Driftsopgaver	Leverandør	Løbetid	Samlede værdi	Udbud?
Daglig support af en divisions arbejdsstationer i netværk, dvs. pc i lokalnet	Digital Equipment Corporation A/S	1 måneds opsigelighed	Knap 1,0 mio. kr. *)	Ja, efter forhandling

*) Boligministeriet har telefonisk oplyst, af beløbet vedrører 1995.

Erhvervsministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Hermed fremsendes Erhvervsministeriets bidrag til besvarelse vedrørende eksternt køb af edb-kapacitet, jf. Forskningsministeriets brev af 10. januar 1995.

På Erhvervsministeriets område er indgået en aftale vedrørende outsourcing af edb-driftskapacitet. De økonomiske oplysninger er udeladt, da det vil være en krænkelse af leverandørens retmæssige kommercielle interesser at offentliggøre det aftalte driftshonorar.

1. Kontraktens tekniske omfang.

Driftshonoraret er afhængigt af den ydede CPU-kapacitet opgjort i RPP. 1 RPP svarer ca. til 1 MIPS.

Kapacitet til rådighed:

Juli 1993 til april 1994 – 8 RPP

Maj 1994 til februar 1995 – 10 RPP

Marts 1995 til december 1995 – 12 RPP

Januar 1996 – 15 RPP

2. Leverandør.

Responsor A/S

3. Kontraktens løbetid.

Driftskontrakt fra august 1987 til juli 1993. Ny driftskontrakt uden udløbsdato indgået i juni 1993. Kontrakten kan tidligst opsiges pr. 31. juni 1996 med ophør den 31. december 1996.

4. Udbud.

Kontrakten har ikke været i udbud.

Med venlig hilsen
Klaus Kerrn-Jespersen

Finansministeriet, den 12. januar 1996

Under henvisning til Forskningsministeriets brev af 10. januar 1996 om besvarelse af spørgsmål nr. S 925 fra Jens Løgstrup Madsen (V) til finansministeren, jf. enslydende spørgsmål nr. S 928 til forskningsministeren, fremsendes vedlagt Finansministeriets bidrag til en samlet besvarelse.

Besvarelsen omfatter tabeller fra Finansministeriets departement, Økonomistyrelsen og Hypotekbanken.

Med venlig hilsen
Lisbet Jensen

Besvarelse af spørgsmål nr. S 925 for Finansministeriets departement.

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Ydelse af service og driftsstøtte til sikring af 99 pct.s driftseffektivitet på departementets interne lokalnet	DanaData A/S	1995 indtil opsigelse	Værdi over en 3-årig periode: 1-5 mio. kr.	Ja

Besvarelse af spørgsmål nr. S 925 for Økonomistyrelsen.

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Drift og udvikling af statens økonomisystemer, dvs. Statens Centrale Regnskabssystem (SCR), Statens Centrale Lønsystem (SCL) og Statens Centrale Pensionssystemer (SCP, PENSAB m.fl.)	Datacentralen A/S	1994-1997	> 50 mio. kr.	Nej Det er forudsat, at der senest ved udgangen af 1996 skal iværksættes en udbudsforretning vedrørende drift m.v. af de centrale systemer fra 1. januar 1999

Økonomistyrelsen har i perioden 1993 til 1995 købt ydelser af Datacentralen A/S for følgende beløb:

Udgift i mio. kr.	1993	1994	1995*)
Driftsudgifter	101,5	89,7	90,3
Udviklingsudgifter	24,9	26,3	25,7
I alt	126,4	116,0	116,0

*) Anslået beløb.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 925 for Hypotekbanken.

Kort beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi ekskl. moms	Udbud?
Hypotekbankens beregnings- og terminssystem (BTS) blev etableret i 1976 med henblik på håndtering af låneforvaltning. (Terminsberegning, udsendelse af girokort, betalingskontrol m.m.). På ugebasis afgives oplysninger fra BTS-systemet, som indlæses på Hypotekbankens eget anlæg.	Datacentralen A/S	Kontrakten er opsagt pr. 31. marts 1996	1993 1,8 mio. kr. 1994 1,8 mio. kr. 1995 1,3 mio. kr.	Nej

Forsvarsministeriet, den 15. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Med henvisning til Forskningsministeriets skrivelse af 10. januar 1996 om besvarelse af spørgsmål nr. S 929 af Jens Løgstrup Madsen fremsendes bilagt Forsvarsministeriets bidrag til besvarelse.

Vedrørende den i Forskningsministeriets skrivelse anførte oplysning om, at spørgsmålet er stillet til samtlige ministre, skal det for god

ordens skyld bemærkes, at spørgsmålet ikke er stillet til forsvarsministeren. Spørgsmålet har således ikke været kendt i Forsvarsministeriet før den 11. januar, hvor skrivelsen fra Forskningsministeriet blev modtaget.

Ihvorvel spørgsmålet ikke er stillet til forsvarsministeren, har Forsvarsministeriet intet at indvende imod, at også Forsvarsministeriet medtages i en samlet besvarelse.

Med venlig hilsen
Jesper Britze
Orlogskaptajn

Kort beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi mio. kr.	Udbud?
<p><i>Departementet:</i> Facility Management-aftale vedrørende vedligeholdelse, driftsstøtte, systemmanagement og netovervågning af ministeriets lokalnet med tilhørende lokationer.</p>	Datacentralen A/S	4 år, fra 1. november 1995	5-15	Ja (EU)
<p><i>Forsvarsministeriet, Regnskabssekretariatet:</i> Rammekontrakt om Forsvarsministeriets anvendelse af Statens Centrale Lønsystem (SCL).</p>	Datacentralen A/S	2, år, fra 1. januar 1996	10-50 1993: 5-10 1994: 5-10 1995: 5-10	Nej, idet SCL ejes af Finansministeriet. Rammekontrakten drejer sig kun om anvendelse
<p><i>Forsvarskommandoen:</i> Outsourcing vedrørende driftsafvikling af Forsvarets Administrative Dataanlæg (FADA) omfattende tilvejebringelse, opretholdelse og betjening af et driftsklart databehandlingsanlæg, der udelukkende anvendes til løsning af de opgaver, som Forsvarskommandoen henlægger til anlægget. Anlægget er installeret i et særligt adgangsbe-grænset område på Datacentralen. Der afvikles forskellige opgaver klassificeret fra TIL TJENESTEBRUG TIL HEMMELIGT PÅ FADA.</p>	Datacentralen A/S	Til opsigelse	1997: 10-50 1996: 10-50 1995: 10-50 1994: 10-50 1993: 10-50	Nej, hverken ved indgåelse i 1983 eller ved genforhandling i 1992

Indenrigsministeriet, den 15. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

For Indenrigsministeriet med tilhørende styrelser og andre underliggende myndigheder kan det oplyses følgende angående kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet med Dan Computer Management A/S:

Indenrigsministeriets CPR-kontor har indgået kontrakt med Datacentralen A/S (med Dan Computer Management A/S som underleverandør). Om kontrakten kan oplyses:

Driftsopgaven: Mainframebaseret opgave vedrørende drift af Det centrale Personregister og dataleverancer fra CPR til offentlige myndigheder og den private sektor i henhold til lov om folkeregistrering.

Leverandør: Datacentralen A/S, der benytter Dan Computer Management A/S som underleverandør i forbindelse med edb-driftsopgaven.

Kontraktens løbetid: 1. januar 1996 til 31. december 2001.

Kontraktens samlede værdi: 10-50 mio. kr. på årsbasis.

Udbud: Nej.

Årlige udgifter til driftsopgaven i hvert af årene 1993-95: 10-50 mio. kr.

For Indenrigsministeriets øvrige områder gælder der følgende kontraktmæssige edb-forhold:

Indenrigsministeriets departement har i ordet outsourcing's snævre betydning ikke outsourcet edb-opgaver.

Indenrigsministeriets departement anskaffede i 1991 efter EF-udbud et større sammenhængende edb-system til en værdi i størrelsesorden af et 2-cifret millionbeløb.

En del af systemets drift foregår ved facility management varetaget af en professionel udbyder af facility management (ikke Dan Computer Management A/S). Kontrakten blev indgået i 1991 som udbud efter forhandling. Kontraktens omfang (ca. 0,5 mio. kr. årligt) og tidspunktet for kontraktens indgåelse fordrede ikke (EF)udbud. Kontrakten forhandlede i øvrigt med bistand af Kammeradvokaten og et stort eksternt konsulentfirma.

Kontraktens løbetid er ikke tidsbegrænset, men kan opsiges med et halvt års varsel. Kontrakten skal primært sikre et »sundt« driftsmiljø for de af departementets systemer, som vedrører kommunal udligning og folketingsvalg. Ejendomsretten til hardware er Indenrigsministeriets.

Med henblik på almindelig vedligeholdelse af statsamternes edb-system er der derudover i

december 1990 indgået kontrakt med en edb-virksomhed (ikke Dan Computer Management A/S). Den årlige udgift udgør ca. 3,2 mio. kr. Endvidere er der i november 1993 indgået kontrakt med samme edb-virksomhed om vedligeholdelse af værnepligtssystemet, hvor den årlige udgift udgør ca. 0,3 mio. kr. De to kontrakters løbetid er ikke tidsbegrænset, men kan opsiges med et halvt års varsel. For kontrakterne gælder der, at de er indgået i forbindelse med anskaffelse af systemerne ved begrænset udbud.

Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, har for perioden 1. november 1986 til 31. december 1995 haft kontrakt med en edb-virksomhed (ikke Dan Computer Management A/S) om driftsafviklingen af løn- og vagtplansopgaver. Kontrakten var ikke i udbud, da den blev indgået i 1986.

Kontrakten blev ultimo 1994 opsagt med virkning fra den 31. december 1995 som led i Dansk Røde Kors Asylafdelings tilslutning til SCL.

Udgifterne har udgjort følgende i

1993	3,3 mio. kr.
1994	4,6 mio. kr.
1995	3,9 mio. kr.

Herudover har Dansk Røde Kors Asylafdeling ikke indgået kontrakter med hverken Dan Computer Management A/S eller andre edb-leverandører.

For Indenrigsministeriets øvrige institutioners vedkommende kan der for såvel Udlændingestyrelsen, Beredskabsstyrelsen som for Dansk Flygtningehjælp meddeles, at der ikke har været indgået kontrakter for årene 1993-95 om outsourcing af edb-kapacitet med hverken Dan Computer A/S eller andre leverandører.

Det kan endelig oplyses, at det for de nævnte kontrakter ikke har været muligt at angive det tekniske omfang i MIPS.

Justitsministeriet, den 15. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Forskningsministeriet har ved skrivelse af 10. januar 1996 meddelt, at ministeriet koordinerer en samlet besvarelse af spørgsmål nr. S 927 af

Jens Løgstrup Madsen vedrørende outsourcing af edb-driftsopgaver.

I den anledning fremsendes Justitsministeriets bidrag til besvarelse af ovennævnte spørgsmål

P.M.V.
E.B.
Peter Carpentier

Kort beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør Datacentralen A/S / DCM A/S	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
<i>Retsinformation, Mainframe</i>	Oprindelig indgået med I/S Datacentralen af 1959. Nu DC/DCM	1985 - 29. februar 1996	For 1993 og 1994: mellem 10 og 50 mio. kr.	Nej. JMT har gennemført EU-udbud af driftsopgaven fra 1996
<i>Tinglysningsprojektet 0,5-0,8 MIPS</i>	Ja	1992-1996	Mellem 10 og 50 mio. kr.	Nej. JMT har indledt EU-udbud af driftsopgaven fra 1996
<i>Københavns Byrets computer Ca. 24 MIPS (24 VUPS)</i>	Ja	1989-1997	Mellem 5 og 10 mio. kr.	Nej
<i>Kassesystem for retterne</i>	Nej	1993-	Over en 4-årig periode: mellem 1 og 5 mio. kr.	Ja
<i>Politiets centrale edb-systemer</i>	Ja	1995-1997	Mellem 10 og 50 mio. kr.	Nej

Kirkeministeriet, den 11. januar 1996

Ministeriet har ingen kontrakter med Dan Computer Management A/S.

Der er indgået kontrakt i august 1994 med MultiData A/S vedrørende drift og vedligehold af et folkekirkeligt lønsystem. Kontrakten har en løbetid, indtil en ny version af lønsystemet installeres til september 1996. Kontrakten har en årlig skønsmæssig værdi af 340.000 kr. Kontrakten har ikke været udbudt, da den ligger under grænseværdien for EU-udbud på ca. 1,6 mio. kr.

Derudover anvender ministeriet i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse 1163 af 20/12 1994 om statens regnskabsvæsen m.v. statens centrale regnskabs- og lønsystemer i form af SCL og SCR.

Med venlig hilsen
Birte Weiss

Kulturministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Besvarelse af spørgsmål nr. S 929 af Jens Løgstrup Madsen (V)

Med henvisning til Forskningsministeriets brev af 10. januar 1996 kan Kulturministeriet efter høring af ministerområdets institutioner oplyse, at der ikke er indgået kontrakter om outsourcing af edb-opgaver med Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, hvor kontraktens samlede værdi overstiger 1 mio. kr.

Kulturministeren har tidligere godkendt besvarelsen. En kopi heraf vedlægges (ikke optrykt).

Med venlig hilsen
Jørgen Broberg

Landbrugs- og Fiskeriministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Under henvisning til spørgsmål nr. S 929 af Jens Løgstrup Madsen (V) og under henvisning til Forskningsministeriets skrivelse af 10. januar 1996 om samlet besvarelse af spørgsmålet oversendes vedlagt de ønskede oplysninger om outsourcingkontrakter inden for Landbrugs- og Fiskeriministeriets område.

Opmærksomheden henledes på, at man har lagt følgende forudsætninger til grund for ministeriets bidrag til besvarelsen:

1. Betegnelsen outsourcing forstås ikke alene som dækkende drift, der på et tidligere tidspunkt har været udført af ministeriet selv på eget anlæg og med egen arbejdskraft. I Landbrugs- og Fiskeriministeriets bidrag til besvarelsen forstås outsourcing således som dækkende også driftsopgaver, der altid er blevet udført af eksterne firmaer som servicebureauer og lignende.

2. Driftsopgaver forstås her som dækkende såvel maskinelle som personelle ressourcer.
3. I opgørelsen af samlede udgifter i hvert af finansårene 1993-95, jf. bilag 1, er medtaget samtlige kontrakter, det vil sige også kontrakter med en samlet værdi på mindre end 1 mio. kr.
4. Ved værdiansættelsen af kontrakter er lagt til grund, at kontrakter, der løber indtil opsigelse, forventes at have en faktisk varighed på 5-7 år.

I øvrigt henvises til de vedlagte skemaer.

Med venlig hilsen
Tine Kjær Hassager

Bilag 1

I nedenstående tabel er de samlede outsourcingudgifter for ministerområdet fordelt på hvert af finansårene 1993, 1994 og 1995.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet	1993	1994	1995
Outsourcing i alt	4.700.395	11.738.017	11.809.031
Heraf DCM	0	0	0

Bilag 2

Beskrivelse af driftsopgaven (»kontraktens tekniske omfang«)	Leverandør	Kontraktens løbetid (evt. angivelse af, om kontrakten løber indtil opsigelse)	Samlet værdi (der bortses fra opgaver under 1 mio. DKK)	Udbud?
Strukturdirektoratet: Forbedringsstøtte System til administration af til- skud	LEC	Opsigelse	5-10 mio.	Ja
Strukturdirektoratet: Ledsageforanstaltninger System til administration af til- skud	LEC	Opsigelse	5-10 mio.	Ja
Strukturdirektoratet: Skovforanstaltninger System til administration af til- skud	LEC	Opgaven er overgået til Skov- og Naturstyrel- sen	1-5 mio.	Nej
Fiskeridirektoratet: System til administration af fisketegn og fiskeplejebidrag	JWN Data A/S	Opsigelse	5-10 mio.	Ja
Fiskeridirektoratet: System til indtastning/regi- strering af logbøger	JWN Data A/S	Opsigelse	1-5 mio.	Ja
Plantedirektoratet: Udplotning af markkort til brug for landbrugernes ha- støtteansøgninger	Kampsax Geoplan	1-årig	1-5 mio.	Nej
Veterinærdirektoratet: Drift af Ante-Mortem-kontrol- lens fjerkrædatabase Kontrol af fjerkræsygdomme i slagtekyllingebesætninger	Det danske Fjerkræråd	Opsigelse, som sker pr. 31. december 1996, hvor VD overtager opgaven	1-5 mio.	Nej
Departementet: Servicebureau drift af GLR/ CHR	LEC	Opsigelse	10-50 mio.	Ja
Departementet: Ajourføring af CHR	Landbrugets Rådgivnings- center	Opsigelse	5-10 mio.	Nej

Miljø- og Energiministeriet, den 11. januar 1996
Forskningsministeriet

Bidraget indeholder 1 tabel for hver af ministeriets styrelser, i alt 7 stk., hver tabel med angivelse af de ønskede oplysninger.

Som svar på brev af 10. januar d.å. vedrørende ovennævnte § 20-spørgsmål fremsendes hermed Miljø- og Energiministeriets bidrag til den samlede besvarelse af spørgsmålet.

Med venlig hilsen
Flemming Groth-Hansen

Bilag

Departementet

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Systemvedligeholdelse på VAX og perifere enheder samt systemtilpasninger og driftsopgaver	GeoConsult A/S	3 x 1 år	1993: 264.200 kr. 1994: 202.700 kr. 1995: 218.000 kr.	Nej
Udarbejdelse af journalgateways til ministeriets E-posthuse	Dansk Software Design	Ca. 2 måneder	30.100 kr.	Nej
Implementering af WPO-gateway til Statens Datenet	Datacentralen	Ca. 2 måneder	52.000 kr.	Nej
Overordnet systemvedligeholdelse og systemovervågning af ministeriets fælles Internet-gateway	Uni-c	Løbende	15.000 kr. pr. år 1993-1995	Nej
SCR/SCL (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 582.845 kr. 1994: 771.703 kr. 1995: 922.896 kr.	Nej

Miljøstyrelsen

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
SCR/SCL (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 831.600 kr. 1994: 848.700 kr. 1995: 788.900 kr.	Nej
Retsinformation	Datacentralen A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 128.900 kr. 1994: 264.500 kr. 1995: 180.900 kr.	Nej

Energistyrelsen

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
SCR/SCL (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 500.881 kr. 1994: 507.645 kr. 1995: 544.286 kr.	Nej
Tilskudsordninger vedrørende energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger samt omstilling af ældreboliger til kraftvarme	Kommunedata	Løber indtil opsigelse	1994: ca. 13.000 kr. 1995: 13.068 kr.	Nej

Skov- og Naturstyrelsen

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Drift af regnskabs- og økonomistyringssystem for den decentrale styrelse/skovdistrikterne. (Skovøkonomisystemet)	Landbrugets EDB-Center (LEC)	1992-2001	Ca. 2,4 mio. kr. pr. år (1995-niveau)	Nej
Drift af regnskabssystem til administration af indbetaling af jagttegnsafgifter, riffelprøvegebyrer m.v.	Landbrugets EDB-Center (LEC)	1. oktober 1993 - 31. december 1996	Ca. 1,6 mio. kr. pr. år	Nej
Regnskabssystem til varetagelse af lønadministrationen vedrørende funktionæransatte i SNS (SCL) samt regnskabssystem til varetagelse af det løbende regnskab i den centrale styrelse, herunder debitor- og kreditoradministration	Dan Computer Management A/S	Indtil videre (Ny driftsaftale p.t. under udarbejdelse)	Ca. 1,7 mio. kr. pr. år	Nej
Edb-system til støtte af administrationen af skovforbedringsordningen, jf. lov nr. 193 af 29. marts 1989 om tilskud til skovforbedrende foranstaltninger	Landbrugets EDB-Center (LEC)	Løbende	Ca. 48.000 kr. pr. år	Nej
Edb-system til støtte af administration af lov om tilskud til skovbrugets konsulentvirksomhed, jf. lov nr. 274 af 2. maj 1990	Landbrugets EDB-Center (LEC)	Løbende	Ca. 12.000 kr. pr. år	Nej
Edb-system til administration af skovbruksforanstaltninger, dvs. skovtilpasning og skovforbedrende arbejder, jf. lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 247 af 11. april 1994 o.s.	Landbrugets EDB-Center (LEC)	Løbende	Ca. 432.000 kr. pr. år	Ja

Danmarks Miljøundersøgelser

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
SCR/SCL (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 0,9 mio. kr. 1994: 0,8 mio. kr. 1995: 0,9 mio. kr	Nej

Forskningscentret for Skov og Landskab

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
SCL/SCR (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 350.473 kr. 1994: 268.311 kr. 1995: 262.055 kr.	Nej
Drift af edb-netværk	HL-Teknik ApS	1. marts 1995 - 30. september 1995	239.000 kr.	Nej

Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS)

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Vedligeholdelse af journalsystem	Scan-Jour A/S	Løbende	1993: 16.883 kr. 1994: 98.613 kr. 1995: 19.752 kr.	Nej
Elektronisk arbejdsplads/ undervisning	Unisys A/S	Løbende, start 1995	462.439 kr. pr. år	Ja
SCR/SCL (ifølge kontrakt mellem Finansministeriet og Dan Computer Management A/S)	Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 304.061 kr. 1994: 267.244 kr. 1995: 293.087 kr.	Nej
Edb-system. Drift og vedligeholdelse af økonomi- og personalesystem	Datani	Løbende	1993: 174.621 kr. 1994: 337.020 kr. 1995: 181.513 kr.	Nej
Edb-system. Drift og vedligeholdelse af økonomi- og personalesystem	Erik Maintz A/S	Løbende, udløb 1994	1993: 28.150 kr. 1994: 56.100 kr.	Nej

Skatteministeriet, den 12. januar 1996

Hermed bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. S 917 til skatteministeren rejst den 5. januar 1996 af Jens Løgstrup Madsen (V) om omfanget af outsourcing af edb-kapacitet.

Told & Skat har ikke indgået kontrakter om

driftsopgaver med Dan Computer Management. Driftskontrakter er indgået med Datacentralen A/S, Kommunedata I-S og Responsor A/S.

Omfang m.v. af driftskontrakterne er vist i vedlagte bilag.

Skatteministeriet har ikke herudover indgået kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet.

Bilag

Kort beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Udbud?
<p>1. Mainframebaseret driftsopgave til behandling af de data, som indsamles af hensyn til administrationen af skatte- og afgiftslovingen, f.eks. selvangivelsesordning, moms og A-skat.</p> <p>Opgaven omfatter on line-opdateringer af og forespørgsler til registre fra kommuner, told- og skatteregioner og tilkoblede erhvervsvirksomheder.</p> <p>Kontrakten omfatter rådighed over maskinel, styresystemer, databasesystemer, netværks- og sikkerhedsprogrammel og programmel til systemudvikling og til slutbrugere.</p> <p>Omfanget af driftsopgaven er fastlagt i faktaskemaer og i en driftsplan indeholdende forventede datamængder og frekvens</p>	Datacentralen A/S	Til og med 1998	Nej
<p>2. Mainframebaserede driftsopgaver vedrørende forskudssystemet og børnefamilieydelsessystemet</p>	Kommundata I-S	Indtil opsigelse	Nej
<p>3. Mainframebaseret driftsopgave vedrørende batch-delen af Statens Salgs- og Vurderingsregister</p>	Responsor A/S	Indtil opsigelse	Ja

Socialministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Der vedlægges Socialministeriets bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. S 929.

Med venlig hilsen
Jørgen Rasmussen

Bilag

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Udbetalinger 1993 til 1995 mio. kr.	Udbud?
<p>Ankestyrelsen administrerer to forsikringsordninger: <i>Sorda-A.</i> Administration af forsikringsordningen for (mindre) private arbejdsgivere, som ved tilmelding til ordningen kan afgive risikoen for at skulle betale sygedagpenge til de ansatte i dagpengeperioden (ca. 40.000 medlemmer). <i>Sorda-F.</i> Den frivillige dagpengeordning for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller (ca. 100.000 medlemmer).</p> <p>De to systemer driftsafvikles hos Dan Computer Management A/S, og de er strukturelt opbygget ens med følgende driftsopgaver: registrering af tilmeldinger, løbende sagsbehandling og forespørgsler, ajourføring af regnskabsoplysninger, udskrivning af breve m.v. til forsikringstagere, overførsel af oplysninger til Komunedata, registrering af indbetalinger, betalingskontrol og rykkerdannelse samt for <i>Sorda-A</i> årlige regulering af præmien</p>	Datacentralen/Dan Computer Management A/S	Løber indtil opsigelse	1993: 1,7 1994: 1,8 1995: 1,9	Nej ¹⁾

¹⁾ Ankestyrelsen er den 22. december 1995 gået i begrænset EU-udbud vedrørende udvikling, administration og drift af et nyt edb-baseret system til administration af forsikringsordningerne.

Statsministeriet, den 11. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Til brug for Forskningsministeriets koordinering af en samlet besvarelse af spørgsmål nr. S 929 af Jens Løgstrup Madsen (V) fremsendes vedlagt skema med oplysning om Statsministe-

riets udgifter til outsourcing af driftsopgaver på edb-området i årene 1993-1995.

Kun driftsopgaver omkring og over beløbsgrænsen på 1.000.000 kr. er medtaget.

Statsministeriet har ingen kontrakter på området med Dan Computer Management.

P.m.v.
E.b.
Tommy Jensen

Beskrivelse af driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens samlede værdi	Udbud?
Assistance til drift og udvikling af Statsministeriets edb-system (minidatamat og netværk) ¹⁾	Cocon Data	1993: 1 år 1994: 1 år 1995: halvårlig	1993: 1.111.000 1994: 1.070.750 1995: 875.000	Nej Nej Nej

¹⁾ Opgaven har hovedsagelig omfattet drift, men det er ikke muligt på det foreliggende regnskabsgrundlag at sondre mellem udgifter til drift og (de mindre) udgifter til udviklingsopgaver i medfør af aftalerne.

Sundhedsministeriet, den 15. januar 1996

DSB:

Inden for Sundhedsministeriets område er følgende edb-opgaver outsourcet:

Landspatientregisteret, der er mainframebaseret, afvikles hos Kommunedata. Kontrakten løber til opsigelse med en årlig udgift på 3 mio. kr. Kontrakten har ikke været i udbud, men er i forbindelse med fornyelse p.t. i udbud.

Med venlig hilsen
Peter Munch-Petersen

Edb-virksomhed/ opgave	1993	1994	1995
---------------------------	------	------	------

Datacentralen A/S
/Specialkontrakt
om anvendelse af
SCL 3.322.061 3.770.060 3.965.508

Trafikministeriet, den 17. januar 1996

Hverken departementet eller styrelser og andre underliggende myndigheder har indgået kontrakter med Dan Computer Management A/S. Følgende styrelser/institutioner har indgået kontrakter om outsourcing med andre edb-firmaer.

Aftalen, som ikke har været i udbud, er indgået med virkning fra 12. oktober 1992. Omkostningerne dækker kørsel af samtlige månedslønninger i DSB. Fra 1. april 1993 blev de fleste timelønninger overført til Datacentralen, og fra 1. januar 1994 blev de sidste ca. 100 timelønninger overført. Det er således kun muligt at sammenligne 1994 med 1995.

Tillægsaftale er indgået for årene 1996 og 1997. Aftalen kan tidligst opsiges ved udgangen af 1997. Det tekniske omfang i MIPS kendes ikke.

Statshavnsadministrationen i Esbjerg:

Edb-virksomhed/opgave	1993	1994	1995
1. Kommunedata I/S/ Kort- og ledningsreg. (HW+SW)	50.000	50.000	30.000
2. Kampsax Data/Plottere (HW)	5.000	5.000	5.000
3. i-data/Printere (HW)	32.000	32.000	32.000
4. IBM/Cad-anlæg (HW+SW)	36.000	36.000	36.000
5. Datacentralen/(HW+SW)	520.000	520.000	500.000
6. Periferi/Plotter (HW)	9.000	9.000	9.000
I alt	652.000	652.000	612.000

ad 1. PRIME-computer. (MIPS ukendt.) Indbudt licitation. Kontrakt ophørt.

ad 4. Indeholder et stk. IBM RISC-6000 (21 MIPS). Indbudt licitation.

ad 5. Indeholder et stk. Micro Vax 3100-90. (24 VUP = ca. 24 MIPS) samt et stk. Micro Vax 3100-40 (5 VVP = ca. 5 MIPS). Udbudt EU-licitation.

ad 2-6. Kontrakter med 3-6 mdr. opsigelse. 5. er delvis op sagt.

har mulighed for at afvikle de globale numeriske modeller.

Med denne forudsætning har DMI kun outsourcet edb-driftsopgaver i forbindelse med brugersupport af et administrativt edb-system. Der er tale om en kontrakt med ingeniørfirmaet Erik Nielsen A/S med en udgift på 6.000 kr. i 1994 og 67.500 kr. i 1995. Løbende kontrakt med 3 mdr. opsigelse.

Statshavnsadministrationen i Frederikshavn:

Edb-virksomhed/opgave	1993	1994	1995
Datacentralen A/S/ Administrative opg. (HW+SW) ...	425.000	415.000	415.000
Kortdatabase (HW+SW)	325.000	162.000	0
I alt	750.000	577.000	415.000

Arbejderne har været udliciteret efter gældende regler. Den nuværende aftale med Datacentralen omfatter bl.a. vedligeholdelse af en Micro Vax 3100 model 80 på 10 MIPS. Kontrakt med 6 mdr. opsigelsesvarsel.

Danmarks Meteorologiske Institut (DMI): Det forudsættes, at f.eks. afvikling af mellemfristede globale meteorologiske prognoser, der i dag foregår på ECMWF (det europæiske meteorologiske regnecenter i England), ikke henregnes under begrebet outsourcing, idet DMI ikke selv

Vejdirektoratet:

Vejdirektoratet har ikke haft udgifter til outsourcing af edb-driftsopgaver i 1993-95.

For god ordens skyld bemærkes, at Vejdirektoratet efter EU-udbud i 1995 har indgået aftale med Hewlett-Packard A/S om outsourcing af edb-drift til ikrafttrædelse februar 1996. Aftalen har en varighed på 4 år med 2 år som prøvetid. Værdien er på 353.550 kr. pr. måned. Det tekniske omfang kan ikke opgøres i MIPS, da aftalen omfatter drift og service, men ikke edb-kapacitet.

Med venlig hilsen
Jan Trøjborg

Udenrigsministeriet, den 11. januar 1996

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Under henvisning til Forskningsministeriets skrivelse af 10. januar 1996 oversendes hoslagt

Udenrigsministeriets bidrag til Forskningsministeriets samlede besvarelse af det stillede spørgsmål om kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet.

P.M.V.

E.B.

Klaus Dahlgaard

Globalnetkontrakt

Beskrivelse af driftsopgaven:

I kontraktens løbetid skal netleverandøren etablere X.25 og telefoniopkoblinger til de i kontrakten specificerede udenrigsrepræsentationer (30 stk.). Netleverandøren skal endvidere drive Globalnet i takt med, at det løbende opstår ved opkobling af repræsentationerne.

Leverandør:

SCITOR (SITA).

Bilag

Kontraktens løbetid:

3 år til udløb senest pr. 31. december 1998.

Kontraktens samlede værdi:

Den samlede værdi for netleverandøren skønnes at andrage 17 mio. kr.

Udbud:

Kontrakten har været i EU-udbud.

Kontraktudgifter i perioden 1993-1995:

Der har ikke været udgifter i medfør af kontrakten i årene 1993-95.

Udenrigsministeriet har 2 kontrakter, som falder ind under det stillede spørgsmål: facility management-kontrakt med Datacentralen og Globalnetkontrakten med SCITOR (SITA).

Facility management-aftale

Beskrivelse af driftsopgaven:

Kontrakten omfatter varetagelse af Udenrigsministeriets samlede driftsopgave på ministeriets Digital VAX/VMS edb-installation med netværksopkoblede pc'er.

Driftsopgaven omfatter overvågning, systemmanagementbistand, driftsvedligeholdelse af anvendelsesprogrammel udviklet af Datacentralen, driftsafvikling af anvendelsesprogrammel og driftsteknisk rådgivning.

Undervisningsministeriet, den 15. januar 1996

Forskningsministeriet

Bredgade 43

1260 København K

Leverandør:

Datacentralen A/S (med Dan Computer Management A/S som underleverandør af overvågningsydelsen).

Besvarelsen omfatter departementet og SU-styrelsen. For departementets vedkommende er der kun tale om én opgave, nemlig lære- og praktikpladsinformationssystemet i Erhvervsskoleafdelingen. Opgaven har været i udbud. I SU-styrelsen foretages al støttmæssig databehandling (herunder tilbagebetaling af SU-lån m.v.) på styrelsens eget anlæg. Styrelsen har dog udlagt opgaver som tastning af ansøgninger samt print og efterbehandling af blanketter.

På grund af den korte tidsfrist har det ikke været muligt at indhente oplysninger fra ministeriets institutioner.

Kontraktens løbetid:

Fra 1.1.1993 og indtil opsigelse (12 måneders opsigelsesvarsel dog tidligst til ophør 3 år efter ikrafttrædelsen).

Kontraktens samlede værdi:

Ca. 6 mio. kr. pr. år.

Udbud:

Kontrakten har ikke været i udbud.

Kontraktudgifter i perioden 1993-1995:

Ca. 6 mio. kr. pr. år; heraf skønnes DCM's andel at være 0,5 mio. kr. pr. år.

Med venlig hilsen

Ulla Sønder

specialkonsulent

Udliciterede edb-driftsopgaver i Undervisningsministeriets departement (pr. 12. januar 1996).

Beskrivelse af opgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens årlige omkostninger	Udbud?
Erhvervsskoleafdelingens LOP-info-system indeholder oplysninger om praktikpladser, praktiksøgende m.v. inden for erhvervsuddannelsesområdet. Systemet anvendes af mere end 100 erhvervsskoler. Kontrakten med DC omfatter driftsafvikling på mainframe, systemprogrammering, kommunikationsovervågning, helpdisk funktioner, back-up m.m. Aftalen omfatter træk på 8 spids-MIPS. Træk herudover faktureres særskilt.	Datacentralen/Dan Computer Management (DC/DCM)	Nuværende aftale udløber 30. juni 1996	1993: 2.166.000 kr. 1994: 2.166.000 kr. 1995: 2.880.000 kr.	Ja

SU-styrelsens edb-kontrakter af driftsmæssig karakter 1993-1995

Driftsopgaven	Leverandør	Kontraktens løbetid	Kontraktens værdi		Udbud?
			år	mio kr.	
Tastning af ansøgnings-skemaer	Helsingør Data	indtil opsigelse	1993	0,7	Nej
			1994	0,8	
			1995	0,7	
			i alt	2,2	
Print og efterbehandling af blanketter	Datacentralen A/S/Dan Computer Management A/S	udløber 31. dec. 1996	1993	1,1	Nej
			1994	0,7	
			1995	0,9	
			1996	1,0	
			i alt	3,7	

Økonomiministeriet, den 12. januar 1996

Forskningsministeriet

Det kan oplyses, at der ikke på Økonomiministeriets område er indgået kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet.

Med venlig hilsen
Ib Katznelson

Spm. nr. S 930

Til indenrigsministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 931

Til kirkeministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kontrakter om outsourcing af edb-kapacitet (dvs. edb-driftsopgaver) ministeriet har indgået med henholdsvis Dan Computer Management A/S og andre edb-virksomheder, kontraktens løbetid, værdi og tekniske omfang (opgjort i MIPS), samt oplyse, om kontrakterne er blevet udbudt?«

Begrundelse

Spørgsmålet sigter på at få belyst, om ministeriets løsning af egne edb-driftsopgaver finder sted til priser, som svarer til dem, der gælder inden for det private erhvervsliv.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet bedes ministeriets årlige udgifter til outsourcing af edb-kapacitet i årene 1993, 1994 og 1995 oplyst. Udgifterne til Dan Computer Management A/S for disse år bedes opgjort særskilt.

Besvarelsen bedes omfatte såvel departement som styrelser og andre underliggende myndigheder.

Svar (19/1 96)

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Der henvises til forskningsministerens svar på spm. nr. S 929.

Spm. nr. S 1049

Til trafikministeren (16/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvilke initiativer har ministeren taget for at nedbringe sygefraværet inden for ministerens ressortområde?«

Begrundelse

Trafikministeriet er det ressortområde inden for staten, hvor sygefraværet er størst. I 1994 var sygefraværet på 12,7 dage pr. ansat mod et gennemsnit på 8,1 dage pr. ansat i staten som helhed.

Svar (29/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Indledningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte tal er et gennemsnitstal, som dækker såvel departementet som de derunder hørende styrelser og institutioner, herunder DSB.

Såvel departementet som styrelser og institutioner i Trafikministeriet er meget opmærksomme på sygefraværets betydning, såvel i hense-

ende til økonomien som til den service, ministeriet skal yde samfundet.

Der har derfor længe været gjort en indsats for at begrænse sygefraværet, og siden Finansministeriet i 1991 udgav »Vejledning om sygefravær«, har retningslinjerne deri vedrørende forbedring af arbejdsmiljø og samtaler om sygdom været fulgt.

Årsagen til det store gennemsnitlige sygefravær i Trafikministeriet som helhed er et forholdsvist stort sygefravær i DSB, hvor langt størstedelen af ministeriets personale er ansat.

I DSB skyldes ca. 12 pct. af sygefraværet i 1995 arbejdsskader, men også uendørs arbejde, skiftende arbejdstider og arbejdets farlighed forøger sygefraværet.

I rammeaftalen for DSB for 1995-1998 er der afsat betydelige midler til forbedring af arbejdsmiljø, f.eks. bedre belysnings- og terrænforhold, bygningsforbedringer og renovering af materiel og tekniske hjælpemidler. Dette forventes at påvirke såvel sygefravær som arbejdsskadebetinget fravær i gunstig retning.

DSB arbejder i øvrigt bevidst på at nedbringe sygefraværet, bl.a. gennem samtaler om sygdom, medarbejdersamtaler, nedbringelse af overarbejde, efteruddannelse m.v. Målet for 1996 er at nedbringe sygefraværet med 1 dag pr. medarbejder. DSB's arbejdsmiljøråd følger udviklingen nøje og koordinerer indsatsen på alle tjenestesteder.

Spm. nr. S 1213

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren forklare, hvorfor Ørestadsselskabet ikke har efterlevet lovgivernes hensigt om, at der udbydes forskellige typer af letbaner i forbindelse med Ørestadsprojektet?«

Begrundelse

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 7 i forslag til lov om Ørestaden m.v.: »Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt, at der udbydes forskellige typer letbaner, herunder også automatiske letbanesystemer som minimetro og letbane, således at det kan vurderes, hvilken type

der funktionelt og økonomisk bedst opfylder formålet.«

Svar (1/2 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har bedt Ørestadsselskabet om en udtalelse. Selskabet har oplyst følgende:

»Ifølge Ørestadsloven § 7, stk. 1, foretager Ørestadsselskabet, Frederiksbergbaneselskabet og Østamagerbaneselskabet offentligt udbud af anlæg og drift af de tre banestrækninger. Ifølge § 7, stk. 2, kan selskaberne udbyde forskellige typer letbaner, herunder bybane, minimetro og magnetbane.

I bemærkningerne til bestemmelsen hedder det: »Ved de i forslaget angivne linjeføringer og de beregnede omkostninger er det forudsat, at der etableres moderne bybaner. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt, at der udbydes forskellige typer af letbaner, herunder også automatiske letbanesystemer som minimetro og magnetbane, således at det kan vurderes, hvilken type der funktionelt og økonomisk bedst opfylder formålet.«

Da Ørestadsselskabet indledte sit arbejde, besluttede selskabets bestyrelse at undersøge tre forskellige banesystemer, nemlig minimetro, lightrail og sporvogne. Dette var en klar forudsætning i selskabets udbud af projekteringsarbejdet. Det blev samtidig besluttet, at undersøgelserne skulle være så grundige, at der for alle tre systemer blev udarbejdet projektmateriale, der umiddelbart kunne danne grundlag for et udbudsprojekt.

De meget grundige undersøgelser, hvor alle relevante aspekter er belyst, viste, at minimetroen på alle punkter var de to andre systemer overlegent. Det gjaldt således både med hensyn til at tiltrække det største antal passagerer og til at undgå miljøgener og trafikulykker. Minimetroen var samtidig den økonomisk mest fordelagtige.

På grundlag af de ovenfor nævnte gennemarbejdede projekter for de tre forskellige banesystemer vurderede selskabet, at et efterfølgende udbud af disse systemer nok ville give yderligere oplysninger om priserne, men der var ingen grund til at forvente, at licitationsresultaterne ville give væsentlig bedre sammenligningsgrundlag end de projekter med økonomiske overslag, rådgiverholdene havde udarbejdet. Hertil kom, at de øvrige forhold, som var afgø-

rende for valget af banesystem, ikke ville blive yderligere belyst ved udbud af forskellige systemer. Disse faktorer var som nævnt allerede belyst i de foretagne undersøgelser.

Samtidig tilkendegav relevante tilbudsgivere samstemmende, at de under ingen omstændigheder ville give tilbud på flere forskellige banesystemer, der blev udbudt parallelt, medmindre da at Ørestadsselskabet betalte alle omkostningerne herved. Omkostninger, som er af en betragtelig størrelse.

På denne baggrund var det således ikke i praksis hensigtsmæssigt at udbyde forskellige banesystemer, og samtidig var lovens formål med et sådant udbud – nemlig at få en vurdering af, hvilken banetype der funktionelt og økonomisk bedst opfylder formålet – allerede tilgodeset med udarbejdelsen af detaljerede projekter for og den sammenlignende vurdering af alle tre banesystemer. Ørestadsselskabet vurderede derfor, at der ikke var grundlag for at benytte lovens mulighed for at udbyde forskellige typer letbaner, idet dette i bedste fald ikke ville give bedre grundlag for systemvalget og i værste fald kunne føre til ringere interesse for at give tilbud og dermed mindre seriøs konkurrence imellem tilbudsgiverne og samlet et dårligere licitationsresultat.

Jeg har ikke yderligere at føje til Ørestadsselskabets udtalelse.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 7: »Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt, at der udbydes forskellige typer letbaner, herunder også automatiske letbanesystemer som minimetro og letbane, således at det kan vurderes, hvilken type der funktionelt og økonomisk bedst opfylder formålet.«

Svar (1/2 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I ovenstående spørgsmål forudsættes det, at der er udvist ansvarspådragende forhold i Finansministeriet, eller at sådanne forhold er udvist af finansministeren. Det er jeg ikke enig i.

Spm. nr. S 1215

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Er det særlig ansvarspådragende for ministeren, såfremt Ørestadsselskabets manglende overholdelse af lovgivernes hensigt om offentlig licitation medfører økonomisk og funktionelt dårlige løsninger på den i lov om Ørestaden m.v. forudsatte bybane?«

Begrundelse

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 7 i forslag til lov om Ørestaden m.v.: »Efter forslaget skal både anlæg og drift af letbanerne udbydes i offentlig licitation med henblik på, at der gennem konkurrence kan findes det bedste forslag i både teknisk og økonomisk henseende.«

Af licitationsloven fremgår det af § 2, stk. 2, 1. pkt.: »Ved offentlig licitation rettes opfordring til at byde ved bekendtgørelse i dagspressen eller på lignende måde til en ubestemt kreds.«

Det fremgår endvidere af licitationslovens § 3, stk. 1: »Ved enhver licitation indgives budene i lukket kuvert, der åbnes på licitationsstedet på et forud fastsat tidspunkt. De bydende er berettiget til at være til stede ved åbningen af budene ...«.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1214).

Spm. nr. S 1214

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Er det særlig ansvarspådragende for ministeren, såfremt Ørestadsselskabets manglende udbud af forskellige typer letbaner medfører økonomisk, teknisk og funktionelt dårlige løsninger på den i lov om Ørestaden m.v. forudsatte bybane?«

Begrundelse

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 7 i forslag til lov om Ørestaden m.v.: »Efter forslaget skal både anlæg og drift af letbanerne udbydes i offentlig licitation med henblik på, at der gennem konkurrence kan findes det bedste forslag i både teknisk og økonomisk henseende.«

Spm. nr. S 1216

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor Ørestadsselskabet vil undlade at følge reglerne i licitationsloven, hvorefter de bydende ved en licitation er berettiget til at være til stede ved åbningen af budene?«

Begrundelse

Det fremgår af Ingeniøren den 26. januar 1996, at Ørestadsselskabet vil bryde licitationsskik ved at undlade at offentliggøre budene på totalentreprisen for 1. etape af den planlagte bybane.

Det følger af licitationslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.: »Ved offentlig licitation rettes opfordring til at byde ved bekendtgørelse i dagspressen eller på lignende måde til en ubestemt kreds«.

Det fremgår endvidere af licitationslovens § 3, stk. 1: »Ved enhver licitation indgives buddene i lukket kuvert, der åbnes på licitationsstedet på et forud fastsat tidspunkt. De bydende er berettiget til at være til stede ved åbningen af budene ...«.

Endvidere fremgår det klart af bemærkningerne til § 7 i lov om Ørestaden m.v.: »Efter forslaget skal både anlæg og drift af letbanerne udbydes i offentlig licitation med henblik på, at der gennem konkurrence kan findes det bedste forslag i både teknisk og økonomisk henseende.«

Det har således været lovgivers hensigt, at de indkomne tilbud skulle være tilgængelige for tilbudsgiverne. Manglende indsigt risikerer at gøre det sværere at fastlægge årsagen til eventuelle problemer i Ørestadsprojektet.

Svar (1/2 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har bedt Ørestadsselskabet om en redegørelse for udbudet af bybanen. Ørestadsselskabet har oplyst følgende:

»Projekteringen af bybanen, herunder af de forskellige banesystemer, har været underkastet udbud i henhold til EF-direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, det såkaldte tjenesteydelsesdirektiv. Anlæg og drift af bybanen er udbudt i henhold til EF-direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993, det såkaldte forsyningsvirksomhedsdirektiv,

idet selskabet ligesom øvrige banevirksomheder, kraftværker m.v. er omfattet af dette direktiv.

Forsyningsvirksomhedsdirektivet giver mulighed for forskellige udbudsformer. Ørestadsselskabet har valgt »udbud efter forhandling med forudgående bekendtgørelse«. Ørestadsselskabet har valgt denne udbudsform, fordi den giver de bedste muligheder for indbyrdes at tilpasse de forskellige dele af udbudet, herunder anlægsprojekt, leverance af jernbanteknisk udstyr og togmateriel samt driftsopgaver.

Den danske licitationslov, som i parentes bemærket ikke kendes tilsvarende i andre lande, gælder for arbejder og leverancer inden for bygge- og anlægsvirksomhed, dog ikke når der som for bybaneudbudet er tale om totalentreprise. For totalentrepriseudbud gælder kun ganske få af licitationslovens bestemmelser. For udbud af maskintekniske anlæg, eksempelvis banetekniske anlæg og togvogne, gælder licitationsloven slet ikke.

Med hensyn til de to bestemmelser, som spørgeren i begrundelsen for spørgsmålene henviser til, kan det oplyses, at licitationslovens § 2 er gældende for totalentreprise. Udbudet har da også været annonceret i såvel danske dagblade som i EU-tidende. For totalentreprise gælder derimod ikke bestemmelsen i § 3, stk. 1, om, at »ved enhver licitation indgives budene i lukket kuvert, der åbnes på licitationsstedet på et forud fastsat tidspunkt. De bydende er berettiget til at være til stede ved åbningen af budene og til at blive bekendt med budsummerne og eventuelle forbehold.« EU-reglerne indeholder heller ikke et sådant krav.

En offentliggørelse af tilbudspriserne på licitationsdagen vil i øvrigt ikke være særlig oplysende ved totalentreprise, hvor de tilbudte løsninger i teknisk henseende kan være meget forskellige, således at en umiddelbar prissammenligning ikke giver mening. Derudover vil en offentliggørelse af priserne på licitationspunktet være uhensigtsmæssig under hensyntagen til de efterfølgende forhandlinger med entreprenørerne.

Ørestadsselskabet har besluttet at lade tilbudene åbne under overværelse af notarius publicus og ikke de bydende. Til gengæld kan de bydende selv være med til at drøfte og fastlægge prissætningen af deres forbehold og værdien af eventuelle afvigelser i ydelserne. De bydende har således indflydelse på vurderingen af deres

tilbud i modsætning til, hvad der gælder for udbud efter licitationsloven. Desuden vil selskabets evaluering blive dokumenteret svarende til EF-direktivets krav og skal kunne kontrolleres af Europa-Kommissionen

Den offentlighed, der er i licitationsloven, giver alene tilbudsgiverne og ikke andre ret til at overvære åbningen af budene og blive bekendt med budsummerne. Licitationsloven giver derimod ikke tilbudsgiverne ret til at blive bekendt med de enkelte tilbuds tekniske og kommercielle indhold.

Set fra tilbudsgivernes synsvinkel giver udbud efter forhandling større indsigt i og indflydelse på, hvorledes tilbudene vurderes, og dermed også på, at den indbyrdes sammenligning afgøres så retfærdigt og på et så seriøst grundlag som muligt.

For bygherren giver udbud efter forhandling mulighed dels for en bedre indbyrdes tilpasning af de enkelte dele af så stort og komplekst et projekt som bybanen, dels for bedre at udnytte alternative forslag. Desuden giver denne udbudsform den bedste mulighed for at finde den optimale balance imellem teknisk kvalitet og økonomi og for at skabe så effektiv en konkurrencesituation som muligt og dermed for at opnå det teknisk og økonomisk bedste tilbud.

Tilbudene indeholder en specifikation af en række delpriser. Det vil således være muligt i forbindelse med tilbudsevalueringen at kontrollere prissætningen af delleverancer. Den valgte udbudsform muliggør – i modsætning til, hvad der ville være gældende, hvis udbud var sket efter licitationslovens regler – at man frit kan forhandle med samtlige tilbudsgivere om samtlige tilbudte priser.

Sammenfattende kan det siges, at Ørestads-selskabet fuldt ud har overholdt lovgivernes hensigt om offentlig licitation. Ikke alene er anlæg og drift udbudt i licitation som foreskrevet i Ørestadsloven, men også projekteringen af bybanen har været udbudt i licitation. Selskabet har desuden ved valg af udbudsform fulgt de gældende nationale og internationale love og regler for udbud og i den sammenhæng valgt den mest hensigtsmæssige udbudsprocedure for et så komplekst projekt, som bybaneprojektet er. Den valgte fremgangsmåde giver således den største sikkerhed for, at selskabet opnår de økonomisk set mest fordelagtige tilbud og indgår de bedst opnåelige aftaler med entreprenører og leverandører. Endelig skal det nævnes, at Europa-Kommissionen har mulighed for at

kontrollere, at alle regler er fulgt såvel ved udbudet som ved bedømmelsen af tilbudene.»

Jeg har ikke yderligere at føje til Ørestadsselskabets redegørelse.

Spm. nr. S 1217

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes det i tilfælde af økonomiske problemer i Ørestadsprojektet vil være muligt at fastlægge, om problemerne i givet fald skyldes svagheder i licitationsaftalerne for togvogne eller tunnelrør?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1216.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1216).

Spm. nr. S 1218

Til finansministeren (26/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Er det særlig ansvarspådragende for ministeren, såfremt Ørestadsselskabets manglende offentliggørelse af afgivne tilbud på den planlagte bybane gør det vanskeligt at gennemskue, om eventuelle økonomiske problemer i Ørestadsprojektet skyldes svagheder i aftalerne med leverandørerne?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1214).

Spm. nr. S 1138

Til landbrugs- og fiskeriministerens (23/1 96) af:

Kim Mouritsen (V):

»Vil ministeren lade justitsministeren vurdere, hvorledes forslag til lov om administration af Det Europæiske Fælleskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produk-

tionsafgifter m.v. (L 174) og forslag til lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren (L 175) forholder sig til grundlovens § 72 og § 73?»

Begrundelse

Med baggrund i diskussionen af skiftende regerings rutinemæssige brug af vendinger i lovgivningen, der giver ministerierne ret til kontrol af private og offentlige ejendomme uden retskendelse (som bl.a. i diskussionen vedrørende flyvehavre), ønskes lovforslag nr. L 174's og L 175's overensstemmelse med grundloven vurderet.

Svar (29/1 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Begge lovforslag har, inden de blev fremsat, været vurderet af Justitsministeriet. Dette gælder således også de bestemmelser, der foreslås, om, at de kontrollerende myndigheder uden retskendelse har adgang til fiskerfartøjer, virksomheder m.v.

Ved udformningen af bestemmelserne er der foretaget en overvejelse om behovet for at foreslå disse hjemler.

De hjemler, der foreslås, svarer enten til regler, der er gældende i de lovbestemmelser, som forslagene skal afløse, eller til tilsvarende regler på landbrugs- og fiskeriområdet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagenes bemærkninger, herunder den ret udførlige bemærkning til § 4 i forslag til lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v. (L 174).

Spm. nr. S 1061

Til trafikministeren (17/1 96) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Under hvilke betingelser vil eventuelle private operatører kunne overtage anlæg, ejendom og forpligtelser, når DSB fralægger sig betjeningen af de såkaldte sidebaner på det danske jernbanelanet?»

Svar (30/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Nedlæggelse af DSB-drevne sidebaner kan for det første kun ske ved lov. For det andet vil en banestrækning med tilhørende infrastruktur og bygninger kunne sælges til en privat operatør, når der er foretaget offentligt udbud i henhold til Finansministeriets cirkulære af 6. januar 1995 om almindelige regler for salg af statens faste ejendomme. For det tredje foreligger der den mulighed, at DSB udlejer brugen af skinner, bygninger og eventuelt også togmateriel til en anden operatør, når en strækning er nedlagt eller driften er indstillet. Også indstilling af driften kan kun ske ved lov.

Endelig vil en ny operatør skulle sikkerhedsgodkendes. For nærværende sker dette i Tilsynet for Privatbanerne.

Spm. nr. S 1114

Til trafikministeren (22/1 96) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at ScandLines årligt betaler ca. 24 mio. kr. for benyttelse af DSB's færgefaciliteter i Helsingør og i benægtende fald, hvad er da beløbet?»

Svar (1/2 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

ScandLines betaler årligt ca. 86 mio. kr. til moderselskabet DSB Rederi A/S for benyttelse af DSB's færgefaciliteter i Helsingør. De 86 mio. kr. er ifølge oplysninger fra DSB Rederi A/S fastsat i forbindelse med indgåelse af samarbejdsaftalen med SweFerry AB på basis af de samlede havneomkostninger på overfarten.

DSB Rederi A/S forventes at betale i størrelsesordenen 24 mio. kr. til DSB, idet udgangspunktet for DSB i den forbindelse har været forudsætningerne i bevillingslovene for 1995, herunder bl.a. om forrentning og afskrivning for de af DSB ejede faste anlæg.

Spm. nr. S 1115

Til trafikministeren (22/1 96) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke betingelser og vilkår engagementet mellem skibsreder Ole Lauritzen og Trafikministeriet var/er underlagt, jf. brev til trafikminister Jan Trøjborg, næstsidsste afsnit, (Trafikudvalget alm. del – bilag 194), hvoraf det fremgår, at skibsreder Ole Lauritzen både er blevet bedt om og engageret til at fremlægge et projekt for et nyt færgeleje i Helsingør, og vil ministeren bekræfte, at de betragtninger, Ole Lauritzen gør i skrivelsens sidste afsnit, ikke vil være det, man kan betegne som diskriminerende konkurrencevilkår?«

Svar (1/2 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

For så vidt angår spørgsmålets første led om betingelser og vilkår i relation til Ole Lauritzens udarbejdelse af projektansøgning, henvises til min redegørelse til Folketingets Trafikudvalg af 29. januar 1996 med bilag, samt bilag som blev bragt med mit brev af 30. januar 1996.

De betragtninger, Ole Lauritzen gør sig om økonomi, konkurrencedygtighed m.v. i et eventuelt 4. færgeleje, må være Ole Lauritzens egne vurderinger. Det er op til en privat bygherre i givet fald at vurdere, om han vil investere heri med sigte på at opnå en forretningsmæssig drift.

Spm. nr. S 1146

Til trafikministeren (23/1 96) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Foreligger der nogen form for skriftlig aftale mellem skibsreder Ole Lauritzen og Trafikministeriet omkring bygning/etablering af et fjerde færgeleje i Helsingør?«

Svar (1/2 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Der foreligger ikke nogen form for aftale mellem skibsreder Ole Lauritzen og Trafikministeriet om etablering af et nyt færgeleje i Helsingør.

Ole Lauritzen har siden juni 1993 haft tre projektansøgninger til behandling i Trafikministeriet. Ansøgningerne har i overensstemmelse med praksis været udsendt i sædvanlig skriftlig høringsprocedure. Der har løbende været afholdt møder om sagens udvikling mellem Ole Lauritzen og Trafikministeriet bl.a. med henblik på vejledning om tilvejebringelse af oplysninger med hensyn til de krav, som andre myndigheder skønnes at ville stille i forbindelse med godkendelse af projektansøgningerne.

Jeg kan i øvrigt om forløbet af sagen henvise til »Redegørelse om Ole Lauritzens ansøgning om anlæg af færgeleje i Helsingør«, som jeg den 29. januar 1996 sendte til Folketingets Trafikudvalg.

Spm. nr. S 1116

Til arbejdsministeren (22/1 96) af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes AF skal forholde sig i tilfælde, hvor ledige afslår tilbud inden for deres eget fagområde, og om det kan betragtes som en skærpente omstændighed, hvis der afslås tilbud, hvortil der er knyttet ordinær beskæftigelse?«

Begrundelse

Dagspressen har i de seneste dage omtalt rapporten om rekrutteringsproblemer fra Vejle Amt. Af rapporten, side 15, fremgår det, at »det bør eventuelt fremover overvejes at betragte aktiveringstilbud inden for de lediges fagområder, der efterfølges af ordinær beskæftigelse, som en formidling, der følges op af indberetning til a-kassen, såfremt den ledige afslår tilbudet«.

Denne formulering kunne give anledning til at frygte, at der i AF-systemet fortsat er usikkerhed om, i hvilke tilfælde der skal ske indberetning til a-kasserne med henblik på en vurdering af den pågældendes rådighed.

Svar (30/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I sin begrundelse for spørgsmålet henviser spørgeren til en rapport om rekrutteringspro-

blemer i AF-Vejle, hvori det siges, at »det bør eventuelt fremover overvejes at betragte aktiveringstilbud inden for de lediges fagområder, der efterfølges af ordinær beskæftigelse, som en formidling, der følges op af indberetning til a-kassen, såfremt den ledige takker nej«.

I forlængelse af spørgsmålet har spørgeren i et særskilt spørgsmål nr. S 1117 spurgt, om det er i fuld overensstemmelse med gældende regler, hvis AF undlader at indberette afslag på aktiveringstilbud, der ikke er kombineret med garanti for ordinær beskæftigelse af mindst 26 ugers varighed, og om der er iværksat eller påtænkes iværksat aktiviteter, der over for AF indskærper, i hvilke tilfælde der skal ske indberetning til arbejdsløshedskasserne.

Jeg vil gerne med hensyn til spørgerens henvisning til rapporten fra AF-Vejle sige, at det nævnte citat fra rapporten ikke skal ses som et udtryk for tvivl om indberetningsprocedurerne i forbindelse med negative hændelser, men alene som en overvejelse af, i hvilken form visitationen til jobrotationsprojekter skal foregå. Citatet refererer til et konkret tilfælde, der drejer sig om et jobrotationsprojekt, hvor et antal ledige var indkaldt til et informationsmøde om projektet. En del af disse valgte ikke at ville deltage i projektet, og da det på forhånd var meddelt, at det var frivilligt, om man ville tage imod tilbudet, blev de ikke indberettet til a-kassen. Der har således ikke været tale om konkret afgivelse af tilbud i forbindelse med en handlingsplan, som i tilfælde af afslag skal indberettes til a-kassen.

Generelt om AF's underrettningspligt ved negative hændelser vil jeg gerne sige, at det i bekendtgørelsen om en aktiv arbejdsmarkedsindsats er fastsat, at AF skal underrette a-kassen, hvis den ledige ikke vil medvirke til at få udarbejdet eller revideret en handlingsplan, eller hvis den ledige ikke overholder handlingsplanen.

Hvis en ledig afslår at tage imod et tilbud, som er indeholdt i en handlingsplan, er handlingsplanen ikke overholdt, og AF skal derfor underrette a-kassen herom. Der skelnes ikke i den forbindelse mellem tilbud, hvortil der er knyttet ordinær beskæftigelse, og tilbud, hvortil der ikke er knyttet ordinær beskæftigelse. Tilsvarende gælder for ledige under 25 år, der får tilbud efter kapitel 15 a i bekendtgørelsen om en aktiv arbejdsmarkedsindsats.

Det følger videre af bekendtgørelsen, at AF i forbindelse med formidling af ordinært arbejde skal underrette a-kassen, hvis den ledige ikke er

mødt op til samtale hos AF, ikke er mødt op hos arbejdsgiveren eller har afvist det formidlede arbejde. Der skal også ske underretning til a-kassen, hvis den ledige har udvist en adfærd, der kan sidestilles med en afvisning af det formidlede arbejde.

Der skal således ske underretning til a-kassen, uanset om den lediges afslag sker i forhold til et tilbud om aktivering i henhold til en handlingsplan, eller om det sker i forhold til et formidlet ordinært arbejde.

Jeg kan desuden oplyse, at ved tilbud uden for en handlingsplan som f.eks. vejledningstilbud skal AF underrette a-kassen, hvis den ledige ikke møder op eller undlader at reagere på AF's indkaldelsesskrivelse.

I en vejledning om AF's pligt til at underrette a-kasserne og a-kassernes reaktion på underretningen er understreget AF's pligt til at underrette a-kassen i tilfælde af en ledigs afslag på et tilbud eller et formidlet ordinært arbejde. Vejledningen understreger også, at AF ikke må foretage en vurdering af den lediges begrundelse for afslag, men blot objektivt skal foretage underretningen.

Det er således min opfattelse, at der ikke er uklarheder om, hvornår AF skal underrette a-kassen, når en ledig afslår et tilbud.

Spm. nr. S 1117

Til arbejdsministeren (22/1 96) af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren oplyse, om det er i fuld overensstemmelse med gældende regler, hvis AF undlader at indberette afslag på aktiveringstilbud, der ikke er kombineret med garanti for ordinær beskæftigelse af mindst 26 ugers varighed, og om der er iværksat eller påtænkes iværksat aktiviteter, der over for AF indskærper, i hvilke tilfælde der skal ske indberetning til a-kasserne?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1116.

Svar (30/1 96)**Arbejdsministeren** (Jytte Andersen):

Jeg henviser til mit svar på § 20-spørgsmål nr. S 1116.

Spm. nr. S 1056

Til trafikministeren (16/1 96) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for lovligheden af, at man på knallertkøruddannelsen kobler et hjertemassagekursus og et holdningsbearbejdende kursus, således at begge dele forestås af politiet?«

Svar (29/1 96)**Trafikministeren** (Jan Trøjborg):

Ifølge Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 215 af 22. marts 1994 udøver Færdselsstyrelsen som udgangspunkt de beføjelser, der i færdselsloven eller i medfør af denne er tillagt trafikministeren. Jeg har derfor indhentet følgende udtalelse om spørgsmålet fra Færdselsstyrelsen:

»I henhold til færdselslovens § 63, stk. 1, må ikke-registreringspligtig knallert kun føres af personer, som er fyldt 16 år. Personer under 18 år skal ifølge stk. 2 endvidere have erhvervet bevis for med et tilfredsstillende resultat at have modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med ikke-registreringspligtig knallert.

Justitsministeriet (nu Trafikministeriet) fastsætter bestemmelser om undervisningen, som det påhviler kommunen at sørge for, jf. § 63, stk. 3 og 4.

Trafikministeriet har i bekendtgørelse nr. 653 af 9. august 1993 om obligatorisk knallertundervisning fastsat regler om undervisningen. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, at kommunen sørger for undervisning i færdselsreglerne og i kørsel med knallert. Undervisningen skal ifølge § 2 omfatte teoretisk og praktisk undervisning og har til formål at give eleverne viden, færdigheder og holdninger, der sætter eleverne i stand til at færdes på knallert uden at blive offer for eller årsag til færdselsuheld. Undervisningen skal gives efter retningslinjer udfærdiget af Rådet for Større Færdselssikkerhed efter forhandling med Trafikministeriet.

Rådet for Større Færdselssikkerhed har i november 1993 udsendt »Retningslinier og læseplan m.v. vedrørende Ungdomsskolens obligatoriske knallertundervisning«. Læseplanen opdeler stoffet i 9 obligatoriske emner:

A. Indledende manøvrer m.v.

1. Risikoen ved knallertkørsel
2. Enemanøvrer
3. De første manøvrer på vej

B. Manøvrer i vejkryds

4. Krydsning (ligeudkørsel i kryds)
5. Højresving
6. Venstresving

C. Afsluttende manøvrer på vej

7. Møde og overhaling
8. Kørsel i tæt og blandet færdsel
9. Inden du selv kører.

Til hvert af de 3 hovedafsnit hører yderligere nogle kursusemner, som ifølge rådets retningslinjer bør gennemgås i tilslutning til de pågældende hovedafsnit, eksempelvis unges forhold og indstilling til politiets arbejde i forbindelse med afsnit C. Formålet med kursusemnerne er at give læreren mulighed for bredt at orientere eleverne om generelle forhold, som ikke umiddelbart kan henføres til et enkelt emne eller en manøvre. Hensigten hermed er at påvirke elevernes viden og holdninger om risikoforhold og færdselsproblemer i en hensigtsmæssig retning.

Læseplanens stofområde er bindende, og der skal veksles mellem klasseundervisning (teori) og praktisk undervisning.

Ifølge rådets retningslinjer bør der herudover gives eleverne mulighed for supplerende undervisning inden for ungdomsskolens almen fagkreds, f.eks. førstehjælp (optræden på skadested) og trafikulturelle emner, som kan indeholde en holdningsbearbejdelse.

Som lærere ved knallertundervisningen anvendes ungdomsskolelærere med faglige og pædagogiske forudsætninger. Det kan f.eks. være kørelærere, polititjenestemænd, folkeskolelærere og andre med særlig interesse og forudsætninger for knallertundervisningen.

Undervisningen har således til formål at give eleverne den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder, således at eleverne sikkert kan færdes i trafikken. For at opnå dette formål er det nødvendigt at holdningsbearbejde eleverne. Denne holdningsbearbejdelse må naturligvis

ikke gå ud over rammerne for knallertundervisningen.

Den supplerende undervisning, herunder kursus i førstehjælp, er ikke et led i den obligatoriske knallertundervisning. Undervisningen kan gives, såfremt underviseren finder mulighed herfor. Det er styrelsens umiddelbare opfattelse, at undervisning i hjertemassage falder uden for den førstehjælpsundervisning, der supplerende kan gives til de 16-18-årige i forbindelse med knallertundervisningen, men en nærmere vurdering må afhænge blandt andet af en lægefaglig bedømmelse af undervisningens karakter og specifikke indhold.«

I tilslutning til Færdselsstyrelsens udtalelse kan jeg oplyse, at trafikministeren i medfør af færdselslovens § 63, stk. 4, kan fastsætte nærmere bestemmelser om knallertundervisningen. Sådanne kurser, som der henvises til i spørgsmålet, vil derfor i overensstemmelse hermed kunne indføres som et tillæg til den gældende obligatoriske knallertundervisning.

I betragtning af, at den nuværende undervisningsordning alene har været i kraft i godt 2 år, og henset til, at der ifølge Færdselsstyrelsen i forvejen i et vist omfang faktisk indgår holdningsbearbejdelse i undervisningen, finder jeg ingen anledning til på nuværende tidspunkt at ændre bekendtgørelsen om obligatorisk knallertundervisning.

Spm. nr. S 1083

Til kulturministeren (19/1 96) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for mulighederne for at få en eller flere private kursusudbydere af efteruddannelse af musiklærere, eventuelt fra brancheforeningen PKV, til at have sæde i Statens Musikråds efteruddannelsesudvalg?«

Svar (25/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Da det ifølge musikloven er Statens Musikråd, der varetager støtte til efteruddannelse på musikområdet, vil det være op til Musikrådet at tage stilling til, hvorvidt private kursusudbydere

af efteruddannelse til musiklærere bør være repræsenteret i efteruddannelsesudvalget.

Spm. nr. S 1135

Til forsvarsministeren (22/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Er det i overensstemmelse med den danske regerings opfattelse af NATO-styrkernes mandat i Bosnien, at disse ikke skal beskytte hjemvendende flygtninge mod fysisk afstraffelse, men kun gribe ind, hvis de ser nogle af disse blive slået ihjel?«

Begrundelse

Ifølge Dagbladet Information den 8. januar 1996 har brigadegeneral Finn Særmark-Thomsen udtalt følgende til avisens korrespondent i Bosnien, Thomas Hjortsø: »Vi har ingen bestemte planer om at beskytte hjemvendende flygtninge. Det er kun i yderste nødstilfælde, at vi vil gribe ind – for eksempel hvis vi ser nogle blive slået ihjel. Men tæv og den slags er politisager.«

Svar (30/1 96)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

IFOR-styrkens hovedopgave er at sikre overholdelse og gennemførelse af de militære sider af freds aftalen i Bosnien. I det omfang, det er muligt under hensyn til løsning af denne hovedopgave og de midler, som styrken råder over, vil IFOR endvidere bidrage til den generelle sikkerhed i området ved løsning af andre opgaver.

Om løsning af sådanne andre opgaver hedder det i freds aftalen:

»The Parties understand and agree that the IFOR shall have the right to fulfill its supporting tasks, within the limits of its assigned principal tasks and available resources, and on request, which include the following:

....
(d) to observe and prevent interference with the movement of civilian populations, refugees, and displaced persons, and to respond appropriately to deliberate violence to life and person.

... .«

Det er efter min opfattelse ikke muligt på forhånd entydigt at fastlægge, hvordan IFOR-styrken vil forholde sig i alle de situationer, som måtte kunne opstå. Det vil være baseret på en vurdering af den konkrete situation. Denne vurdering vil blive foretaget af personellet på stedet.

Det er formelt parternes ansvar, at civile, herunder hjemvendende flygtninge, beskyttes mod overgreb. Regulering af dette forhold tilkommer den internationale politistyrke. Denne politistyrke, der er et element i fredsftaltens civile del, er dog først nu ved at komme på plads.

Spm. nr. S 1137

Til statsministeren (23/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren på baggrund af Europa-Parlamentets opfordring til den tyrkiske regering og Kurdistans Arbejderparti (PKK) om at finde en ikkevoldelig løsning på konflikten (se vedtagelsen af den 13. december 1995) oplyse, om regeringen har svaret på brevet af 26. december 1995 fra præsidenten for PKK, Abdullah Ocalan, og vil ministeren i bekræftende fald fremsende svaret?«

Svar (1/2 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er dansk politik ikke at besvare henvendelser fra PKK, der betragtes som en terroristorganisation. Dette er også gældende, for så vidt angår PKK's brev af 26. december 1995. Dette svarer til holdningen hos vore EU-partnere og hos andre nærtstående lande.

Det bør tilføjes, at Danmark er blandt de mest aktive lande med hensyn til at forsøge at påvirke Tyrkiet til at finde en fredelig og demokratisk løsning på det kurdiske spørgsmål. Fra dansk side forsømmer man ingen lejlighed til at tage dette spørgsmål op i kontakterne med de tyrkiske myndigheder.

Spm. nr. S 1063

Til justitsministeren (16/1 96) af:

Villy Søvnald (SF):

»Kan ministeren oplyse, om firmaerne Alcatel Kirk, Alkaline Batteries og Bruhn Newtech har søgt om tilladelse til at producere materiel efter våbenloven eller krigsmaterielloven og i givet fald hvornår, og kan ministeren tillige oplyse, om ovennævnte firmaer har søgt om og fået meddelt tilladelse til at eksportere materiel, der falder ind under våbenloven eller krigsmaterielloven og i så fald hvornår?«

Begrundelse

Alcatel Kirk, Alkaline Batteries og Bruhn Newtech reklamerer i »Danish Aerospace and Defence Industries Capabilities Manual«, 4. udg., 1994, for flere forskellige produkter, der indgår som komponenter i militært materiel.

Det er imidlertid spørgerens opfattelse, at firmaerne ikke har fået meddelt tilladelse til at producere militært udstyr.

Svar (31/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

1. Justitsministeriet kan oplyse, at firmaet Alcatel Kirk ikke i dag har tilladelse til at producere materiel efter våben- og eksplosivstofloven eller krigsmaterielloven.

Den 15. marts 1991 meddelte Justitsministeriet Alcatel Kirk tilladelse til fremstilling af 35 stk. militære digitaltelefoner (Eurocom Terminaler ET-10). Tilladelsen var gældende til den 1. april 1993.

Tilladelsen blev meddelt i medfør af krigsmateriellovens § 14, stk. 1, nr. 1, hvorefter en virksomhed, der kun i ringe omfang fremstiller krigsmateriel, kan meddeles dispensation fra bestemmelserne i lovens §§ 2-7.

Det bemærkes, at firmaet ikke kunne meddeles tilladelse til produktion af krigsmateriel efter lovens § 2, fordi Alcatel Kirk ikke opfyldte bestemmelsen om, at mindst 60 pct. af selskabskapitalen skal være dansk ejet, jf. krigsmateriellovens § 6, stk. 1.

Firmaet indstillede produktionen af digitaltelefoner i efteråret 1991.

Justitsministeriet har meddelt firmaet flere eksporttilladelser til bl.a. digitaltelefoner og dele

til F-16 fly. Selskabet har oplyst, at man ikke har udført krigsmateriel siden 1991.

Det bemærkes, at det pågældende materiel ikke blev anset for omfattet af den tidligere gældende lov om krigsmateriel (jf. lovbekendtgørelse nr. 626 af 15. september 1986), der ophævedes den 1. oktober 1990.

2. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at firmaet Alkaline Batteries ikke i dag har tilladelse til at producere materiel efter våben- og eksplosivstofloven eller krigsmaterielloven.

Ved skrivelse af 5. marts 1990 meddelte Justitsministeriet firmaet GN-Batteries A/S, som dengang var moderselskab til Alkaline Batteries, tilladelse til fremstilling af batterier til militært brug. Tilladelsen blev meddelt i medfør af krigsmateriellovens § 14, stk. 1, nr. 1, hvorefter en virksomhed, der kun i ringe omfang fremstiller krigsmateriel, kan meddeles dispensation fra bestemmelserne i lovens §§ 2-7. Tilladelsen var gældende til den 5. marts 1992.

Som det fremgår af »Danish Aerospace and Defence Industry Capabilities Manual«, side 18, er Alkaline Batteries nu en del af Gold Peak Industries Group, Hongkong.

Ved skrivelse af 1. juli 1991 tilbagekaldte Justitsministeriet den meddelte tilladelse af 5. marts 1990 henset til, at produktionen af militære batterier var steget i et sådant omfang, at Justitsministeriet ikke længere fandt, at der var tale om produktion i ringe omfang.

Ved skrivelse af 5. marts 1992 meddeltes GN-Batteries A/S på ny i medfør af krigsmateriellovens § 14, stk. 1, nr. 1, tilladelse til at fremstille batterier til militært brug, idet selskabet erklærede, at der fremover ville være tale om en beskedent produktion. Denne dispensation udløb den 31. december 1992 og er ikke senere fornyet.

Justitsministeriet har meddelt GN-Batteries A/S flere tilladelser til udførsel af batterier. Den seneste tilladelse er meddelt i 1988.

3. Justitsministeriet kan endelig oplyse, at firmaet Bruhn Newtech's produkt NBC-analyse (et softwareprodukt til beregning af virkningerne af konventionelle kernevåben, kemiske eller biologiske våben) ikke er omfattet af produktionsforbudet i våben- og eksplosivstofloven eller krigsmaterielloven.

Produktet NBC-Analysis er imidlertid omfattet af udførselsforbudet i våben- og eksplosivstoflovens § 6, og firmaet har da også i flere tilfælde siden 1992 ansøgt om og fået tilladelse til udførsel af produktet.

Spm. nr. S 1064

Til justitsministeren (16/1 96) af:

Villy Søvnald (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvordan firmaet Per Udsen Co. Aircraft Industry i »Danish Aerospace and Defence Industries Capabilities Manual«, 4. udg., 1994 (red. afsluttet nov. 1993) kan reklamere med »design and manufacture of missile launchers for . . . Stinger«, når Justitsministeriet først i brev af 22. marts 1994 har givet Per Udsen Co. Aircraft Industry tilladelse til at producere affyringsramper til Stingermissiler?«

Svar (31/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen rettet henvendelse til Per Udsen Co. Aircraft Industry A/S, som bl.a. har oplyst, at arbejdet med fremstilling af affyringsramper til Stingermissiler først blev påbegyndt efter, at Justitsministeriet ved skrivelse af 22. marts 1994 havde meddelt tilladelse hertil.

Kopi af selskabets telefax af 19. januar 1996 vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1112

Til sundhedsministeren (19/1 96) af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren foranstalte, at der fremover udarbejdes landsdækkende kvartals- og/eller årsopgørelser over, hvor mange børn og unge under 18 år, der behandles med, henholdsvis uden psykofarmaka, og hvor mange der modtager hjælp og behandling fra psykologer, henholdsvis psykiatere?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 1008 gør ministeren opmærksom på, at der ikke indsamles »oplysninger om, hvorvidt unge behandles med eller uden medicin, ligesom det ikke vil være muligt at oplyse, hvor mange der har været i speciallægebehandling og været henvist til psykologer.«

Det er efter spørgerens opfattelse en væsentlig fejl, at disse opgørelser ikke foreligger allere-

de nu, eftersom medicinering af børn og unge – og for den sags skyld også af voksne – er en behandlingsform, der ofte kunne være undgået, hvis der blev afsat ressourcer til anden form for behandling, bl.a. psykologsamtaler og terapi.

Når der endvidere efterlyses opgørelser over, hvor mange børn og unge der har været i speciallægebehandling (psykiatribehandling), og hvor mange der har været henvist til psykologer, beror det på, at psykologerne ikke har tilladelse til at ordinere psykofarmaka, mens psykiatrien i høj grad baserer sig på psykofarmakaen. Dette betyder efter spørgerens opfattelse igen, at psykologbehandlingen er mere ressourcekrævende – og også mere langsigtet – end brugen af medicin, der desværre i mange tilfælde bliver ren og skær symptombehandling.

Svar (30/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Samtaleterapi til børn og unge med psykiske problemer gives såvel i den sociale sektor, f.eks. på børne- og ungdomsrådgivninger, som i sundhedsvæsenet, på børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger. Medicinsk behandling af sindslidende børn og unge gives kun i sundhedsvæsenet.

Børne- og ungdomspsykiatrisk behandling tager sigte på, at barnets/den unges symptomer forsvinder eller lindres. Det sker ved at mobilisere ressourcer og reducere problemer, der er afdækket i forbindelse med en forudgående undersøgelse. Arbejdsmetoderne er individuel behandling, legeterapi, samtaleterapi, undervisning på den børne- og ungdomspsykiatriske afdelings specialskole, talepædagogisk behandling, ergo- og fysioterapi og behandling med medicin. Endvidere anvendes familiebehandling, miljøterapi og gruppebehandling samt rådgivning til familie, skole, institution og øvrigt netværk for at opnå en koordineret behandlingsindsats.

Undersøgelse og behandling foregår oftest ambulant. Når det ambulante tilbud ikke slår til, sker observation og behandling af børn og unge under dagindlæggelse, hvor det overordnede mål er at fastholde barnet/den unge i sin familie. Børn og unge med svære psykotiske forstyrrelser, livstruende tilstande, komplekse psykiatriske problemstillinger og uacceptabel adfærd,

som stammer fra psykiatrisk lidelse, kan have brug for døgnindlæggelse.

Der er ikke tale om, at samtaleterapi erstatter behandling med medicin. Derimod supplerer de to behandlingsformer hinanden. Generelt gives der ved psykiatrisk behandling af børn ikke medicinsk behandling, uden at denne er fulgt af en form for terapi som f.eks. støttesamtaler og forældrerådgivning.

På den baggrund finder jeg ikke, at der er tilstrækkelig faglig begrundelse for at søge indhentet de af spørgeren ønskede oplysninger.

Spm. nr. S 1136

Til socialministeren (23/1 96) af:

Villy Søvndal (SF):

»Deler socialministeren embedslægenes opfattelse af, at en forøgelse af pladsforholdene for børnene i vuggestuerne ville medføre en samfundsmæssig besparelse i form af mindsket sygdom, og vil socialministeren tage initiativ til at sikre børnene mere plads, herunder lade udfærdige en vejledning om de fysiske rammer for pasningsordninger for mindre børn – som foreslået af bl.a. Det Forebyggelsespolitiske Råd – med angivelse af minimumsmål, hvad angår areal og rumforhold for de små henholdsvis de lidt større børn?«

Begrundelse

På det seneste er diskussionen om børns over-sygelighed som følge af de elendige pladsforhold i institutionerne genopbluset. På den baggrund finder spørgeren, at det er særdeles påkrævet, at socialministeren griber ind og sikrer børnenes helbred bedst muligt.

Svar (31/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg går ud fra, at baggrunden for spørgsmålet om eventuelle samfundsmæssige besparelser i form af mindsket sygdom ved en forøgelse af pladsforholdene for børnene i vuggestuerne er de udtalelser – bl.a. af en embedslemme fra Københavns Kommune – der fremkom i en

fjernsynsudsendelse på TV 2 søndag den 14. januar 1996.

På baggrund af embedslægens udtalelser rettede Socialministeriet telefonisk henvendelse til Stadslægens kontor i Københavns Kommune.

Det blev fra Stadslægens kontor tilkendegivet, at de oplysninger, der var givet i den pågældende udsendelse, refererede til en foreløbig sammenfatning af en undersøgelse i Københavns Kommune. Sammenfatningen kunne på nuværende tidspunkt imidlertid ikke udleveres, før undersøgelsens talmateriale var checket endnu en gang.

Jeg ønsker derfor ikke at knytte kommentarer til en undersøgelse, som jeg ikke har haft mulighed for at sætte mig ind i.

I februar 1993 kom Forebyggelsespolitisk Råd med en række forslag, der sigtede mod en ned-sættelse af førskolebørns sygelighed, bl.a. blev det anbefalet, at der udfærdigedes en vejledning med angivelse af minimumsgrænser for pladsforholdene i daginstitutioner.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der i Bygge- og Boligstyrelsens bygningsreglement, der trådte i kraft den 1. april 1995, er indført minimumskrav vedrørende arealer i opholdsrum i daginstitutioner for børn. Arealkravene finder iflg. Bygge- og Boligstyrelsen anvendelse ved nybyggeri, tilbygninger, væsentlige ombygninger og andre forandringer og væsentlige ændringer i benyttelse af byggeri.

Det er herudover et lokalt, kommunalt ansvar at sørge for, at børns ophold i dagtilbud finder sted under forsvarlige rammer, og Socialministeriet har ikke planer om at udfærdige yderligere, centralt fastsatte bestemmelser specielt om de fysiske rammer for dagtilbud.

Derimod er Socialministeriet sammen med Kommunernes Landsforening gået i gang med et kvalitetsudviklingsprojekt, der skal sætte fokus på en række af de elementer, der er vigtige for kvaliteten i vore dagtilbud.

Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe, der blandt andet på grundlag af indsamlet dokumentationsmateriale skal pege på, hvilke forskellige elementer og perspektiver, der indgår i kvalitetsbegrebet, og som man må inddrage i en lokal kvalitetsdiskussion og kvalitetsudvikling.

Spm. nr. S 1140

Til kulturministeren (23/1 96) af:

Kristen Touborg (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Danmarks Idræts-Forbund har skriftlige vedtagne retningslinjer for ægtefælles rejser på forbundets regning?«

Begrundelse

Da Danmarks Idræts-Forbund modtager betydelige offentlige støttebeløb, vil det styrke tilliden til forvaltningen af disse midler, hvis Danmarks Idræts-Forbund samtidig har en klar og vedtaget rejsepolitik (retningslinjer).

Svar (30/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har indhentet vedlagte skriftlige svar fra Danmarks Idræts-Forbund af 26. januar 1996, som jeg henviser til.

Bilag 1

Danmarks Idræts-Forbund
Sekretariatet den 26. januar 1996

Besvarelse af spørgsmål nr. S 1140:

Under henvisning til Kulturministeriets telefaks af 24. januar 1996 fremsendes vedlagt de gældende skriftlige retningslinjer for ansatte og valgte personers rejse-, møde- og repræsentationsvirksomhed for Danmarks Idræts-Forbund.

Af retningslinjerne fremgår også de på rejser gældende regler for ægtefælles deltagelse.

Retningslinjerne er tiltrådt af både Danmarks Idræts-Forbunds kritiske og statsautoriserede revisorer.

Med venlig hilsen
På forbundets vegne

Karl Chr. Koch
Adm. direktør (Sign.)

Bilag 2

Danmarks Idræts-Forbund
Sekretariatet den 29. december 1994

Til alle valgte og ansatte med rejse- og repræsentationsvirksomhed.

I forbindelse med afholdelse af rejse-, møde- og repræsentationsvirksomhed for Danmarks Idræts-Forbund er fastsat følgende minimumskrav til afregning af bilag:

Generelt

Alle udgifter godtgøres kun mod forelæggelse af bilag. Såfremt anledningen til afholdelse af den pågældende udgift ikke tydeligt fremgår af bilaget, skal dette påføres manuelt.

Ved påførelse af formål, anledning og deltagere skal beskrivelsen være så udtømmende, at det klart fremgår, at udgiften vedrører Danmarks Idræts-Forbund og er afholdt som led i Danmarks Idræts-Forbunds udøvelse af sit formål.

Der kan dog dispenseres herfra ved rejser i udlandet, hvor det er »umuligt« at få bilag for afholdelse af småudgifter. Der skal i sådanne tilfælde redegøres for, hvad udgifterne er afholdt til og med hvilke beløb.

Rejseudgifter

Egen bil: Godtgøres efter statens takster, medmindre andet er aftalt.

Taxa: Godtgøres efter regning. Såfremt taxabon benyttes, skal anledning for taxakørslen anføres i øverste venstre hjørne på bonen.

Fly: Godtgøres kun efter regning, idet kopi af flybillet ikke anses som tilstrækkelig dokumentation.

Anledning for flyudgiften skal anføres på regningen fra rejsebureau/afregningen.

Eksklusivkort til færgetransport: Eksklusivkort skal, når disse er »opbrugt«, afleveres til økonomiafdelingen samtidig med, at bestilling af nyt kort finder sted.

Afregning

Afregning for rejser både i ud- og indland skal ske på de udarbejdede blå afregningsbilag.

Mødeudgifter

Af bilaget for udgifter i forbindelse med møder skal det fremgå, hvem der deltog i mødet og anledningen herfor.

Repræsentationsudgifter

Repræsentationsudgifter godtgøres kun, såfremt det af bilaget fremgår:

- Deltagere
- Anledning og formål med repræsentationen

Deltagelse i større idrætsarrangementer

Der kan efter en konkret vurdering afholdes udgifter til valgte og ansattes deltagelse i større idrætsarrangementer.

Formålet hermed er bl.a.:

- at inspirere til fortsat engageret arbejdsindsats
- at fastholde/udbygge et højt personligt kendskab
- at skabe indsigt i internationale arrangementers organisatoriske krav og afvikling
- at fastholde og udbygge internationale kontakter.

Sådan deltagelse godkendes af formanden med orientering til bestyrelsen på førstkomende møde.

Ægtefællers deltagelse

Ægtefæller kan deltage i rejse- og mødevirksomhed, når det vurderes, at deltagelsen vil være af repræsentativ karakter.

Sådan deltagelse godkendes af formanden med orientering til bestyrelsen på førstkommende møde.

Ægtefælles deltagelse skal tydeligt fremgå af bilag.

Anvisning og godkendelse

Alle bilag af ovennævnte karakter skal anvises af en attestationsberettiget, jf. Danmarks Idræts-Forbunds anvisningsregler.

Ved anvisninger påtager den pågældende sig ansvaret for, at ovenstående regler er overholdt samt rimeligheden i de afholdte omkostninger.

Karl Chr. Koch
Adm. direktør

Justitsministeriet er jeg bekendt med, at denne undtagelsesbestemmelse uhyre sjældent er blevet anvendt i praksis og alene én gang i hele lovens virkeperiode.

Jeg går ikke ind for, at der skal lægges begrænsninger på de frie foreningsdannelser i Danmark, og har i øvrigt ingen planer om at lade offentlighedsloven gælde for idrættens hovedorganisationer, herunder Danmarks Idræts-Forbund.

Jeg har imidlertid for at skabe et præcist og gennemskueligt grundlag for, at Folketinget kan vurdere, hvorledes idrættens hovedorganisationers tipsmidler anvendes, indledt en budgetanalyse af idrættens pengestrømme i årene 1988-1995. Budgetanalysen skal være færdig den 1. juli 1996.

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 1142 vedrørende regnskabsoplysninger fra Danmarks Idræts-Forbund.

Spm. nr. S 1141

Til kulturministeren (23/1 96) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der konkret skal gøres for, at Danmarks Idræts-Forbund kan blive omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen?«

Begrundelse

Åbenhed er det bedste middel mod rygtedannelse og mistanke om misbrug af offentlige støttemidler.

Svar (30/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Danmarks Idræts-Forbund er en privat forening og således ikke omfattet af offentlighedslovens regelsæt, jf. offentlighedslovens § 1, stk. 1.

Offentlighedslovens § 1, stk. 2, åbner imidlertid mulighed for, at vedkommende minister i samarbejde med justitsministeren kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvis skal gælde for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Efter oplysning fra

Spm. nr. S 1142

Til kulturministeren (23/1 96) af:

Kristen Touborg (SF):

»Mener ministeren, at de regnskabsoplysninger som Danmarks Idræts-Forbund fremlægger, og som også omfatter betydelige offentlige støttebeløb, giver et tilstrækkelig detaljeret billede af organisationens dispositioner?«

Begrundelse

Igennem årene har der i pressen været historier om DIF's omfattende rejseaktivitet – herunder omfanget af ægtefælles rejser på DIF's regning. Da DIF modtager betydelige offentlige støttebeløb, finder spørgeren det rimeligt, at offentligheden, herunder Folketinget, kan få oplysninger om, hvordan disse midler forvaltes.

Svar (30/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

I henhold til bekendtgørelse nr. 655 af 28. juli 1995 af lov om visse spil, lotterier og væddemål § 7 B fastsætter det enkelte ressortministerium nærmere regler om regnskabsaflæggelse og revision med hensyn til midler, som efter § 6 A

og § 7 fordeles til private organisationer m.v. Til brug for Rigsrevisionen kan ministeriet indhente yderligere materiale til en nøjere regnskabs gennemgang.

I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse modtager Kulturministeriet idrætsorganisationernes årsregnskaber samt revisionsprotokollater.

Danmarks Idræts-Forbunds regnskaber udarbejdes af et statsautoriseret revisionsfirma, som påser, at revisionen er udført i overensstemmelse med almindelig anerkendte revisionsprincipper og omfatter de revisionshandling, som anses for nødvendige, samt at regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningen og Danmarks Idræts-Forbunds love.

Rigsrevisionen har senest i henhold til rigsrevisionen lov udarbejdet beretning nr. 16/94 om tips- og lottomidlerne for dels at kortlægge tilskudsområdet, dels at foretage en gennemgang af de enkelte ressortministeriers forvaltning af tilskuddene. Denne beretning er afgivet til statsrevisorerne.

På baggrund af idrættens stærkt forøgede tipsmidler i de senere år har jeg endvidere i september 1995 indledt en budgetanalyse af pengestrømmene til idrættens hovedorganisationer, således at der kan skabes et præcist og gennemskueligt grundlag for, at Folketinget kan vurdere organisationernes økonomiske dispositioner. Budgetanalysen udføres for perioden 1988-1995.

Budgetanalysen skal bl.a. belyse idrætsbevælgens organisation, de samlede idrætstipsmidler, ressourcernes anvendelse på forskellige formål og aktiviteter og den opnåede effekt heraf. Budgetanalysen forventes færdiggjort den 1. juli 1996.

Spm. nr. S 1143

Til landbrugs- og fiskeriministeren (23/1 96) af: **Kristen Touborg (SF):**

»Hvis det besluttes at indføre auktionstvng ved salg af fisk i Danmark, vil ministeren da oplyse, hvilke regler/love m.v. der skal ændres, samt hvilke forhold der eventuelt skal findes en løsning på?«

Begrundelse

Dansk Fiskeriforening har anbefalet auktionstvng på ministerens konference om de flerårige programmer for EU's fiskerflåder.

Svar (31/1 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

I december 1993 blev der på baggrund af et udvalgsarbejde afgivet en rapport med det formål at kortlægge de praktiske forhold omkring gennemførelsen af auktionskrav for al førstehåndsomsætning eller andre alternative modeller for etablering af en højere grad af gennemsigthed i første handelsled. Under udvalgsarbejdet indgik overvejelser om indførelse af en eventuel auktionspligt eller -tvng.

Som generel model til skabelse af større gennemsigthed i første handelsled valgte man primært at foreslå at etablere et førstehåndsbetillingsystem.

Et sådant system blev herefter indført med lov nr. 285 af 27. april 1994 om fæstegangsomsætning af fisk, der også i § 17, stk. 2, indeholder en bestemmelse, der bemyndiger ministeren til at fastsætte auktionspligt for udvalgte fisk eller geografiske områder eller for hele landet. Loven blev sat i kraft den 1. september 1994 ved bkg. nr. 612 af 28. juni 1994.

Indførelse af auktionspligt kræver således juridisk set alene udstedelse af en bekendtgørelse i medfør af omsætningslovens § 17, stk. 2.

Ifølge bemærkningerne til loven vil en auktionspligt kunne være påkrævet som led i sikringen af gennemsigtheden i første omsætningsled og overholdelsen af fiskerireguleringerne m.v. Som anført af fiskeriministeren under lovens behandling i Folketinget forventedes det, at førstehåndsbetillingsystemet generelt ville vise sig fuldt tilstrækkeligt.

Hvis hjemmelen til at fastsætte auktionspligt i Danmark bringes i anvendelse, skal der i de områder, hvor der ikke i dag findes auktioner, oprettes et antal nye auktioner med et tilstrækkeligt økonomisk grundlag samt etableres kørselsordninger fra mindre landingssteder til nærmeste auktion. Auktionssalærer og kørselsordninger vil formentlig umiddelbart betyde en omkostningsstigning for erhvervet i mange områder, men på længere sigt må der forudses en strukturtilpasning i retning af, at fiskeriet i

vidt omfang samles på de havne, hvor der forefindes auktioner.

En auktionspligt vil ændre arbejdsvilkårene for en lang række førstehåndskøbere, som i dag baserer sig på selv at hente fisk på bl.a. mindre pladser uden auktion. En auktionspligt vil også give et problem for de få fiskerejede virksomheder, hvor ejerne er forpligtet til at levere til virksomheden.

Fiskere fra andre EU-lande samt tredjelandes fiskere vil kunne omfattes af en auktionspligt ved førstehåndssalg i Danmark, men man vil ikke kunne forbyde disse fiskere – og næppe heller danske fiskere – at transitere deres fisk til salg i et andet land.

Fisk, der ikke landes, men importeres på anden måde, vil heller ikke kunne omfattes af en auktionspligt.

Det må bemærkes, at der i dag ikke er fiskeauktioner på Bornholm, og at f.eks. Østersøtorskefiskeriets nærmeste auktioner er beliggende på Sjællands Odde og i Hundested, Gilleleje og Kerteminde.

Spm. nr. S 1038

Til arbejdsministeren (15/1 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for antallet af varslinger af afskedigelser af større omfang opdelt på måneder i 1995 frem til og med december måned 1995, og vil ministeren lade opgørelsen omfatte antallet af varslinger på grund af lukninger eller indskrænkninger og antal personer, som har været berørt af lukningen/indskrænkningen, og vil ministeren foranledige foreløbige oplysninger indsamlet telefonisk fra de enkelte AF-regioner, hvis tallene ikke foreligger som færdigbearbejdet statistik?«

Begrundelse

Antallet af varslingssager er én blandt flere indikatorer for udviklingen i konjunkturerne. Den seneste tids udvikling i dels valutakurser, dels renteniveauer påvirker aktivitetsniveauet i økonomien.

Det er i den forbindelse særlig interessant at kunne følge udviklingens betydning for beskæf-

tigelsen også gennem andre indikatorer end statistikken over ledighed og beskæftigelse.

Svar (29/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Til brug for besvarelsen har jeg skrevet til Arbejdsmarkedsstyrelsen, som har indsamlet oplysninger fra de enkelte regioner om antallet af varslinger af afskedigelser af større omfang, opdelt på de enkelte måneder i 1995.

Af det vedlagte skema (ikke optrykt her), som viser det totale antal varslingssager i 1995 fordelt på måneder, fremgår det, at der i 1995 var 236 anmeldte varslingssager. Heraf var 50 sager varslinger som følge af lukninger og 186 sager som følge af indskrænkninger.

Varslingssagerne omfattede 11.620 personer, hvoraf 2.442 blev afskediget som følge af lukninger, og 9.178 personer blev afskediget som følge af indskrænkninger.

I gennemsnit var der 19,7 varslingssager om måneden, ulige fordelt over året med 33 i august og 11 i januar måned.

Gennemsnittet for antal personer berørt af varslingssagerne var 49,2 personer pr. sag. I november blev 1.897 personer omfattet af varslingerne, hvilket var det største antal på en måned i 1995. Det mindste månedstal var 428 i januar.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om eksklusive økonomiske zoner.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Eksklusive økonomiske zoner er ikke den mest folkelige definition af begrebet 200-sømil-zoner, hvor kyststaterne har visse rettigheder og forpligtelser.